

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/8967. számú

törvényjavaslat

**a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény
módosításáról**

Előadó:

Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter

Budapest, 2012. október

2012. évi törvény

a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról

1. § A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV tv.) 4. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A NAV állami adóhatósági és vámhatósági feladatokat is ellátó szerve a NAV közép fokú adó- és vámszerve. Ahol e törvény közép fokú adóztatási szervet, illetve közép fokú vámszervet említ, azon – eltérő rendelkezés hiányában – a NAV közép fokú adó- és vámszervét is érteni kell.”

2. § A NAV tv. 12. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Kormány rendeletében a közép fokú adóztatási szervek, illetve a közép fokú vámszervek intézkedései, illetve az általuk hozott első fokú döntések ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálására – meghatározott ügycsoportokban – kijelölhet más közép fokú adóztatási szervet, illetve közép fokú vámszervet.”

3. § A NAV tv. 13. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A NAV a bűnüldözési és nyomozóhatósági jogkörében végzi a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) által hatáskörébe utalt bűncselekmények megelőzését, felderítését és nyomozását, valamint nem nyomozóhatósági jogkörében eljárva ellátja a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény által hatáskörébe utalt feladatokat a nyomozó hatóság, a nemzetbiztonsági szolgálat, az ügyészség, a bíróság, továbbá a rendőrségről szóló törvényben meghatározott belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó, valamint terrorizmust elhárító szerv törvényben meghatározott feladatai elősegítése érdekében.”

4. § A NAV tv. 15. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés a)–d) pontjaiba tartozó személyek a továbbiakban együtt foglalkoztatottak.”

5. § A NAV tv. a következő alcímekkel és a következő 16/B. §–16/L. §-sal egészül ki:

„A kormányzati és a hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jognyilatkozatok

Az egyoldalú jognyilatkozat, a nyilatkozat, a megállapodás, a feltétel, a tájékoztatás

16/B. § (1) Egyoldalú jognyilatkozatból csak törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban, illetve a foglalkoztatási szabályzatban meghatározott esetben származhatnak jogok vagy kötelezettségek.

(2) Az egyoldalú jognyilatkozat a címzettel való közléssel válik hatályossá, és – e törvény, vagy a Kttv., illetve Hszt. eltérő rendelkezésének hiányában – csak a címzett hozzájárulásával módosítható, vagy vonható vissza.

(3) A jogról lemondó vagy abból engedő jognyilatkozatot nem lehet kiterjesztően értelmezni.

(4) Az egyoldalú jognyilatkozatra a megállapodásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(5) A nyilatkozat tekintetében a 16/E–16/G. § és 16/L. §-ban foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

(6) Nem minősül a kormányzati szolgálati jogviszonnyal, hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jognyilatkozatnak a feladatok végrehajtására vonatkozó utasítás, parancs vagy intézkedés.

16/C. § (1) A felek a megállapodás létrejöttét, módosítását vagy megszűnését jövőbeli, bizonytalan eseménytől (feltétel) is függővé tehetik. Nem köthető ki olyan feltétel, amelynek alapján a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő hátrányára módosulna, vagy annak megszűnését eredményezné.

(2) Az ellentmondó, lehetetlen vagy értelmezhetetlen feltétel semmis. A megállapodást ilyen esetben úgy kell elbírálni, mintha a felek az adott feltételt nem kötötték volna ki.

(3) A felek, amíg a feltétel bekövetkezése függőben van, kötelesek tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a másik fél feltételhez kötött jogát csorbítaná. A feltétel bekövetkezésére vagy meghíúsulására nem hivatkozhat a fél, ha azt vétkesen maga okozta.

16/D. § (1) Ha a kormányzati szolgálati jogviszonyra, hivatásos szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabály valamely fél számára tájékoztatási kötelezettséget ír elő, azt olyan időben és módon kell megtenni, hogy az lehetővé tegye a jog gyakorlását és a kötelezettség teljesítését.

(2) Amennyiben a munkáltató a kormányzati szolgálati jogviszonyra, hivatásos szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabály alapján vagy egyéb okból a személyi állomány egészének vagy egy részének szóló (általános) tájékoztatást ad, a tájékoztatást közöltnek kell tekinteni, ha azt a helyben szokásos és a személyi állomány által ismert módon (ideértve az elektronikus közlést is) közzéteszik.

A képviselő

16/E. § (1) A munkáltató képviselőjében jognyilatkozat tételére a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult.

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a kinevezés, illetve a hivatásos állományba való felvétel elfogadásával, a kinevezés, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony módosításával, a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony megszűnésével, megszüntetésével, megállapodás megkötésével, módosításával, megszüntetésével, és a munkavégzéssel összefüggő jognyilatkozatát csak személyesen teheti meg.

(3) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő egyéb jognyilatkozatot meghatalmazott képviselője útján is tehet, illetve a (2) bekezdésben meghatározott körbe nem eső munkáltatói jognyilatkozatot képviselője útján is átvehet. Az erre irányuló meghatalmazást írásba kell foglalni. A meghatalmazás visszavonásig, vagy – határozott időre szóló meghatalmazás esetén – a határozott idő elteltéig érvényes. A meghatalmazás visszavonása jóhiszemű harmadik személy irányában csak akkor hatályos, ha azt vele közölték. A visszavonás jogáról érvényesen nem lehet lemondani.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott meghatalmazás hiányában is eljárhat a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő képviselőjében a vele együtt élő közeli hozzátartozója vagy élettársa, amennyiben a (2) bekezdésben meghatározott körbe nem eső jognyilatkozat megtételében vagy a munkáltatói jognyilatkozat átvételében az érintett akadályozva van. Vita esetén az akadályoztatás tényét igazolnia kell.

(5) A munkáltatónak a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő személyesen tett jognyilatkozatát kell figyelembe vennie, ha az érintett és a (3)–(4) bekezdésben említett képviselő jognyilatkozatai eltérnek.

(6) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő – kivéve, ha a képviselet tartalma egyértelműen korlátozott – nem hivatkozhat arra, hogy képviselője jogkörét túllépve járt el.

(7) A fegyelmi eljárás, illetve a kártérítési eljárás során igénybe vehető képviselő személyére a 33/S. § előírásai az irányadók.

Az alaki kötöttség

16/F. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt érintő minden lényeges, továbbá e törvény, vagy a Kttv., illetve a Hszt. szerint írásbeliséghez kötött jognyilatkozatot és megállapodást írásba kell foglalni. A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő kérésére a munkáltatónak a jognyilatkozatát akkor is írásba kell foglalnia, ha az egyébként nem kötelező.

(2) Amennyiben a jognyilatkozatot, megállapodást írásba kellett foglalni, úgy a jognyilatkozatot módosítani vagy visszavonni, illetve a megállapodást módosítani vagy megszüntetni is csak írásban lehet.

(3) A megállapodásban meg kell jelölni a felek nevét, továbbá a megállapodásnak a teljesítés szempontjából lényeges adatait. A megállapodás írásba foglalásáról és egy példányának az érintettnek való átadásáról a munkáltató köteles gondoskodni.

(4) Az alaki kötöttség megsértésével tett jognyilatkozat – ha e törvény, vagy a Kttv., illetve a Hszt. eltérően nem rendelkezik – semmis. Az érvénytelenség jogkövetkezménye nem alkalmazható, ha a jognyilatkozat a felek egyező akaratából teljesezésbe ment, és az nem jár a közérdek sérelmével.

(5) A munkáltató az egyoldalú jognyilatkozatát az e törvényben, vagy a Kttv.-ben, illetve a Hszt.-ben meghatározott esetben köteles írásban indokolni, valamint az igény érvényesítésének módjáról – és ha az az elévülési időnél rövidebb –, annak határidejéről a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt kioktatni. A határidőről való kioktatás elmulasztása esetén 6 hónap elteltével az igény nem érvényesíthető.

A jognyilatkozat közlése

16/G. § (1) Az írásbeli jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt a jognyilatkozat címzettjének vagy a 16/E. § (3)–(4) bekezdés szerint átvételre jogosult képviselőnek adják. A közlés a megtagadás, illetve akadályozás napjával akkor is hatályos, ha a jognyilatkozat címzettje vagy az átvételre jogosult képviselője az átvételt megtagadja vagy szándékosan megakadályozza. Erről jegyzőkönyvet kell felvenni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a tértivevény különszolgáltatással feladott küldeményként kézbesített jognyilatkozatot

a) ha a postai küldemény címzettje (a jognyilatkozat címzettje vagy a 16/E. § (3)–(4) bekezdés szerinti képviselője) a küldemény átvételét megtagadta, vagy

b) a postai szolgáltatásokra vonatkozó jogszabály szerint a címzett küldeményeinek átvételére feljogosított meghatalmazottja a küldemény átvételét megtagadta, vagy

c) ha az a) pont szerinti címzett, vagy a b) pont szerinti meghatalmazott a kézbesítés időpontjában nem tartózkodik a címben megjelölt helyen, és az a) pont szerinti címzett 14. életévét betöltött közeli hozzátartozója vagy élettársa – kivéve, ha a címzett e hozzátartozókat a küldemények átvételéből kizárta – a küldemény átvételét megtagadta,

a küldemény átvételének megtagadása napján közöltnek kell tekinteni.

(3) Közöltnek kell tekinteni a jognyilatkozatot

a) ha a (2) bekezdés a) pont szerinti címzett által bejelentett elérhetőségi címen a kézbesítés a címzett ismeretlensége vagy elköltözése miatt megghiúsult, a kézbesítés megkísérlésének napján,

b) egyéb esetekben az eredménytelen kézbesítési kísérlet miatt a postai-szolgáltatásokra vonatkozó jogszabály szerinti értesítés elhelyezésének napját követő ötödik munkanapon.

(4) Ha a postai szolgáltatásokra vonatkozó jogszabály szerint a címzett küldeményeinek átvételére jogosult, de a (2) bekezdésbe nem tartozó személy tagadta meg az átvételt, a jognyilatkozatot nem lehet közöltnek tekinteni.

(5) Az olyan jognyilatkozattal kapcsolatban, amely tekintetében e törvény alapján bírósági eljárásnak van helye, a (2)–(3) bekezdésben szabályozott kézbesítési vélelem megdöntése iránt az eljárás kezdeményezésével egyidejűleg, a kézbesítési vélelem beálltáról való tudomásszerzéstől számított 15 napon, de legkésőbb a vélelem beálltától számított 6 hónapon belül terjeszthető elő kérelem a bíróságnál. A kézbesítési vélelem megdöntésére egyebekben a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A vélelem megdöntése esetén a bírósági eljárás kezdeményezésére előírt határidőt megtartottnak kell tekinteni.

(6) Vita esetén a jognyilatkozatot tevő felet terheli annak bizonyítása, hogy a közlés szabályszerűen megtörtént.

(7) Azokat a munkáltatói intézkedéseket, amelyek a személyi állomány egészét vagy egy részét érintően szervezetirányítási jogkörben kerülnek kiadásra, akkor is közöltnek kell tekinteni, ha azt a helyben szokásos és a személyi állomány által ismert módon (ideértve az elektronikus közlést is) közzéteszik.

A semmisség, a megtámadhatóság és azok jogkövetkezménye

16/H. § (1) Semmis az a megállapodás, amely jogszabályba vagy jó erkölcsbe ütközik, valamint amely jogszabály megkerülésével jött létre.

(2) A színlelt megállapodás semmis, ha pedig más megállapodást leplez, azt a leplezett megállapodás alapján kell megítélni.

(3) A semmis megállapodás érvénytelen, kivéve, ha ahhoz a rendelkezést megállapító jogszabály más jogkövetkezményt fűz. A semmisségre az érdekelt határidő nélkül hivatkozhat, a megállapodás semmisségét a bíróság hivatalból észleli.

16/I. § (1) A megállapodás megtámadható, ha a fél annak megkötésekor lényeges tényben vagy körülményben tévedett, feltéve, hogy a tévedését a másik fél okozta vagy azt felismerhette, vagy ha mindkét fél ugyanabban a téves feltevésben volt. Jogi kérdésben való tévedés címén a megállapodást akkor lehet megtámadni, ha a tévedés lényeges volt és a NAV-nak az adott szakterülettel munkakörénél fogva foglalkozó, jogi végzettségű kormánytisztviselője, pénzügyőre a feleknek együttesen adott a jogszabályok tartalmára nézve nyilvánvalóan téves tájékoztatást.

(2) Megtámadható a megállapodás akkor is, ha annak megtételére a felet jogellenes fenyegetéssel vagy kényszerítéssel vették rá.

(3) A megállapodást az támadhatja meg, aki tévedésben, téves feltevésben volt, illetve akit a jognyilatkozat megtételére jogellenes fenyegetéssel, kényszerítéssel vettek rá.

(4) A megtámadás határideje 30 nap, amely a tévedés felismerésétől, vagy jogellenes fenyegetés, kényszerítés esetén a kényszerhelyzet megszűnésétől kezdődik. A megtámadási határidőre az elévülés szabályai megfelelően irányadók azzal, hogy 6 hónap elteltével a megtámadás joga nem gyakorolható.

(5) A megtámadásra irányuló jognyilatkozatot a (4) bekezdésben meghatározott határidőn belül írásban kell a másik féllel közölni.

(6) A megtámadás eredménytelen, ha a másik fél annak közlésétől számított 15 napon belül nem válaszol, vagy azt nem fogadja el.

(7) A sikeresen megtámadott megállapodás érvénytelen.

16/J. § (1) Az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyból származó jogokat és kötelezettségeket úgy kell tekinteni, mintha azok érvényes megállapodás alapján állnának fenn. Az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyt – ha e törvény, vagy a Kttv., illetve a Hszt. eltérően nem rendelkezik – a munkáltató köteles haladéktalanul, azonnali hatállyal megszüntetni, feltéve, hogy az érvénytelenség okát a felek a közérdek sérelme nélkül rövid időn belül nem hárítják el.

(2) A munkáltató köteles a kormánytisztviselőnek, pénzügyőrnek, ügykezelőnek annyi időre járó illetményt megfizetni, amennyi a munkáltató részéről történő felmentés esetén járna, továbbá megfelelően alkalmazni kell a végkielégítés szabályait is, ha a kinevezés, illetve a hivatásos állományba vétel a munkáltató oldalán felmerült okból érvénytelen, és azt az (1) bekezdés alapján meg kell szüntetni.

(3) Ha a megállapodás valamely része érvénytelen, helyette az arra irányadó jogszabályt kell alkalmazni, kivéve, ha a felek az érvénytelen rész nélkül nem állapodtak volna meg.

(4) Az egyoldalú jognyilatkozat érvénytelensége esetén a jognyilatkozatból jogok és kötelezettségek nem származnak.

(5) A kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat érvénytelensége esetén – a munkáltató saját jognyilatkozatának sikeres megtámadását kivéve – a 34/X. §-ban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(6) A megállapodás érvénytelenségéből származó kár megtérítésére az e törvény szerinti kártérítési felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni.

A kormányzati és a hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos igény elévülése

16/K. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszonnyal, hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos igény – ha törvény eltérően nem rendelkezik – 3 év alatt évül el.

(2) A bűncselekménnyel okozott kár megtérítésére irányuló igény 5 év alatt, ha pedig a büntethetőség elévülési ideje ennél hosszabb, ennek megfelelő idő alatt évül el.

(3) A kártérítés – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

(4) Az igény elévülése az igény érvényesítésének esedékessé válásától kezdődik. Az igény elévülését hivatalból kell figyelembe venni.

(5) Az elévült igényt bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Az elévülés utáni teljesítést elévülés címén visszakövetelni nem lehet.

(6) Ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudta érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított 6 hónapon belül ezt akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból 6 hónapnál kevesebb van hátra.

(7) Az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás, az igénynek a bíróság előtti érvényesítése, a külön törvény szerinti közvetítő vagy békéltető igénybevételének kezdeményezése, az igény megegyezéssel történő módosítása, az egyezségkötés, valamint a kötelezett elismerése az elévülést megszakítja. Az elévülés megszakadása, illetve az elévülés

megszakítását előidéző eljárás jogerős befejezése után az elévülési idő újra kezdődik. Ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

A kormányzati és a hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos határidő és időtartam számítása

16/L. § (1) A határidő számítására a (2)–(6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni, ha jogszabály vagy a felek megállapodása valamely jognyilatkozat megtételére vagy egyéb magatartás tanúsítására határidőt ír elő.

(2) Napon – ha a kormányzati szolgálati jogviszonyra, hivatásos szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabály eltérően nem rendelkezik – naptári napot kell érteni.

(3) A határidő számítása a határidő megkezdésére okot adó intézkedést (eseményt) követő napon kezdődik.

(4) A hetekben megállapított határidő azon a napon jár le, amely elnevezésénél fogva a kezdő napnak megfelel. Hónapokban vagy években megállapított határidő lejártának napja az a nap, amely számánál fogva a kezdő napnak megfelel; ha ez a nap a lejárati hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napja.

(5) A határidő az utolsó napjának végén jár le. A határidő az általános munkarend szerinti következő munkanap végén jár le, ha az utolsó nap az általános munkarend szerint heti pihenőnap vagy munkaszüneti nap.

(6) A határidőt – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – akkor kell megtartottnak tekinteni, ha a lejárati napjának végéig a jognyilatkozatot közlik, vagy ezen időpontig az egyéb magatartás tanúsítása megtörténik.

(7) A határidő elmulasztása akkor menthető ki, ha a határidőt megállapító jogszabály ezt kifejezetten megengedi.

(8) A jogszabályban vagy a felek megállapodásában meghatározott, határidőnek nem minősülő időtartam számítására a (4)–(7) bekezdés nem alkalmazható, az ilyen időtartam számításánál a naptár az irányadó.”

6. § A NAV tv. 17. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Hszt. 93. § (4) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a rendelkezés azon pénzügyőr tekintetében alkalmazandó, akit az állásából felfüggesztettek.

(4) A Hszt. 194. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy szolgálati panaszban azokban az esetekben sincs helye, amelyekben e törvény azt kizárja.

(5) A Hszt. 195. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy annak a Hszt. 142. § (1) bekezdésére és 159. § (2) bekezdésére vonatkozó rendelkezése nem alkalmazható.”

7. § (1) A NAV tv. 17/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A NAV hivatásos állományába felvett személy részére az alapfokú szaktanfolyam elvégzése kötelező a felvétel napjától számított 2 éven belül. A tiszti vagy főtiszti állománycsoportba tartozók részére a középfokú szaktanfolyam elvégzése is kötelező a felvétel napjától számított 3 éven belül. Ha a pénzügyőr az alapfokú, illetve a középfokú szaktanfolyamot a munkáltató kötelezése ellenére önhibájából a meghatározott idő alatt nem kezdte meg, vagy önhibájából nem fejezte be, illetve a vizsgát nem tette le, a hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnik.”

(2) A NAV tv. 17/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kijelölt miniszter rendeletben határozza meg azokat a szakképzettségeket, végzettségeket, amelyeket az alap- és középfokú szaktanfolyami végzettséggel egyenértékűnek kell tekinteni.”

8. § A NAV tv. 17/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„**17/C. §** (1) Amennyiben a pénzügyőr egészségi, pszichikai vagy fizikai állapota alapján munkaköre ellátására alkalmatlanná vált, a munkáltató köteles a pénzügyőr részére az állapotának, képzettségének, végzettségének megfelelő másik, elsősorban hivatásos munkakört, betölthető hivatásos munkakör hiányában nem hivatásos munkakört felajánlani. Amennyiben a munkáltatónál nincs megfelelő betöltetlen munkakör, úgy számára – a szerv vezetőjének hozzájárulásával – a NAV más szervénél is felajánlható az állapotának, képzettségének, végzettségének megfelelő másik munkakör. A pénzügyőrt a Hszt. 56. § (2) bekezdés a) pontja alapján akkor lehet felmenteni egészségi, pszichikai vagy fizikai alkalmatlanság esetén, ha

a) az állapotának megfelelő betöltetlen munkakör a munkáltatónál, illetve a NAV más szervénél nincs, és rendelkezési állományba sem helyezhető,

b) a felajánlott másik, állapotának megfelelő munkakört a pénzügyőr nem fogadta el, vagy

c) megváltozott munkaképességű személyek ellátására jogosultságot szerzett.

(2) A pénzügyőr a részére felajánlott munkakör elfogadásáról vagy elutasításáról a felajánlástól számított 5 munkanapon belül köteles írásban nyilatkozni. A nyilatkozat elmulasztását úgy kell tekinteni, mintha a felajánlott munkakört elutasította volna.

(3) Amennyiben a pénzügyőr a részére felajánlott nem hivatásos munkakört elfogadja, hivatásos szolgálati jogviszonya kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakul.”

9. § A NAV tv. 17/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„**17/D. §** (1) A pénzügyőr a szolgálat érdekében eredeti munkakörében való meghagyása mellett a NAV bármely szervéhez és bármely helységbe meghatározott szolgálati feladat teljesítésére vezényelhető.

(2) A pénzügyőr 3 évenként összesen 6 hónapra beleegyezése nélkül vezényelhető. A 6 hónapot meghaladó időtartamú vezényléshez, valamint a vezénylés időtartamának befejezésétől számított 6 hónapon belüli újabb vezényléséhez a pénzügyőr beleegyezése szükséges.

(3) Ha a pénzügyőrnek a 6 hónapon túli vezényléséhez vagy a vezénylést követő 6 hónapon belüli újabb vezényléséhez a beleegyező nyilatkozata hiányzik, akkor a vezénylését meg kell szüntetni. Ezt követően 6 hónapon belül más szolgálati helyre beleegyezése nélkül nem vezényelhető.”

10. § A NAV tv. 17/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„**17/G. §** (1) Nincs helye szolgálati panasznak/panasznak a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetésére vonatkozó, a jogviszony egyoldalú módosításáról szóló munkáltatói intézkedéssel, a minősítés és a teljesítményértékelés megállapításaival, az összeférhetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítással szemben, a megállapodás eredménytelen megtámadása miatt, továbbá a fegyelmi ügyben hozott határozattal, a pénzügyőr kártérítési felelősségét megállapító határozattal, a kártérítési ügyben önálló határozattal elbírált méltányossági, illetve fizetési könnyítési kérelem tárgyában hozott döntéssel, a fizetési felszólítással, illetve a 34/E. §-on alapuló állásból felfüggesztést elrendelő határozattal szemben.

(2) Nincs helye szolgálati panasznak a munkáltatói kártérítési felelősség tárgyában adott munkáltatói nyilatkozat és az azon alapuló intézkedés ellen.”

11. § A NAV tv. 18/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Kormányzati szolgálati jogviszony létesítésekor a Kttv.-ben meghatározott feltételeken túl a kijelölt miniszter által rendeletben meghatározott pszichikai alkalmasságra vonatkozó rendelkezéseket is alkalmazni kell az ott meghatározott munkakörök tekintetében.”

12. § A NAV tv. a következő alcímekkel és 18/B–18/D. §-sal egészül ki:

„A kinevezés és a hivatásos szolgálati jogviszony módosítása

18/B. § (1) A kinevezést, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyt módosítani csak a munkáltató és az érintett közös megegyezésével lehet. A kinevezés tartalmának módosítására a kinevezésre és az annak elfogadására, a hivatásos szolgálati jogviszony módosítására a hivatásos állományba való felvételre és az annak elfogadására vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell az érintett beleegyezése

a) a fizetési fokozatban történő előresorolásakor, illetményének e törvény szerinti megállapításakor,

b) az érintett előmeneteléhez előírt vizsgakötelezettség törvény szerinti megállapításakor,

c) a kormánytisztviselő, ügykezelő munkavégzési helyének kizárólag a település területén belüli megváltoztatásakor,

d) más munkakörbe helyezéskor, kivéve, ha a nem hivatásos munkakörbe helyezés a pénzügyőr hivatásos szolgálati jogviszonyának kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakulásával járna,

e) az érintettnek a NAV más szervéhez, valamint a kormánytisztviselő, ügykezelő más szervezeti egységhez történő áthelyezéséhez, kormánytisztviselő és ügykezelő tekintetében a munkavégzési hely kizárólag a település területén belüli megváltoztatása mellett, amennyiben az érintett a minősítése alapján a vele szemben – az általa betöltött munkakör alapján – támasztott követelményeknek nem felel meg,

f) a NAV-on belüli átszervezés, illetve létszámcsökkentés esetén a jogviszony változatlanul hagyása és a kormánytisztviselő, az ügykezelő tekintetében a munkavégzési hely kizárólag a település területén belüli megváltoztatása mellett,

g) törvényben meghatározott esetekben.

(3) A pénzügyőr a szolgálat érdekében azonos, vagy a képzettségének és végzettségének megfelelő más munkakör ellátására beleegyezése nélkül áthelyezhető a NAV más szervéhez. A kinevezés módosításától számított öt éven belül – a létszámcsökkentés és az átszervezés indokát kivéve – e rendelkezés alkalmazásának nincs helye.

(4) A (2) bekezdés c) és e)–f) pontjában meghatározott okból a kormánytisztviselő, az ügykezelő kinevezését abban az esetben módosíthatja a munkáltató az érintett beleegyezése nélkül, ha az új munkavégzési hely és a lakóhely között – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje naponta a két órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő, ügykezelő esetében a másfél órát nem haladja meg.

(5) A (2) bekezdés d)–f) pontjában meghatározott okból a kinevezést, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyt abban az esetben módosíthatja a munkáltató az érintett beleegyezése nélkül, ha az új munkakör megfelel az érintett iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének, szakmai tapasztalatának.

(6) A (2) bekezdés c)–f) pontjában, valamint a (3) bekezdésben meghatározott okból a kinevezést, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyt abban az esetben módosíthatja a munkáltató az érintett bejegyzése nélkül, ha az érintettre nézve – különösen besorolására, egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel – aránytalan sérelemmel nem jár.

(7) A (2) bekezdés c)–f) pontjában és a (3) bekezdésben meghatározott okból történő kinevezés módosításáról, illetve hivatásos szolgálati jogviszony módosításáról szóló okirat közlésétől számított 5 munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére az érintett jogviszonyát felmentéssel meg kell szüntetni. Felmentés esetén a kinevezés, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony módosítását megelőzően betöltött korábbi munkakörben megállapított illetményt kell alapul venni a felmentési időre járó illetménynek, a végkielégítés összegének, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározásakor.

(8) A (6)–(7) bekezdés vezetőre nem alkalmazható.

Kiküldetés

18/C. § (1) A munkáltató a szervezetszerű működési területén kívüli munkavégzésre kötelezheti a kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt (kiküldetés). Ennek feltétele, hogy az érintett a kiküldetés időtartama alatt is a munkáltató irányítása és utasítása alapján végezze a munkát.

(2) Amennyiben a munkáltató szervezetszerű működési területe a főváros vagy annak egyes kerületei, illetve Pest megye területére terjed ki, kiküldetésnek – az (1) bekezdés második mondatában foglalt feltétel megvalósulása esetén – az minősül, ha a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt a munkáltató a közép-magyarországi régió közigazgatási határain kívüli munkavégzésre kötelezi.

(3) Amennyiben a munkáltató szervezetszerű működési területe az ország egész területére kiterjed, továbbá az informatikai intézet és a humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézet esetében, kiküldetésnek – az (1) bekezdés második mondatában foglalt feltétel megvalósulása esetén – az minősül, ha a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt a munkáltató a munkavégzési, illetve szolgálatteljesítési hely szerinti régió közigazgatási határain kívüli munkavégzésre kötelezi.

(4) A kiküldetésben lévő kormánytisztviselőnek, pénzügyőrnek, ügykezelőnek az élelmezésével kapcsolatos többletköltségei fedezetére a kiküldetés tartamára élelmezési költségterítés (napidíj) jár.

(5) A napidíj mértéke az illetményalap egy munkanapra eső összegének 25%-a. A napidíj átalányként is elszámolható, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő havonta, rendszeresen kiküldetésben végez munkát. Az átalányt a napidíj és a havi átlagban kiküldetésben töltött naptári napok figyelembevételével kell meghatározni.

(6) A napidíj kiszámításánál havonta huszonegy munkanapot lehet figyelembe venni és annak összegét tíz forintra felkerekítve kell megállapítani. Nem számolható el napidíj, ha a kiküldetésben töltött idő a négy órát nem éri el. A napidíj fele számolható el, ha a kiküldetésben töltött idő a nyolc órát nem éri el.

(7) Amennyiben a kiküldetés időtartama alatt az érintett számára térítésmentes étkezés biztosított, napidíj nem, vagy csak a térítésmentesen biztosított étkezés figyelembevételével jár.

(8) Kiküldetés esetén a napidíjon túlmenően a munkáltató köteles a kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek, az ügykezelőnek megfizetni a kiküldetés során felmerülő szükséges és igazolt többletköltségeit.

(9) A NAV humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézete tanfolyami képzésén, továbbképzésén, valamint a NAV bármely szervénél megtartott oktatáson, tanfolyamon, képzésen való részvétel, amennyiben arra az érintett munkáltatójának szervezetszerű működési területén kívül, illetve a (2)–(3) bekezdés szerinti régió közigazgatási határain kívül kerül sor, kiküldetésnek minősül.

(10) Az ideiglenes (három hónapot meg nem haladó) külföldi kiküldetést teljesítő pénzügyőrre a Kttv. 259. § (1) bekezdés 3. pont c) alpontja alapján kibocsátott kormányrendeletet megfelelően kell alkalmazni.

Átírányítás

18/D. § (1) Nem minősül a kinevezés, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony módosításának, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő – a munkáltató hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból, ideiglenesen – a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásbeli utasítása, parancsa alapján eredeti munkaköre helyett, vagy eredeti munkaköre mellett más munkakörbe tartozó feladatokat lát el, ideértve azt is, ha a munkáltatói utasítás, parancs alapján tartósan távol lévő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt helyettesít, illetve részben vagy egészben többletfeladatként betöltetlen munkakört lát el (átírányítás).

(2) Átírányítás esetén – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az érintettet helyettesítési díj illeti meg, kivéve, ha az (1) bekezdésben meghatározott feladatot eredeti munkaköre helyett látja el.

(3) Amennyiben az érintett eredeti munkaköre helyett átírányítással vezetői munkakört lát el, az átírányítás idejére az átírányítás szerinti vezetői munkakörre irányadó illetményre jogosult, kivéve, ha az kevesebb az eredeti illetményénél.

(4) A helyettesítési díj mértéke időarányosan a helyettesítő kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő illetményének 10–50 %-áig terjedhet. A helyettesítési díj mértékét a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg a NAV foglalkoztatási szabályzatában meghatározottak figyelembevételével. A helyettesítési díj a helyettesítés első napjától jár.

(5) Nem jár helyettesítési díj, ha

a) a helyettesítés a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő munkaköri kötelezettsége,

b) a helyettesítés rendes szabadság miatt szükséges.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjában meghatározott tilalom nem vonatkozik arra az esetre, amikor a helyettesítésre azért van szükség, mert a helyettesítésre okot adó munkakör nincs betöltve, feltéve, ha a helyettesítés időtartama a harminc napot meghaladja.”

13. § A NAV tv. 23. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A NAV közép fokú adó- és vámszervénél az illetménykiegészítés mértéke a 4. számú mellékletnek a központi szervekre irányadó mértékével azonos, a NAV közép fokú adó- és vámszervének felügyelete alatt működő alsó fokú adóztatási szervnél és alsó fokú vámszervnél az illetménykiegészítés mértéke a 4. számú mellékletnek a közép fokú szervekre irányadó mértékével azonos.”

14. § A NAV tv. 24. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A NAV közép fokú adó- és vámszervénél a vezetői pótlék mértéke a 6. számú mellékletnek a központi szervekre irányadó mértékével azonos, a NAV közép fokú adó- és vámszervének felügyelete alatt működő alsó fokú adóztatási szervnél és alsó fokú

vámszervnél a vezetői pótlék mértéke a 6. számú mellékletnek a középfokú szervekre irányadó mértékével azonos.”

15. § A NAV tv. 26. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A személyi illetményben részesülők illetményét évente – január 31-ig – felül kell vizsgálni.”

16. § A NAV tv. 26/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a § a következő (4)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Veszélyességi pótlékra jogosult az a pénzügyőr, aki olyan munkakört tölt be, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység – a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl – életveszéllyel is járhat, és amely alapján olyan feladatokat lát el, amelyet életet, testi épséget, szabadságot jelentős mértékben veszélyeztető helyzetben folyamatosan kell végezni, illetve olyan állandó készenléti helyzetben, amelyben a bekövetkező feladat végrehajtására azonnali, felkészülési idő nélkül való beavatkozást kell biztosítani. A pótlék mértéke az illetményalap 45%-a.

(4) Gépjárművezetői pótlékra az jogosult, aki a NAV jelzésével és megkülönböztető jelzéssel ellátott gépjárművet rendszeresen, legalább havonta négy alkalommal vezet, és rendelkezik a megkülönböztető jelzés használatához szükséges pályaalkalmassági vizsgával. A pótlék mértéke az illetményalap 13%-a.

(5) A (2) és (3) bekezdés szerinti pótlékra jogosító munkaköröket a NAV elnöke határozza meg.

(6) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a napi munkaidőn túl teljesített készenlét esetén a készenlét időtartamára készenléti pótlékra jogosult. A készenléti pótlék mértéke teljesített óránként az illetményalap 0,25 %-a.

(7) A készenlét időtartama alatt munkavégzéssel töltött időtartamra az érintett nem jogosult a (6) bekezdés szerinti díjazásra, ezen időtartamra a túlmunkára vonatkozó rendelkezések szerint jogosult ellentételezésre.

(8) Az osztályvezető kivételével a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt készenlét teljesítése esetén nem illeti meg szabadidő, illetve díjazás.”

17. § A NAV tv. a következő 30. §-sal egészül ki:

„**30. §** Az illetmény-megállapítás rendjével kapcsolatos részletszabályokat a foglalkoztatási szabályzat állapítja meg.”

18. § A NAV tv. 31/A. §-át megelőzően a következő alcím címmel egészül ki:

„Szakmai címek”

19. § A NAV tv. 31/B. §-át megelőző alcím címe helyébe a következő cím lép:

„Címzetes címek”

20. § A NAV tv. a következő alcímekkel és 32/A–32/Z. §-sal egészül ki:

„Költségtérítések és egyéb juttatások

32/A. § (1) Meg kell téríteni azokat a költségeket, amelyek

a) a kormányzati szolgálati jogviszonyból, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyból fakadó feladat ellátásával kapcsolatban,

b) a munkaszüneti és a pihenőnapról történő visszarendeléssel összefüggően,

c) a pénzügyőr szolgálati érdekből történő áthelyezésével vagy vezénylésével kapcsolatosan, az átköltözés folytán

indokoltan merültek fel.

(2) A pénzügyőr nem jogosult az (1) bekezdés c) pontja alapján költségtérítésre, ha a NAV olyan szervéhez kerül vezénylésre, amelynek székhelye ugyanazon a településen van, mint annak a NAV szervnek a székhelye, amelytől vezényelték.

(3) Az (1) bekezdés alapján a kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt megillető költségtérítések fajtáit, mértékét, a költségtérítés feltételeit, elszámolásának rendjét a foglalkoztatási szabályzat állapítja meg.

32/B. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő részére visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális jóléti, kulturális, egészségügyi juttatás biztosítható. Ilyen juttatás lehet különösen:

- a) lakhatási támogatás,
- b) lakásépítési és -vásárlási támogatás,
- c) szociális támogatás,
- d) illetményelőleg,
- e) tanulmányi ösztöndíj, képzési, továbbképzési, nyelvtanulási támogatás.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt juttatás mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a NAV elnöke állapítja meg.

32/C. § (1) Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő lakás építéséhez, vásárlásához hitelintézetől igényelt állami kamattámogatású kölcsön összege meghaladja a lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének a hitelintézet által meghatározott legmagasabb arányát, a különbözetre az állam készfizető kezességet vállal. A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő az állami kezességvállalást – az erre az állammal szerződésben kötelezettséget vállaló – hitelintézeten keresztül veheti igénybe.

(2) Az állam készfizető kezességet az (1) bekezdésben foglalt esetben annál vállalhat, aki:

a) kormánytisztviselőként, ügykezelőként határozatlan időre létesített kormányzati szolgálati jogviszonyt,

b) legalább hároméves közigazgatási gyakorlattal rendelkezik, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött ideje meghaladta a három évet,

c) felmentési vagy lemondási idejét nem tölti, illetve akinek nincs folyamatban a hivatásos szolgálati jogviszonyának megszüntetése,

d) ellen nem folyik fegyelmi eljárás, vagy

e) nem áll – a magánindítvány vagy pótmagánvádló vádindítványa alapján indult eljárás kivételével – büntetőeljárás hatálya alatt, és

f) az (1) bekezdés szerinti kezességvállalással biztosított hitelrész a hitelintézetnek kiegyenlítette, illetve a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettárs – az igénylés időpontjában – állami kezességvállalással biztosított lakáscélú hitel törlesztésére nem kötelezett.

(3) A (2) bekezdés a)–d) pontjában foglalt feltételek teljesülését, valamint a kezességvállalás alapjául szolgáló kormányzati szolgálati jogviszony, illetve hivatásos szolgálati jogviszony fennállását a munkáltató igazolja.

(4) A (2) bekezdés e) pontjában foglalt feltételt az érintett hatósági bizonyítvánnyal igazolja, a (2) bekezdés f) pontjában foglalt feltétel teljesüléséről az érintett a kölcsönt nyújtó hitelintézetnek nyilatkozik.

(5) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a munkáltatójának köteles bejelenteni a hitelszerződés megkötését követő 5 munkanapon belül

a) a hitelszerződést kötő pénzintézet nevét, székhelyét, címét;

b) az állami kezességvállalással biztosított hitel nagyságát;

c) a hitel lejártának időpontját.

A fenti adatokban bekövetkezett változásokról az érintett haladéktalanul köteles tájékoztatni a munkáltatóját.

(6) Amennyiben az érintett

a) kormányzati szolgálati jogviszonya a Kttv. 42. § (8) bekezdése, 60. § (1) bekezdés c), i) pontja, (2) bekezdés a), c) pontja, 63. § (2) bekezdés a)–b) pontja, illetve e törvény 33/F. § (1) bekezdése alapján,

b) hivatásos szolgálati jogviszonya a Hszt. 53. § a)–b), f)–g) pontja, az 56. § (2) bekezdés a) pontja alapján – ez esetben az egészségi, pszichikai vagy fizikai állapota miatti megszűnés kivételével –, b) pontja, az 59. § (1) bekezdés b) pontja, illetve e törvény 33/F. § (1) bekezdése alapján

szűnik meg, a még fennálló állami kezességvállalás után a központi költségvetés javára – a hitelintézet útján – egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetnie. A kezességvállalási díj mértéke a kezességgel biztosított kötelezettség összegének 2%-a.

(7) A munkáltató a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő jogviszonyának (6) bekezdés szerinti megszűnése esetén erről 8 napon belül értesíti az érintett által az (5) bekezdés alapján bejelentett hitelintézetet.

(8) A hitelintézet megállapítja és 8 napon belül írásban közli a kormánytisztviselővel, a pénzügyőrrel, az ügykezelővel a (6) bekezdés szerint megfizetendő kezességvállalási díj összegét, melyet az érintett a hitelintézeti értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül a folyósító hitelintézet részére köteles megfizetni.

(9) Ha az érintett a (6) bekezdés szerinti fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a hitelintézet erről, valamint az érintett adatairól 8 napon belül értesíti az állami adóhatóságot.

(10) A hitelintézet a negyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja a kincstárt a kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek, az ügykezelőnek nyújtott kölcsönök állami kezességvállalással érintett részének negyedév végén fennálló állományáról, továbbá e kölcsönök számáról. Az adatgyűjtés és adatszolgáltatás egyedi azonosításra alkalmatlan módon történhet.

(11) Amennyiben az állam a készfizető kezességvállalás alapján a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő helyett a kezességvállalással biztosított – a hitelintézetnek meg nem térülő – összeget kifizette, illetve a (6) bekezdés szerinti egyszeri kezességvállalási díj megfizetését a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő elmulasztotta, akkor az érintett ezen tartozásai a Magyar Állammal szembeni köztartozásnak minősülnek, amelyet az állami adóhatóság adók módjára hajt be.

(12) A kezességvállalásból eredő helytállási kötelezettség teljesítésének módját a Kormány rendeletben állapítja meg.

32/D. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő az adott feladat kiemelkedő teljesítéséért, illetve feladatainak hosszabb időn át történő eredményes végzéséért a következő elismerésekben részesíthető:

- a) pénzjutalommal járó dicséret,
- b) pénz- és tárgyjutalom,
- c) fizetési fokozatban eltöltendő várakozási időnek egy évvel történő csökkentése,
- d) besorolási, illetve fizetési fokozatban egy fokozattal történő előresorolás,
- e) rendfokozatban történő soron kívüli előléptetés,

f) Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló törvénnyel alapított kitüntetés, illetve a törvényben kapott felhatalmazás alapján alapított kitüntető cím, díj, oklevél, plakett vagy más elismerés.

(2) A Kttv. szerinti célfeladat végrehajtásában a Kttv.-ben és végrehajtására kiadott rendeletben foglalt feltételekkel és korlátozásokkal a pénzügyőrök is részt vehetnek, és a kormánytisztviselőkkel azonos feltételek szerint a célfeladat eredményes végrehajtásáért céljuttatásra lehetnek jogosultak.

32/E. § (1) Az elhunyt kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő temetési költségeihez a NAV az alábbiak szerint járulhat hozzá:

a) ha az érintettet a NAV saját halottjává, illetve a kormánytisztviselőt, az ügykezelőt a közszolgálat halottjává, a pénzügyőrt hősi halottá, a szolgálat halottjává nyilvánították, a temetésének költségeit részben vagy egészben a NAV viseli,

b) az a) pontba nem tartozó esetben az elhunyt kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő temetésének költségeit, illetve annak egy részét a hozzátartozó kérelmére, méltányosságból a NAV átvállalhatja.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a NAV nyugállományú kormánytisztviselői, pénzügyőrei és ügykezelői tekintetében is alkalmazni kell.

(3) A temetési költségekhez való hozzájárulás megállapításának és kifizetésének eljárási rendjét a foglalkoztatási szabályzat állapítja meg.

Rendkívüli munkaidő, túlmunka

32/F. § (1) Rendkívüli munkaidő

a) a munkaidő-beosztástól eltérő munkaidő,

b) a munkaidőkereten felüli munkaidő, továbbá

c) a készenlét alatt elrendelt munkavégzés esetén a munkahelyre érkezéstől a munkavégzés befejezéséig – ha az érintettnek több helyen kell munkát végeznie, az első helyre érkezéstől az utolsó helyen történő munkavégzés befejezéséig – terjedő időtartam.

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő rendkívüli esetben, valamint a pénzügyőr a szolgálat érdekében kötelezhető arra, hogy a munkaidő-beosztáson felüli, vagy munkaidő-kereten felüli munkaidőben munkát végezzen (túlmunka).

(3) Nem minősül túlmunkának, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő az engedélyezett távollét idejét a munkáltatóval történt megállapodás alapján ledolgozza.

(4) A túlmunkát a munkáltatónak írásban kell elrendelnie. A túlmunka elrendelésének, nyilvántartásának és elszámolásának rendjét a NAV elnöke határozza meg.

(5) Teljes napi munkaidő esetén naptári évenként háromszáz óra túlmunka rendelhető el. Az elrendelhető túlmunka mértékét a NAV elnöke a NAV alaptevékenysége zavartalanságának biztosítása érdekében a kormánytisztviselők, az ügykezelők tekintetében legfeljebb 20%-kal, a pénzügyőrök tekintetében pedig legfeljebb 50%-kal növelheti.

(6) Az (5) bekezdésben foglaltakat arányosan kell alkalmazni, ha a kormányzati szolgálati jogviszony, a hivatásos szolgálati jogviszony

- a) év közben kezdődött,
- b) határozott időre, illetve
- c) részmunkaidőre jött létre.

(7) Az (5) bekezdés szerinti korlátozás nem alkalmazható, ha a túlmunka elrendelése baleset, elemi csapás, súlyos kár, az egészséget vagy a környezetet fenyegető közvetlen és súlyos veszély megelőzése, elhárítása, illetve következményeinek felszámolása érdekében szükséges.

(8) A túlmunka elrendelése nem veszélyeztetheti a kormánytisztviselő, ügykezelő testi épességét, egészségét, illetve nem jelenthet személyi, családi és egyéb körülményeire tekintettel aránytalan terhet.

(9) A NAV-nál ügyelet elrendelésére nem kerülhet sor. Ez a rendelkezés nem érinti a NAV-nál szervezett ügyeleti szolgálat ellátását, amely rendes munkaidőnek minősül.

32/G. § (1) A túlmunka teljesítéséért a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt

- a) évi 150 óráig terjedő túlmunka teljesítéséért szabadidő,
 - b) évi 150 órát meghaladó túlmunkáért – az érintettnek a túlmunka teljesítésekor illetményének a teljesített túlmunka idejére járó arányos összegének megfelelő – díjazás
- illeti meg. A NAV elnöke a 150 órát meg nem haladó túlmunka teljesítésének díjazását is engedélyezheti, ha a szabadidő kiadása a NAV alaptevékenységének ellátását veszélyeztetné.

(2) A kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt a túlmunka teljesítése esetén annak időtartamával azonos mértékű, a heti pihenőnapon és a munkaszüneti napon teljesített túlmunka esetén a munkaidő időtartama kétszeresének megfelelő mértékű szabadidő, illetve díjazás illeti meg.

(3) Nem jogosult a túlmunka teljesítése esetén szabadidőre, illetve díjazásra

- a) az osztályvezető kivételével a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr,
- b) a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a NAV-on belüli szakmai értekezleten, konferencián történt részvétel, illetve a rendezvényre történő oda- és visszautazás, valamint az egészségügyi és ruházati ellátásával kapcsolatos oda- és visszautazás időtartamára.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben a szabadidőt a túlmunka teljesítését követően legkésőbb 60 napon belül kell kiadni, ha ez nem lehetséges, a 60 nap elteltétől számított 30 napon belül meg kell váltani. A megváltás az érintettnek a túlmunka teljesítésekor illetményének a szabadidőre járó arányos összege.

(5) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a túlmunka elvégzésért járó díjazást legkésőbb a tárgyhónapot követő második hónapban kell kifizetni.

Készenlét

32/H. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő rendkívüli esetben, valamint a pénzügyőr a szolgálat érdekében a beosztás szerinti munkaidején, illetve szolgálatteljesítési idején felül is köteles meghatározott ideig a munkavégzésre rendelkezésre állni. A készenlét

alatt a tartózkodási helyét az érintett határozza meg oly módon, hogy a munkáltató utasítása esetén haladéktalanul rendelkezésre tudjon állni (készenlét).

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a készenlét tartama alatt köteles munkára képes állapotát megőrizni.

(3) A készenlétet a munkáltatónak írásban kell elrendelnie. A készenlét elrendelésének, nyilvántartásának és elszámolásának rendjét a NAV elnöke határozza meg.

(4) A készenlét időtartamát legalább egy héttel korábban, egy hónapra előre közölni kell. Ettől a munkáltató – különösen indokolt esetben – eltérhet. Az eltérés során az egészséges és biztonságos munkavégzés követelményeire figyelemmel kell lenni.

(5) A készenlét havi időtartama csak az érintett beleegyezése esetén haladhatja meg a százhatvannyolc órát, amelyet munkaidőkeret alkalmazása esetén átlagban kell figyelembe venni.

(6) Amennyiben az elrendelést megelőző százhatvannyolc órás időszakban az érintett a heti pihenőnapján készenlétet teljesített, a készenlét a heti pihenőnap (heti pihenőidő) időtartama alatt csak az érintett hozzájárulásával rendelhető el.

(7) A készenlét ellentételezésére a 26/B. § (6)–(8) bekezdése az irányadó.

A szabadság

32/I. § A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő alap-, pót-, szülési és illetmény nélküli szabadságra, továbbá gyermek születése esetén járó munkaidő-kedvezményre jogosult, emellett a kormánytisztviselő és az ügykezelő betegszabadságra, a pénzügyőr egészségügyi szabadságra jogosult.

32/J. § (1) A kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt és az ügykezelőt minden naptári évben a munkában töltött idő alapján szabadság illeti meg, amely alap- és pótszabadságból áll.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl szabadságra jogosító időnek minősül

a) a munkaidő-beosztás alapján történő munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés időtartama,

b) a szabadság időtartama,

c) a szülési szabadság időtartama,

d) a gyermek gondozása céljából igénybe vett illetmény nélküli szabadság (32/U. §; 32/V. § (1) bekezdés a) pont) első 6 hónapja,

e) a hozzátartozó ápolása miatt kapott, 30 napot meg nem haladó illetmény nélküli szabadság időtartama,

f) a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés 3 hónapot meg nem haladó időtartama,

g) a keresőképtelenség időtartama, egészségügyi szabadság időtartama,

h) a külön jogszabály szerint emberi reprodukciós eljárással összefüggő, egészségügyi intézményben történő kezelés időtartama,

i) önkéntes, illetve létesítményi tűzoltói szolgálat ellátásának időtartama,

j) hozzátartozó halálakor 2 munkanap,

k) kötelező orvosi vizsgálat időtartama,

l) a véradáshoz szükséges időtartam, legalább négy óra,

m) a szoptató anya részére biztosított következő időtartam: a szoptatás első 6 hónapjában naponta kétszer egy, ikergyermek esetén naponta kétszer két óra, a kilencedik hónap végéig naponta egy, ikergyermek esetén naponta két óra,

n) a 32/Z. § (1) bekezdése szerinti továbbképzésben, valamint a 33. §-ban foglaltak szerint a képzésben való részvételhez szükséges idő,

o) bíróság vagy hatóság felhívására vagy az eljárásban való személyes részvételhez szükséges időtartam,

p) ha e törvény, illetve a Kttv. vagy a Hszt. munkavégzés nélkül illetmény fizetését annak mértéke meghatározása nélkül írja elő, annak időtartama,

q) a munkaszüneti nap miatt kiesett idő,

r) a külön méltánylást érdemlő személyi, családi vagy elháríthatatlan ok miatt indokolt távollét időtartama,

s) az állásból való felfüggesztés időtartama, amennyiben a fegyelmi eljárást a 34/B. § (1) bekezdés b)–f) pontjában, a büntetőeljárást a 34/E. § (2) bekezdésben meghatározott okból szüntették meg, illetve felmentéssel zárult.

Alap- és pótszabadság

32/K. § (1) A NAV személyi állománya alapszabadságának mértéke évente 25 munkanap.

(2) Az I. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr esetében a pótszabadság mértéke évente:

- a) fogalmazó besorolásnál 3 munkanap,
- b) tanácsos besorolásnál 5 munkanap,
- c) vezető-tanácsos besorolásnál 7 munkanap,
- d) főtanácsos besorolásnál 9 munkanap,
- e) vezető-főtanácsos besorolásnál 11 munkanap.

(3) A II. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr esetében a pótszabadság mértéke évente:

- a) előadó besorolásnál 5 munkanap,
- b) főelőadó besorolásnál 8 munkanap,
- c) főmunkatárs besorolásnál 10 munkanap.

(4) Ügykezelő és munkavállaló esetében a pótszabadság mértéke évente:

- a) 2–10 éves jogviszony esetén 2 munkanap,
- b) 11–20 éves jogviszonytól 3 munkanap,
- c) 21–30 éves jogviszonytól 4 munkanap,
- d) 30 éves jogviszony felett 5 munkanap.

(5) Figyelemmel a 32/Q. § (3) bekezdésben foglaltakra is, a hosszabb tartamú pótszabadság a kormánytisztviselőnek, illetve a pénzügyőrnek abban az évben jár először, amelyben a (2), illetve (3) bekezdésben meghatározott besorolást eléri; az ügykezelőnek, illetve a munkavállalónak pedig abban az évben jár először, amelyben a (4) bekezdésben meghatározott időtartamú jogviszonyt betölti.

(6) Vezetők esetében a pótszabadság mértéke évente:

- a) osztályvezető, alsó fokú szerv főosztályvezető-helyettese 12 munkanap,
- b) igazgatóhelyettes, középfokú és központi szerv főosztályvezető-helyettese, alsó fokú szerv főosztályvezetője 13 munkanap,
- c) igazgató, főigazgató-helyettes, középfokú és központi szerv főosztályvezetője 14 munkanap,
- d) főigazgató, szakfőigazgató 15 munkanap,
- e) elnök, elnökhelyettes 16 munkanap.

32/L. § (1) A kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt a tizenhat évesnél fiatalabb

- a) egy gyermeke után 2 munkanap,
- b) két gyermeke után 4 munkanap,
- c) kettőnél több gyermeke után összesen 7 munkanap

pótszabadság illeti meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti pótszabadság fogyatékos gyermekenként 2 munkanappal nő.

(3) A pótszabadságra való jogosultság szempontjából a gyermeket először a születésének évében, utoljára pedig abban az évben kell figyelembe venni, amelyben a tizenhatodik életévét betölti.

(4) E § vonatkozásában a gyermek, a fogyatékos gyermek és a szülő fogalmára a Kttv. értelmező rendelkezéseit kell alkalmazni.

32/M. § (1) A nagyfrekvenciás, illetve ionizáló sugárzásnak kitett munkahelyen dolgozó, illetve mérgezésnek, valamint biológiai anyag feldolgozása közben fertőzés veszélyének kitett munkahelyen dolgozó kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt, amennyiben naponta legalább 3 órán keresztül tevékenységét ionizáló sugárzásnak kitett munkakörülmények között illetve mérgezésnek, valamint biológiai anyag feldolgozása közben fertőzés veszélyének kitett munkakörülmények között végzi, évenként 10 munkanap pótszabadság illeti meg.

(2) A rehabilitációs szakértői szerv által megállapított legalább ötvenszázalékos mértékű egészségkárosodás esetén a kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek, az ügykezelőnek évenként 5 munkanap pótszabadság jár.

A szabadság kiadása, megváltása

32/N. § (1) A szabadság engedélyezésére a munkáltatói jogkör gyakorlója vagy az általa kijelölt vezető jogosult.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszony, a hivatásos szolgálati jogviszony első három hónapját kivéve az alap- és pótszabadság együttes időtartamának legalább 25%-át, de legalább 10 napot a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő által megjelölt időben és időtartamban kell kiadni úgy, hogy az a munkáltató működőképességét ne veszélyeztesse.

(3) A szabadságot kettőnél több részletben csak a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő kérésére lehet kiadni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti vezető az általa meghatározott szabadság kezdő napját legalább 60 nappal előbb köteles közölni a kormánytisztviselővel, a pénzügyőrrel, illetve az ügykezelővel. Ennek meghatározása során figyelemmel kell lennie arra, hogy a szabadság kiadása a munkáltató működőképességét ne veszélyeztesse.

(5) Indokolt esetben – figyelemmel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeire is – a (4) bekezdésben meghatározott időtartamnál rövidebb idővel is közölhető a szabadság kezdő napja az érintettel.

(6) Az (1) bekezdés szerinti vezető előre nem látható, kivételesen fontos ok, körülmény miatt a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő

a) részére a (4) bekezdés szerint meghatározott szabadság kiadásának közölt időpontját módosíthatja,

b) a már megkezdett szabadságát megszakíthatja.

(7) A kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek, az ügykezelőnek a kiadás időpontjának módosításával vagy a szabadság megszakításával összefüggésben felmerült kárát és költségeit a munkáltató köteles megtéríteni. A szabadság megszakítása esetén a szabadság alatti tartózkodási helyről a munkahelyre, illetve a visszatazással, valamint a munkával töltött idő a szabadságba nem számít be.

32/O. § (1) A szabadságot esedékességének évében kell kiadni.

(2) A 32/N. § (1) bekezdés szerinti vezető a szabadságot

a) a kormánytisztviselők, a pénzügyőrök, az ügykezelők vonatkozásában szolgálati érdek esetén legkésőbb a tárgyévet követő év március 31-ig adja ki, ha az esedékesség éve eltelt,

b) a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított 30 napon belül adja ki, ha az esedékesség éve eltelt,

c) ha a kormánytisztviselői jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony október 1-jén vagy azt követően kezdődött, az esedékességet követő év március 31-ig adhatja ki.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott szolgálati érdeknek minősül különösen

a) ha a szabadság kiadása miatt nem biztosítható a munkáltató alapfeladatainak folyamatos ellátása,

b) ha a szabadság kiadása miatt nem biztosítható az előre nem tervezhető, rendkívüli feladatok határidőre történő ellátása,

c) a NAVműködési körében fellépő veszélyhelyzet (baleset, elemi csapás, súlyos kár).

(4) A tárgyévet követő hónap végéig a 32/N. § (1) bekezdés szerinti vezető megállapítja a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő tárgyévben igénybe vett, illetve ki nem adott szabadságának mértékét. A tárgyévben ki nem adott szabadságot a következő évben járó szabadság mértékéhez kell hozzászámítani.

(5) A 16/K. §-ban foglaltaktól eltérően

a) a szabadság kiadására vonatkozó igény a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony fennállása alatt nem évül el;

b) a szabadság megváltásával kapcsolatos igény elévülése a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony megszűnésének napján kezdődik.

32/P. § (1) A szabadság kiadásánál a munkarend (munkaidő-beosztás) szerinti munkanapokat kell figyelembe venni.

(2) A heti kettőnél több pihenőnapot biztosító munkaidő-beosztás esetén a szabadság kiadása tekintetében a hét minden napja munkanapnak számít, kivéve a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő két pihenőnapját, valamint a munkaszüneti napot.

(3) Annak a kormánytisztviselőnek, pénzügyőrnek, ügykezelőnek, akinek a munkaidő-beosztása nem biztosít hetenként két pihenőnapot, úgy kell számítani a szabadságát, hogy azonos naptári időszakra (hétre) mentesüljön a munkavégzés alól, mint az ötnapos munkahéttel dolgozók.

32/Q. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő részére, ha a kormányzati szolgálati jogviszonya, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonya év közben kezdődött vagy szűnt meg, a szabadság arányos része jár.

(2) A fél napot elérő töredéknapi egész munkanapnak számít.

(3) Ha a szabadság mértékét érintő változásra év közben kerül sor, akkor a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő számára a szabadság arányos része jár.

32/R. § (1) A szabadságot – a (2)–(6) bekezdésben foglalt kivétellel – megváltani nem lehet.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony megszűnésekor, ha a munkáltató az arányos szabadságot nem adta ki, azt meg kell váltani.

(3) Pénzügyőr más fegyveres szervhez történő végleges áthelyezése esetén a ki nem adott szabadság megváltása tekintetében úgy kell eljárni, mintha az érintett hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnt volna.

(4) Belső áthelyezés esetén a (2) és a (7) bekezdés nem alkalmazható. Az érintett részére a ki nem adott szabadságot annál a szervnél kell kiadni, amelyhez az érintettet áthelyezték.

(5) A NAV-on belüli vezénylés esetén a vezénylés időtartama alatt a pénzügyőr részére a vezénylés helye szerinti szervnél kell kiadni a szabadságot.

(6) A gyermek ápolása, illetve gondozása céljára kapott illetmény nélküli szabadság megszűnését követően, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a gyermek ápolása, gondozása miatt kapott illetmény nélküli szabadság első 6 hónapjára járó szabadságot nem kapta meg, azt a felek megállapodása alapján pénzben is meg lehet váltani.

(7) Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a kormányzati szolgálati jogviszonya, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnéséig több szabadságot vett igénybe annál, mint ami a NAV-nál töltött időre megilletné, a különbözetre kifizetett illetményt köteles visszafizetni.

(8) Nem követelhető vissza a túlfizetés, ha a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő nyugdíjasnak minősülése, vagy halála miatt szűnt meg.

(9) Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő az esedékesség évében a részére járó szabadságnál több szabadságban részesült, akkor a következő évben arányosan kevesebb szabadságra jogosult.

Szülési szabadság

32/S. § (1) Az anya egybefüggő huszonnégy hét szülési szabadságra jogosult.

(2) A szülési szabadság annak a nőnek is jár, aki a gyermeket örökbefogadási szándékkal nevelésbe vette.

(3) A szülési szabadságot – eltérő megállapodás hiányában – úgy kell kiadni, hogy legfeljebb 4 hét a szülés várható időpontja elé essen.

(4) A szülési szabadság igénybe nem vett részét, ha a gyermeket a koraszülöttek ápolására fenntartott intézetben gondozzák, a szülést követő egy év elteltéig a gyermeknek az intézetből történt elbocsátása után is igénybe lehet venni.

(5) A szülési szabadság időtartamát, a kifejezetten munkavégzéshez kapcsolódó jogosultságot kivéve, munkában töltött időnek kell tekinteni.

(6) A szülési szabadság megszűnik

a) a gyermek halva születése esetén, a szülést követő 6. hét elteltével,

b) ha a gyermek meghal, a halált követő tizenötödik napon,

c) ha a gyermeket – a külön jogszabályban foglaltak szerint – ideiglenes hatállyal elhelyezték, átmeneti vagy tartós nevelésbe vették, továbbá 30 napot meghaladóan bentlakásos szociális intézményben helyezték el, a gyermek elhelyezését követő napon,

azzal, hogy a szülési szabadság időtartama a szülést követően 6 hétnél a b)–c) pont szerinti esetekben sem lehet rövidebb.

Gyermek születése esetén járó munkaidő-kedvezmény

32/T. § (1) Gyermek születése esetén 5 munkanap, ikergyermek születése esetén 7 munkanap munkaidő-kedvezmény illeti meg az apát, melyet legkésőbb a születést követő második hónap végéig kérésének megfelelő időpontban kell kiadni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt kedvezmény abban az esetben is megilleti az apát, ha gyermeke halva születik, vagy meghal.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása során apa alatt a szülői felügyeleti jogot gyakorló vér szerinti vagy örökbe fogadó apát kell érteni.

(4) A munkaidő-kedvezmény tartamára járó illetmény kifizetése – a központi költségvetés terhére – kormányrendelet alapján történik.

Illetmény nélküli szabadság

32/U. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő – a gyermek gondozása céljából – a gyermek harmadik életéve betöltéséig illetmény nélküli szabadságra jogosult, amelyet a kérésének megfelelő időpontban kell kiadni.

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő nem jogosult az (1) bekezdés, illetve a 32/V. § (1) bekezdés a) pontja szerinti illetmény nélküli szabadságra a 32/S. § (6) bekezdés c) pontja szerinti esetben mindaddig, amíg a gyermek ideiglenes hatállyal másnál illetve máshol van elhelyezve, illetve amíg átmeneti vagy tartós nevelésben van, továbbá amíg – 30 napot meghaladóan – bentlakásos szociális intézményben van.

32/V. § (1) A kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek, az ügykezelőnek – a 32/U. §-ban foglaltakon túl – kérelmére illetmény nélküli szabadság jár

a) gyermeke személyes gondozása érdekében a gyermek legfeljebb tizedik életéve betöltéséig a gyermekgondozási segély folyósításának időtartama alatt,

b) hozzátartozója tartós – előre láthatólag 30 napot meghaladó – személyes ápolása céljából, az ápolás idejére, de legfeljebb két évre,

c) a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés időtartamára,

d) a külszolgálat időtartamára, ha házastársa vagy élettársa külszolgálatot teljesít.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti tartós ápolást és annak indokoltságát az ápolásra szoruló személy kezelőorvosa igazolja.

(3) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő kérelmére a NAV elnöke – mérlegelési jogkörében eljárva – illetmény nélküli szabadságot engedélyezhet méltányolható egyéni indokok alapján, így különösen:

a) nemzetközi szervezetek által kiírt pályázatok elnyerése esetén, ha az a munkáltató érdekével nem esik egybe,

b) magánérőből saját lakás építése esetén egy vagy több részletben, de legfeljebb összesen 1 évig,

c) külföldön folytatandó idegen nyelvi képzés időtartamára.

32/W. § (1) Az illetmény nélküli szabadság igénybevételét legalább 15 nappal korábban írásban be kell jelenteni.

(2) Az illetmény nélküli szabadság a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő által megjelölt időpontban, de legkorábban a szabadság megszüntetésére irányuló jognyilatkozat közlésétől számított harmincadik napon szűnik meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdés határidőre vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni a 32/V. § (1) bekezdése c) pontja szerinti illetmény nélküli szabadságra.

A munka- és pihenőidő nyilvántartása

32/X. § (1) A munkáltató köteles nyilvántartani

a) a rendes és rendkívüli munkaidő,

b) a készenlét,

c) a szabadság, valamint

d) az egyéb munkaidő-kedvezmények

időtartamát.

(2) A nyilvántartásból naprakészen megállapíthatónak kell lennie a teljesített rendes és rendkívüli munkaidő, valamint a készenlét kezdő és befejező időpontjának is.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilvántartás – a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően – az írásban közölt munkaidő-beosztás hónap végén történő igazolásával és a változás naprakész feltüntetésével is vezethető.

Teljesítményértékelés, minősítés

32/Y. § (1) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr munkateljesítményét a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelési jogkörében eljárva évente egyszer, a tárgyév végéig írásban értékeli (teljesítményértékelés).

(2) A kormánytisztviselőt és a pénzügyőrt – a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt megelőző öt év kivételével – legalább ötévente, valamint minden magasabb besorolási fokozatba sorolása előtt a szakmai teljesítmények, az azt befolyásoló ismeretek, képességek, személyiségjegyek értékelése alapján – kiválóan megfelelt, megfelelt, kevésbé felelt meg, illetve nem felelt meg fokozatba – minősíteni kell, továbbá a kormánytisztviselőt, illetve a pénzügyőrt írásbeli kérelmére akkor is minősíteni kell, ha az utolsó minősítése óta két év már eltelt és az érintett már legalább egy éve a minősítő irányítása alatt dolgozott. A minősítés kötelező elemeit a 11. számú melléklet tartalmazza, de a minősítő az adott munkakörhöz kapcsolódó követelményekhez igazodó további szempontokat is értékelhet a minősítés során.

(3) A minősítés során figyelembe kell venni a legutolsó minősítés óta készült teljesítményértékeléseket, azok együttes eredményétől eltérni csak indokolt esetben lehet. Minősíteni az első teljesítményértékeléstől számított egy évet követően lehet, kivéve, ha a minősítésre magasabb besorolási fokozatba sorolás miatt, illetve a (4) bekezdésben előírtak miatt van szükség.

(4) A kormánytisztviselőt és a pénzügyőrt soron kívül minősíteni kell, ha teljesítményértékelése alapján az állapítható meg, hogy feladatait nem, vagy nagyon csekély mértékben, illetve nagyon alacsony színvonalon teljesítette.

(5) A minősítés – az érintett közvetlen vezetőjének javaslata alapján – a munkáltatói jogkör gyakorlójának a feladata.

(6) A minősítésben csak kellően alátámasztott, tényeken alapuló megállapítások szerepelhetnek. A minősített alkalmasságának megítélését írásban indokolni kell.

(7) A kormánytisztviselő és a pénzügyőr kérésére lehetővé kell tenni, hogy az adott szervnél működő érdekképviselői szerv tisztségviselője a minősítésben foglalt megállapításokra a minősítési lapon észrevételeit rögzíthesse.

(8) A minősítéssel a minősítést ismertetni kell, aki arra írásban észrevételt tehet. A megismerés és a minősítés egy példánya átvételének tényét a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr a minősítésen aláírásával igazolja.

(9) A minősítés alapján szakértői, illetve vezetői utánpótlás adatbázisba helyezhető a kormánytisztviselő.

(10) A teljesítményértékelés, minősítés hibás vagy valótlan ténymegállapításának, személyiségi jogát sértő megállapításának megsemmisítése iránt a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr bírósághoz fordulhat.

A kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő képzése, továbbképzése

32/Z. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő jogosult az előmenetelhez előírt, illetve köteles a központilag vagy munkáltató által előírt képzésben, továbbképzésben vagy átképzésben (a továbbiakban együtt: továbbképzés) részt venni.

(2) A továbbképzést – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a NAV humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézete biztosítja.

(3) Az érintett számára előírt továbbképzés és az ezzel összefüggő beszámolási vagy vizsgakötelezettség teljesítése miatt kieső munkaidőre járó illetményét a munkáltató köteles megtéríteni.

(4) A kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt megtérítési kötelezettség terheli a jogszabályban előírt továbbképzés, illetve munkáltató által előírt (5) bekezdés szerinti továbbképzés munkáltató által megtérített költségei tekintetében, ha

a) a továbbképzést önhibájából elmulasztja, illetve az előírt követelményeket nem teljesíti, vagy

ba) kormányzati szolgálati jogviszonya a Kttv. 60. § (1) bekezdés i) pontja, (2) bekezdés c) pontja, 63. § (2) bekezdés a) pontja, 118. § (5) bekezdése, 122. § (2) bekezdése, 210. § (1) bekezdése, illetve e törvény 33/F. § (1) bekezdése alapján,

bb) hivatásos szolgálati jogviszonya a Hszt. 53. § b), f)–g) pontja, 56. § (2) bekezdés b) pontja vagy az 59. § (1) bekezdésének b) és f) pontja, illetve e törvény 33/F. § (1) bekezdése alapján

a továbbképzés befejezésétől számított 2 éven belül, vagy a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony NAV-val történt létesítésétől számított 6 éven belül megszűnik. A 4 évet meghaladó NAV-val fennálló jogviszony esetén a költségeknek a le nem töltött évekre eső hányadát kell megfizetni.

(5) A (4) bekezdés alapján a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő köteles megtéríteni a munkáltató által előírt

a) nyelvi képzés, valamint

b) nem a NAV állományába tartozó oktató igénybevételeivel biztosított képzés költségeit.

(6) A (4) bekezdés szerinti megtérítési kötelezettség alapja:

a) a NAV által szervezett nyelvi továbbképzés esetén a képzésnek a NAV humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézete által az érintettel megkötött felnőttképzési szerződésben megállapított költségei,

b) egyéb esetben az az összeg, amelyet a NAV a továbbképzésért megfizetett.”

21. § A NAV tv. 33. §-át megelőző alcím és a 33. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő saját elhatározása alapján képzésben vesz részt és ez érinti a munkaidejét, köteles ezt engedélyeztetni a munkáltatójával. A munkáltató engedélye alapján az érintett a (2)–(4) bekezdésben foglaltak szerint mentesül a tanulmányok folytatásához szükséges időre a munkavégzési kötelezettsége alól, amelynek időtartamára illetményre nem jogosult. Ebben az esetben a tanulmányi célú mentesítés időtartama illetmény nélküli távollétnek minősül. A munkáltató és az érintett megállapodása alapján a tanulmányok folytatását azzal a feltétellel is engedélyezheti a munkáltató, hogy az érintett a tanulmányi célú mentesítés időtartamát köteles ledolgozni. Ebben az esetben a tanulmányi célú mentesítés időtartamára az érintett illetményre jogosult.

(2) A mentesítés mértékét a munkáltató az oktatási intézmény által kibocsátott, a kötelező iskolai foglalkozás és szakmai gyakorlat időtartamáról szóló igazolásnak megfelelően állapítja meg.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakon túl a munkáltató vizsgánként - ha egy vizsganapon az érintettnek több vizsgatárgyból kell vizsgáznia, vizsgatárgyanként - a vizsga napját is beszámítva négy munkanapra köteles az érintettet mentesíteni a munkavégzési kötelezettsége alól. Vizsgának az oktatási intézmény által meghatározott számonkérés minősül.

(4) A diplomamunka (szak- és évfolyamdolgozat) elkészítéséhez a munkáltató tíz munkanapra köteles az érintettet mentesíteni a munkavégzési kötelezettsége alól.

(5) A munkáltató az érintettet – kérésének megfelelően, a tanulmányi év folyamán – köteles a (3)–(4) bekezdés szerint mentesíteni munkavégzési kötelezettsége alól.”

22. § A NAV tv. 33/A. §-át megelőző alcím és a 33/A. § helyébe a következő alcím és a következő rendelkezés lép, egyúttal a következő alcímekkel és 33/B–33/Z. §-sal egészül ki:

„Tanulmányi szerződés

33/A. § (1) A tanulmányi szerződésben a munkáltató vállalja, hogy a tanulmányok alatt támogatást nyújt, a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő pedig arra kötelezi magát, hogy a megállapodás szerinti tanulmányokat folytatja és a képzettség megszerzése után a támogatás mértékével arányos időn - de legfeljebb öt éven – keresztül kormányzati szolgálati jogviszonyát, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyát lemondással nem szünteti meg. A tanulmányi szerződést írásba kell foglalni.

(2) Nem köthető tanulmányi szerződés

a) jogszabály vagy a foglalkoztatási szabályzat alapján járó kedvezmények biztosítására, továbbá,

b) ha a tanulmányok elvégzésére a munkáltató kötelezte a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt.

(3) A tanulmányi szerződésben meg kell határozni a munkáltatót terhelő támogatás formáját és mértékét, a tanulmányok befejezése után a munkáltatónál kötelezően kormányzati szolgálati jogviszonyban, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyban eltöltendő idő tartamát, továbbá a támogatásban részesülőnek a munkáltatót terhelő támogatás pénzben kiszámított összegére vonatkozó (7) és (10) bekezdés szerinti megtérítési kötelezettségét.

(4) A munkáltatónál jogviszonyban töltendő idő tartamába – a tanulmányi szerződés ellenkező kikötése hiányában – nem számít be az az időtartam, amelyre az érintettet szabadság nem illeti meg.

(5) A munkáltató személyében bekövetkező változás esetén a tanulmányi szerződésből származó jogok és kötelezettségek az átvevő munkáltatóra átszállnak.

(6) Amennyiben a munkáltató a támogatást nem biztosítja, vagy egyéb lényeges szerződésszegést követ el, a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő mentesül a szerződésből folyó kötelezettségei alól, és a szerződésszegésből eredő esetleges kárát érvényesítheti.

(7) Amennyiben a támogatásban részesülő a tanulmányi szerződésbe foglalt tanulmányi kötelezettségeit nem teljesíti, nem lép a szerződés szerinti időpontban a munkáltatónál munkába, illetve a meghatározott időtartamot nem tölti le, vagy egyéb lényeges szerződésszegést követ el, a munkáltató követelheti a ténylegesen nyújtott támogatásnak megfelelő összeg megtérítését.

(8) Amennyiben a támogatásban részesülő a szerződésben kikötött időtartamnak csak egy részét nem tölti le, megtérítési kötelezettsége ezzel arányos.

(9) A tanulmányi szerződést mindkét fél felmondhatja, ha körülményeiben olyan lényeges változás következett be, amely a tanulmányi szerződésből eredő kötelezettség teljesítését lehetetlenné tenné, vagy annak teljesítése aránytalan sérelemmel járna.

(10) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő lemondása esetén a munkáltató az általa nyújtott támogatást visszakövetelheti. A munkáltató a támogatást arányosan követelheti vissza, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a szerződésben kikötött tartamnak csak egy részét tölti le. A támogatás nem követelhető vissza, amennyiben a támogatásban részesülő jogviszonyát a munkáltató felmentéssel megszünteti.

Összeférhetetlenség

33/B. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a NAV adott központi, középfokú illetve alsó fokú szervénél

a) nem tölthet be olyan munkakört, amelyben a hozzátartozójával az adott szerven belül irányítási (felügyeleti), szolgálati előljárói-alárendelti viszonyba, ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne;

b) nem láthat el olyan feladatot, amelynek révén olyan gazdálkodó szervezettel kerül elszámolási viszonyba, amelyben a hozzátartozójának a Ptk. szerinti többségi befolyása van, vagy a hozzátartozó az elszámolási viszonyra befolyással bíró tisztséget (munkakört) lát el.

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő nem folytathat olyan tevékenységet, nem tanúsíthat olyan magatartást, amely hivatalához, illetve a hivatásos szolgálathoz méltatlan, vagy amely a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét, illetve a NAV tekintélyét veszélyeztetné.

(3) A kormánytisztviselő, az ügykezelő pártban tisztséget nem viselhet, párt nevében vagy érdekében – az országgyűlési, az európai parlamenti, illetve a helyi önkormányzati

választásokon jelöltként való részvételt kivéve – közszereplést nem vállalhat, a pénzügyőr tekintetében a Hszt. 18. § (2) bekezdés az irányadó.

(4) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő nem lehet – törvényben meghatározott egyéb megbízatásokon túl – helyi önkormányzati, nemzetiégi önkormányzati képviselő annál az önkormányzatnál, amely a NAV öt alkalmazó szerve illetékességi területén működik.

(5) Amennyiben a munkáltató szervezetszerű működési területe az ország egész területére kiterjed, a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő annál az önkormányzatnál nem lehet – törvényben meghatározott egyéb megbízatásokon túl – helyi önkormányzati, nemzetiégi önkormányzati képviselő, amely a munkavégzési, illetve szolgálatteljesítési helye szerinti régió közigazgatási határain belül van.

(6) Az informatikai intézet és a humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézet esetében a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő annál az önkormányzatnál nem lehet – törvényben meghatározott egyéb megbízatásokon túl – helyi önkormányzati, nemzetiégi önkormányzati képviselő, amely a munkavégzési, illetve szolgálatteljesítési helye szerinti régió közigazgatási határain belül van.

(7) A pénzügyőr a Hszt. 59. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott tisztséget nem tölthet be.

33/C. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő munkavégzésre irányuló további jogviszonyt (20/A. § (1) bekezdés), illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt (20/A. § (3) bekezdése) – tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, továbbá a közérdekű önkéntes tevékenység kivételével –, továbbá a gazdasági társaságokról szóló törvény szerinti üzletvezetési, képviseleti tevékenységet, valamint mezőgazdasági őstermelői tevékenységet csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével létesíthet, illetve folytathat.

(2) Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő – tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével – munkavégzésre irányuló további jogviszonyt (20/A. § (1) bekezdés), illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt (20/A. § (3) bekezdés) – a (3) bekezdés kivételével – nem létesíthet.

(3) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő – ideértve a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, illetve ügykezelőt is – a NAV elnökének előzetes engedélyével gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, illetve felügyelő bizottsági tag lehet, feltéve, ha a gazdasági társaság önkormányzati, köztisztviselői többségi tulajdonban, vagy tartósan állami tulajdonban van vagy az állami tulajdonos különleges jogokat biztosító részvény alapján delegálja, továbbá, ha a társaságban az állami közvetlen vagy közvetett befolyás mértéke – a tőkepiacról szóló törvény rendelkezései alapján számítva – legalább ötven százalék.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt annak létesítését megelőzően a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban be kell jelenteni, ha e jogviszony keretében végzett tevékenység a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő munkaköri feladataival közvetlenül összefügg.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, továbbá közérdekű önkéntes tevékenység folytatására irányuló jogviszony kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélye alapján létesíthető, ha a munkavégzés időtartama részben azonos a kormánytisztviselő, az ügykezelő beosztás szerinti munkaidejével, illetve a

pénzügyőr esetében a hivatásos szolgálati jogviszony keretében történő rendszeres munkavégzés idejével.

(6) Az (1)–(5) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi szabály nem alkalmazható a felmentési idő során a munkavégzési kötelezettség alól, a szolgálati kötelezettség teljesítése alól mentesített kormánytisztviselővel, pénzügyőrrel, illetve ügykezelővel szemben.

33/D. § (1) A 33/C. § alkalmazása során nem engedélyezhető a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő részére a 33/C. § (1) bekezdésében meghatározott jogviszony létesítése, illetve tevékenység folytatása, ha

a) az a 33/B. § (2) bekezdésébe ütközik,

b) az a NAV-ra vonatkozó, jogszabályban meghatározott feladatokhoz kapcsolódik, illetve azokkal ellentétes vagy azok végrehajtását veszélyezteti, akadályozza,

c) a tevékenység a NAV-nál használt, hozzáférhető nyilvántartások felhasználásával történne, vagy olyan ügyintézésre vonatkozik, amelyben a NAV mint hatóság jár el,

d) a végzendő tevékenység harmadik személyről információ gyűjtésére irányul,

e) a tevékenység folytán a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő, illetve a tevékenységet biztosító szervezet a NAV-val kerülne gazdasági, pénzügyi elszámolási viszonyba,

f) a tevékenység a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő munkaköri kötelességéből fakadó feladata, szolgálati feladata,

g) az engedélyezni kért tevékenység folytatása a kormánytisztviselő, az ügykezelő beosztás szerinti munkaidejébe, illetve a pénzügyőr esetében a hivatásos szolgálati jogviszony keretében történő rendszeres munkavégzés idejébe esik, ide nem értve a 33/C. § (5) bekezdése szerinti esetet,

h) az a kormánytisztviselő, az ügykezelő kormányzati szolgálati jogviszonyából, illetve a pénzügyőr hivatásos szolgálati jogviszonyából fakadó és a munkakörével járó kötelezettségei, feladatai, szolgálati feladatai maradéktalan ellátását veszélyezteti.

(2) Az (1) bekezdés h) pontja alkalmazásában a kormányzati szolgálati jogviszonyból, hivatásos szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségek maradéktalan teljesítésének sérelme akkor állapítható meg, ha az engedélyezni kért jogviszony, illetve tevékenysége miatt a kormánytisztviselő, a pénzügyőr illetve az ügykezelő a munkaköre szerinti feladatát nem tudja a vele szemben támasztható elvárásoknak megfelelően ellátni, vagy ha emiatt egyes feladatok, szolgálati feladatok ellátásával – pénzügyőrök esetén ideértve a túlmunkát és a készenlétet is – rendszeresen nem lehet megbízni.

33/E. § (1) A 33/C. § (1) bekezdésében meghatározott jogviszony létesítésére, módosítására, illetve tevékenység folytatására vonatkozó kérelmet írásban, pénzügyőr esetében szolgálati úton kell benyújtani a 33/C. § szerinti engedélyezőhöz. Az engedély megszerzéséig az engedélyezni kért jogviszony nem létesíthető, arra irányuló tevékenység nem folytatható.

(2) A kérelem tárgyában a munkáltatói jogkör gyakorlója 30 napon belül dönt.

(3) Az engedélyezésről, illetve a kérelem elutasításáról írásban kell rendelkezni. Az elutasító döntést indokolni kell. Az engedélyezés határozott vagy határozatlan időtartamra történhet.

(4) Az engedélyhez kötött jogviszony megszűnését vagy lényeges, utóbb bekövetkező változását a 33/C. § szerinti engedélyezőhöz írásban, pénzügyőr esetében szolgálati úton haladéktalanul be kell jelenteni.

(5) A kérelem kötelező minimális tartalmi elemeit, továbbá az összeférhetetlenséggel kapcsolatos iratok kezelésének szabályait a NAV foglalkoztatási szabályzata határozza meg.

33/F. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának haladéktalanul írásban bejelenteni, ha vele szemben törvényben meghatározott összeférhetlenségi ok merült fel, illetve ha kormányzati szolgálati jogviszonyának, hivatásos szolgálati jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe került. A munkáltatói jogkör gyakorlója írásban köteles felszólítani a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, illetve az ügykezelőt az összeférhetetlenség megszüntetésére. Ha a munkáltatói jogkör gyakorlója – a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő bejelentésének hiánya ellenére – tudomást szerez arról, hogy a kormánytisztviselővel, a pénzügyőrrel, az ügykezelővel szemben összeférhetlenségi ok áll fenn, ugyancsak köteles felszólítani az érintettet az összeférhetetlenség megszüntetésére. Amennyiben a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő az összeférhetetlenséget a felszólítás közlésétől számított 30 napon belül nem szüntette meg, kormányzati szolgálati jogviszonya, hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnik.

(2) Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr illetve az ügykezelő az összeférhetlenségi okot 30 napon belül megszüntette, azt írásban köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának bejelenteni.

(3) Ha a 33/B. § (1) bekezdés a) pontja szerinti összeférhetlenség a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony fennállása alatt keletkezik, akkor az érintettek megegyezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlója dönti el, hogy melyik kormánytisztviselőnek, pénzügyőrnek, illetve ügykezelőnek szűnik meg a kormányzati szolgálati jogviszonya, hivatásos szolgálati jogviszonya.

Fegyelmi felelősség

A fegyelmi felelősség általános szabályai

33/G. § (1) Fegyelmi vétséget követ el a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő, ha kormányzati szolgálati jogviszonyából, hivatásos szolgálati jogviszonyából eredő kötelezettségét vétkesen megszegi. A fegyelmi vétséget elkövető kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt fegyelmi eljárás keretében felelősségre kell vonni.

(2) A fegyelmi vétséget elkövető kormánytisztviselővel, ügykezelővel szemben fegyelmi büntetés, pénzügyőrrel szemben fenyítés (a továbbiakban: fegyelmi büntetés) alkalmazható.

(3) A fegyelmi vétséget elkövetővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:

a) megrovás;

b) a besorolásban való előmeneteli rendszerben a várakozási idő legfeljebb 2 évvel való meghosszabbítása;

c) kizárólag pénzügyőr esetében a soron következő rendfokozatba való előléptetés várakozási idejének 6 hónaptól 2 évig terjedő meghosszabbítása;

d) visszavetés egy fizetési fokozattal 2 évre;

e) személyi illetménnyel rendelkező esetében a személyi illetmény visszavonása;

f) kizárólag pénzügyőr esetében eggyel alacsonyabb rendfokozatba 6 hónaptól 2 évig történő visszavetés;

g) címtől való megfosztás;

h) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe helyezés;

i) kizárólag kormánytisztviselő, illetve ügykezelő esetében hivatalvesztés;

j) kizárólag pénzügyőr esetében a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése;

k) kizárólag pénzügyőr esetében lefokozás.

(4) Nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő esetén a (3) bekezdés g) pont szerinti fegyelmi büntetés mellett

a) ha a címtől való megfosztás a 31/B. § szerinti címet érinti, a d) pont szerinti fegyelmi büntetés, illetve

b) személyi illetménnyel rendelkező esetében az e) pont szerinti fegyelmi büntetés

is kiszabható, ha a körülmények alapján súlyosabb büntetés indokolt, de az i)–k) pont szerinti fegyelmi büntetés kiszabása nem indokolt.

(5) Vezető esetén a (3) bekezdés h) pont szerinti fegyelmi büntetés mellett a g) pont szerinti fegyelmi büntetés is kiszabható, ha a körülmények alapján súlyosabb büntetés indokolt, de az i)–k) pont szerinti fegyelmi büntetés kiszabása nem indokolt.

(6) A lefokozás következménye a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése is.

(7) A visszavetés egy fizetési fokozattal fegyelmi büntetéssel sújtottnak az új illetményét

a) a visszavetett fokozatban

aa) a 20. § szerinti besorolás alapján kell megállapítani, illetve

ab) ha az alapilletménye a fegyelmi büntetés jogerőre emelkedésekor a 25. § alapján megemelt volt, az aa) pontnak megfelelően, az eltérítés nélkül kell megállapítani;

b) a 2 év letelte után a 20. § szerinti besorolás alapján kell megállapítani.

(8) A személyi illetmény visszavonása fegyelmi büntetéssel sújtott új illetményét a 20. §-a szerinti besorolás alapján – a 21. §-ra figyelemmel – kell megállapítani.

(9) Amennyiben a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabása is indokolatlan, a fegyelmi vétség megállapítása mellett a fegyelmi büntetés mellőzhető (33/Q. § (1) bekezdés, 33/Y. § (3) bekezdés b) pont, 34/A. § (4) bekezdés) az eljárás valamennyi szakaszában.

33/H. § (1) A kormánytisztviselővel, a pénzügyőrrel, az ügykezelővel szemben nem szabható ki fegyelmi büntetés, ha a fegyelmi vétséget feletttese, szolgálati előjárója utasítására, parancsára követte el. Ha azonban tudta, hogy a kapott utasítás, parancs teljesítésével fegyelmi vétséget követ el, és azt a Kttv. 78. § (4) bekezdésében, illetve a Hszt. 69. § (2) bekezdésében előírtak mellőzésével végrehajtotta, a felelősségét meg kell állapítani.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl nem szabható ki fegyelmi büntetés, ha a fegyelmi vétséget a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő

a) kóros elmeállapotban,

b) kényszer vagy fenyegetés hatása alatt,

c) tévedésből,

d) jogos védelmi helyzetben,

e) végszükségben

követte el. Az a)–e) pont szerinti kizáró okok értelmezésére a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

33/I. § (1) A fegyelmi büntetés hatálya az az időtartam, amely alatt a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő a jogszabályban meghatározott joghátrányokat viseli.

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésétől a fegyelmi büntetés végrehajtásáig továbbá az *a)–f)* pont szerinti ideig, illetve ha a fegyelmi büntetést a fegyelmi határozat jogerőre emelkedése előtt végrehajtották (34/D. § (2), illetve (4) bekezdés), a végrehajtástól az *a)–f)* pont szerinti ideig:

a) a 33/G. § (3) bekezdés *b)–c)* pontjában meghatározott büntetésnél a várakozási idő meghosszabbításának ideje alatt;

b) a 33/G. § (3) bekezdés *f)* pontjában meghatározott büntetésnél a visszavetés időtartamának elteltéig;

c) a 33/G. § (3) bekezdés *d)–e)* és *g)–h)* pontjában meghatározott büntetésnél 2 évig;

d) a 33/G. § (4)–(5) bekezdésben meghatározott büntetésnél 2 évig;

e) a 33/G. § (3) bekezdés *i)* pontjában meghatározott büntetésnél 3 évig;

f) a 33/G. § (3) bekezdés *j)–k)* pontjában meghatározott büntetésnél 5 évig.

(3) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony hivatalvesztés miatt szűnt meg, a volt kormánytisztviselő, ügykezelő államigazgatási szervnél három évig nem alkalmazható.

(4) Ha a hivatásos szolgálati jogviszony lefokozás vagy hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése alapján szűnt meg, a volt pénzügyőrrel nem létesíthető hivatásos szolgálati jogviszony a Hszt.-ben meghatározott ideig, illetve a volt pénzügyőr államigazgatási szervnél három évig nem alkalmazható.

33/J. § (1) A fegyelmi jogkör gyakorlója – ha e törvény másként nem rendelkezik – a munkáltatói jogkör gyakorlója. Amennyiben a fegyelmi jogkör gyakorlója nem a munkáltatói jogkör gyakorlója, a fegyelmi eljárás megindításáról, illetve – az eljárás során keletkezett iratok megküldésével – a befejezéséről a fegyelmi jogkör gyakorlója tájékoztatja a munkáltatói jogkör gyakorlóját.

(2) A fegyelmi jogkör gyakorlása – a 33/K. § (1)–(4) bekezdésében és a 33/M. §-ban foglalt kivétellel – vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőre, pénzügyőrré írásban átruházható. Az átruházott fegyelmi jogkör nem ruházható tovább.

(3) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a fegyelmi eljárás tárgyalási szakaszában és az érdemi döntés meghozatala során a fegyelmi jogkör gyakorlójának vezetése alatt álló fegyelmi tanács jár el.

(4) Ha a fegyelmi jogkör gyakorlója a munkáltatói jogkör gyakorlója, de a fegyelmi vétség elkövetőjét a fegyelmi eljárás megindítását követően a NAV szervei között áthelyezik, az adott ügyben a fegyelmi jogkör gyakorlója továbbra is az a személy, aki a fegyelmi eljárás megindításának időpontjában a munkáltatói jogkör gyakorlója volt.

(5) A vezénylés tartama alatt a vezényelt pénzügyőr felett a vezénylés helye szerinti munkáltatói jogkör gyakorlója gyakorolja a fegyelmi jogkört, de a vezetése alatt álló fegyelmi tanács csak a 33/G. § (3) bekezdés *a)* pontja szerinti fegyelmi büntetést szabhat ki. Ha a fegyelmi tanács szerint ennél súlyosabb fegyelmi büntetés lenne indokolt, a fegyelmi ügyet 8 napon belül át kell tenni az eredeti munkáltatói jogkör gyakorlójához, aki – újabb fegyelmi tanács felállítása nélkül – 15 napon belül dönt az ügyben, vagy ha az álláspontja szerint olyan fegyelmi büntetés válik szükségessé, ami a hatáskörét meghaladja, 15 napon belül a NAV elnökéhez terjeszti fel az ügyet, aki – újabb fegyelmi tanács felállítása nélkül – a felterjesztéstől számított 30 napon belül dönt az ügyben. Ilyen esetben akkor is az eredeti munkáltatói jogkör gyakorlója, illetve a NAV elnöke dönt az ügyben, ha álláspontja szerint nem a javasolt fegyelmi büntetés indokolt.

(6) A rendelkezési állományba tartozó pénzügyőrrel szemben a fegyelmi jogkör gyakorlója

a) ha a pénzügyőr a szolgálatát a kijelölt miniszter irányítása alatt álló más szervnél teljesíti

aa) és a kijelölt miniszter kinevezési és munkáltatói hatáskörébe tartozik, a kijelölt miniszter;

ab) egyéb esetben a NAV elnöke;

b) ha a rendelkezési állományba helyezés a Hszt. 44. § (1) bekezdés b)–c), e)–g) vagy j) pontja alapján történt, a NAV elnöke;

c) a Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Karán vám- és jövedékigazgatási vagy pénzügyi nyomozó szakirányon szolgálatot teljesítő oktatói állomány tekintetében a NAV elnöke;

d) a Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Karán vám- és jövedékigazgatási vagy pénzügyi nyomozó szakirány nappali tagozatán tanulmányokat folytató kettős jogállású hallgatók tekintetében a Vám- és Pénzügyőri Tanszék tanszékvezetője, de a vezetése alatt álló fegyelmi tanács csak a 33/G. § (3) bekezdés a) pontja szerinti fegyelmi büntetést szabhatja ki. Ha a fegyelmi tanács szerint ennél súlyosabb fegyelmi büntetés lenne indokolt, a fegyelmi jogkör gyakorlója a NAV elnöke. Ilyen esetben a fegyelmi ügyet 8 napon belül fel kell terjeszteni a NAV elnökéhez, aki – újabb fegyelmi tanács felállítása nélkül – 30 napon belül dönt az ügyben. Ilyen esetben akkor is a NAV elnöke dönt az ügyben, ha álláspontja szerint nem a javasolt fegyelmi büntetés indokolt.

(7) Ha a fegyelmi vétséget többen együttesen valósították meg, a fegyelmi jogkör gyakorlója az, akinek a fegyelmi jogköre valamennyi elkövetőre kiterjed. A fegyelmi jogkör gyakorlója ilyen esetben a 33/L. § (1)–(2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával jár el.

33/K. § (1) A 33/J. §-tól eltérően tábornok esetében a fegyelmi jogkör gyakorlója a NAV elnöke, de a vezetése alatt álló fegyelmi tanács rendfokozatban visszavetés, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, lefokozás fegyelmi büntetést nem szabhat ki.

(2) Tábornok esetében rendfokozatban visszavetés, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, lefokozás fegyelmi büntetés kiszabására az (1) bekezdés szerinti fegyelmi tanács javaslatot tesz a kijelölt miniszternek.

(3) A (2) bekezdés szerinti javaslat alapján a kijelölt miniszter tesz javaslatot a köztársasági elnöknek rendfokozatban visszavetés, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, lefokozás fegyelmi büntetés kiszabására.

(4) Ha a kijelölt miniszter szerint egyik javasolt fegyelmi büntetés sem indokolt, az ügyet visszaküldi az (1) bekezdés szerinti fegyelmi tanács vezetőjének az eljárás folytatására, vagy – újabb fegyelmi tanács felállítása nélkül – 30 napon belül maga dönt az ügyben.

(5) Főtiszt, tiszt esetében rendfokozatban visszavetés, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, lefokozás fegyelmi büntetés kiszabására – a 33/J. § alapján eljáró, vagy a 33/L. § (1) bekezdése esetén a főigazgató vezetésével eljáró fegyelmi tanács javaslatára – a NAV elnöke jogosult. Ha a NAV elnöke szerint egyik javasolt fegyelmi büntetés sem indokolt, az ügyet visszaküldi a fegyelmi tanács vezetőjének az eljárás folytatására, vagy – újabb fegyelmi tanács felállítása nélkül – 30 napon belül maga dönt az ügyben.

33/L. § (1) A főigazgató a Főigazgatóság felügyelete, irányítása alatt álló alsóbb fokú szervek állományába tartozó bármely kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő fegyelmi ügyében magához vonhatja a fegyelmi jogkör gyakorlását, amennyiben az nem ütközik a 33/J. § (7) bekezdés, illetve a 33/K. § (1) bekezdés előírásaiba.

(2) A NAV elnöke a NAV állományába tartozó bármely kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő fegyelmi ügyében magához vonhatja a fegyelmi jogkör gyakorlását.

33/M. § Ha a 33/J–33/L. § szerinti fegyelmi jogkör gyakorlójával szemben áll fenn a 33/Z. § (9) bekezdés szerinti valamely összeférhetlenségi ok, a felettes szerv vezetője a felettes szerv állományába tartozó, vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt jelöl ki a fegyelmi jogkör gyakorlójaként; ha az összeférhetlenségi ok a NAV elnökével szemben áll fenn, a kijelölt miniszter a minisztérium állományába tartozó, vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt jelöl ki a fegyelmi jogkör gyakorlójaként.

33/N. § (1) A fegyelmi eljárás lefolytatásával összefüggő költségeket mindenki maga előlegezi, de – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a NAV viseli.

(2) Amennyiben a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő fegyelmi felelősségét jogerősen megállapították (ideértve a 33/Y. § (3) bekezdés *b*) pont és a 34/A. § (4) bekezdés szerinti esetet is), ő viseli az általa indítványozott eljárási cselekmények, illetve a részéről igénybe vett jogi képviselő költségeit.

(3) A költségviselésről a fegyelmi határozatban (ideértve a 34/B. § szerinti megszüntető határozatot is) rendelkezni kell. Az eljárás alá vont a költségeinek a megtérítésére az eljárással kapcsolatban felmerült és számlával igazolt költségigény előterjesztése alapján tarthat igényt. A költségigény előterjesztésére az eljárás alá vont személyt a fegyelmi tárgyalásról szóló értesítésben fel kell hívni azzal, hogy a költségigény a fegyelmi tárgyaláson terjeszthető elő, illetve a 34/B. § (1) bekezdés *a*) pont szerinti esetben a megszüntető határozat meghozatala előtt kell a felhívást kibocsátani. Az eljárás alá vont részére a fegyelmi határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül kell megtéríteni az igazolt költségeket.

(4) Ha a fegyelmi eljárás során a vizsgálóbiztos, illetve a fegyelmi tanács tagja (tagjai) tekintetében személycsere válik szükségessé, a fegyelmi jogkör gyakorlójának e törvény szabályainak megfelelő alkalmazásával kell az új személyeket kijelölnie.

(5) A fegyelmi eljárás során hozott döntéseket írásba kell foglalni, de azokról – kivéve az ügyet lezáró érdemi döntést, megszüntető határozatot (fegyelmi határozat) – nem kell alakszerű határozatot hozni; ezek ellen külön panasznak, egyéb jogorvoslatnak nincs helye.

33/O. § (1) Indokolt esetben, figyelemmel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményére

a) a vizsgálóbiztos kijelölésére (33/T. § (1) bekezdés), a vizsgálóbiztos felettes szerv állományából való kijelölésére (a 33/T. § (5) bekezdés), a vizsgálóbiztos személye elleni kifogás elbírálására (33/V. § (4) bekezdés) vonatkozó határidő egy alkalommal 3–3 munkanappal,

b) a vizsgálat lefolytatására (33/V. § (1) bekezdés) vonatkozó határidő – a körülményektől függően egy vagy több alkalommal – legfeljebb összesen 45 nappal,

c) a vizsgálóbiztosi jelentés megküldésére (a 33/Y. § (2) bekezdés), az első tárgyalás tartására (a 34. § (1) bekezdés) vonatkozó határidő egy alkalommal 8-8 nappal meghosszabbítható.

A meghosszabbításról a fegyelmi jogkör gyakorlója dönt, a 33/V. § (1) bekezdés és a 33/Y. § (2) bekezdése szerinti esetekben a vizsgálóbiztos javaslatára.

(2) Az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti határidő hosszabbítás, illetve hosszabbítások idejét úgy kell meghatározni, hogy – figyelemmel az (1) bekezdés *a*) pont harmadik fordulata szerinti esetleges határidő hosszabbításra is – a 33/Y. § (1) bekezdés szerinti 60 napos határidőt a vizsgálat időtartama ne haladja meg.

(3) Amennyiben az eljárás alá vont 8 napot meghaladó távolléte miatt meghallgatása – vagy a vizsgálóbiztos által szükségesnek tartott ismételt meghallgatása – nem lehetséges, úgy a fegyelmi jogkör gyakorlójának a fegyelmi eljárást – a vizsgálóbiztos javaslatára – az akadály megszűnéséig fel kell függesztenie.

(4) A fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás vizsgálati szakaszában – a vizsgálóbiztos javaslatára – a fegyelmi eljárást felfüggesztheti

a) ha szakértői vizsgálat szükséges, a szakvélemény elkészítéséig;

b) ha az eljárás alá vont külföldön tartózkodik, a 33/P. § (4) bekezdésben meghatározott időpontig;

c) ha a kötelezettségszegés miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás indult – legfeljebb az eljárás jogerős befejezéséig;

d) ha a cselekmény elbírálása olyan előzetes kérdéstől függ, amelynek eldöntése bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, annak a döntéséig.

Ha a felfüggesztés indoka megszűnik, a vizsgálóbiztos javaslatára a fegyelmi jogkör gyakorlója haladéktalanul elrendeli az eljárás folytatását.

(5) A fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi eljárás tárgyalási szakaszában a fegyelmi eljárást felfüggesztheti

a) az akadályoztatás okának megszűnéséig, ha az eljárás alá vont tartós akadályoztatása miatt önhibáján kívül nem tud részt venni a tárgyaláson,

b) a szakvélemény elkészítéséig, ha a fegyelmi tanács a tényállás tisztázása céljából szakértőt vesz igénybe, vagy a vizsgálat során elkészített szakvélemény kiegészítését vagy más szakértő igénybevételét tartja indokoltnak;

c) a (4) bekezdés b)–d) pont szerinti ok miatt és ideig.

Ha a felfüggesztés indoka megszűnik, a fegyelmi tanács elnöke haladéktalanul elrendeli az eljárás folytatását.

(6) A fegyelmi eljárás felfüggesztésének ideje nem számít be a fegyelmi eljárás lefolytatására nyitva álló időtartamba.

Fegyelmi eljárás megindítása, a fegyelmi eljárás megindítása nélkül alkalmazható fegyelmi büntetés

33/P. § (1) Fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén – ide nem értve a méltatlanság, illetve a bizalomvesztés miatti felmentést, valamint a hivatásetikai elvek megsértését – a fegyelmi jogkör gyakorlója – a 33/Q. § szerinti esetet kivéve – köteles az eljárást megindítani. Nem lehet fegyelmi eljárást indítani, ha a kötelezettségszegés felfedezése óta 3 hónap, illetve a fegyelmi vétség elkövetése óta 3 év eltelt.

(2) Ha a kötelezettségszegés miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás indult és az anélkül fejeződött be, hogy megállapították volna a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő felelősségét, a 3 hónapos határidőt az eljárás jogerős befejezéséről való NAV általi tudomásszerzést követő naptól, a 3 éves határidőt az eljárás jogerős befejezésétől kell számítani.

(3) A 3 éves határidő kezdő napja:

a) a kötelezettségszegő magatartás elkövetésének napja;

b) ha a fegyelemi vétséget valamely kötelezettség elmulasztása, vagy nem teljesítése valósítja meg, az a nap, amikor a kötelezettség teljesítésére rendelkezésre álló határidő eltelt;

c) ha a kötelezettségszegés valamely jogellenes állapot fenntartásában valósul meg, az a nap, amikor ez a jogellenes állapot megszűnik.

(4) Külföldön elkövetett kötelezettségszegés esetén – amennyiben a külföldi munkavégzési helyen, illetve szolgálatteljesítési helyen fegyelmi felelősségre vonásra nincs lehetőség – a határidőket a belföldre történő visszaérkezés után a munkáltatónál történő jelentkezés, illetve ennek elmulasztása esetén a jelentkezés elmulasztása megállapításának időpontjától kell számítani.

33/Q. § (1) A fegyelmi vétséget elkövető személyes meghallgatása alapján a fegyelmi jogkör gyakorlója – amennyiben a tényállás megítélése egyszerű és a kötelezettségszegést az érintett a meghallgatásakor elismeri – fegyelmi eljárás megindítása, illetve vizsgálóbiztos kijelölése nélkül (egyszerűsített eljárásban) megrovás fegyelmi büntetést is kiszabhat, illetve – a fegyelmi vétség megállapítása mellett – a fegyelmi büntetést mellőzheti is, ha a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabása is indokolatlan.

(2) Az (1) bekezdés szerinti döntést 8 napon belül határozatba kell foglalni. A határozat fegyelmi ügyben hozott határozatnak minősül, függetlenül attól, hogy a fegyelmi eljárás nem került a 33/R. §-nak megfelelően megindításra.

(3) Amennyiben az érintett a személyes meghallgatásakor a kötelezettségszegést nem ismeri el, illetve az egyszerűsített eljárást nem fogadja el, a fegyelmi jogkör gyakorlója a meghallgatás befejezésével megindítja a fegyelmi eljárást, amit a 33/R. § megfelelő alkalmazásával a meghallgatásról felvett jegyzőkönyvbe foglal.

33/R. § A kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt – a 33/Q. § (1) bekezdés szerinti esetet kivéve – a fegyelmi eljárás megindításáról a fegyelmi jogkör gyakorlója írásban értesíti. Az írásbeli értesítésnek tartalmaznia kell, hogy az érintettet mely kötelezettségszegéssel gyanúsítják. A fegyelmi eljárás az értesítés kiadmányozásának napját követő naptól indul.

Képviselet

33/S. § (1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a fegyelmi eljárás megindításától jogi képviselőt vehet igénybe. A jogi képviselő mellett vagy helyett a kormánytisztviselő, az ügykezelő kérelmére a Magyar Kormánytisztviselői Kar képviselőjének (a továbbiakban: MKK képviselő), illetve a pénzügyőr kérelmére a Magyar Rendvédelmi Kar NAV Tagozata képviselőjének (a továbbiakban: MRK képviselő) a részvételét, képviseleti jogának gyakorlását lehetővé kell tenni a fegyelmi eljárás során. A jogi képviselő mellett vagy helyett – ha MKK, illetve MRK képviselő nem jár el az ügyben – a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő kérelmére a NAV-nál működő munkavállalói érdek-képviseleti szervnek a részvételét, képviseleti jogának gyakorlását lehetővé kell tenni a fegyelmi eljárás során.

(2) A vizsgálat során a fegyelmi eljárás alá vont meghallgatását úgy kell kitűzni, hogy azon – a jogi képviselő személyének bejelentését követően – jogi képviselője, illetve – a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő ilyen irányú kérését követően – az MKK, az MRK, vagy a NAV-nál működő munkavállalói érdekképviseleti szerv képviselője is jelen lehessen.

(3) Nem lehet képviselő, akit az ügyben tanúként vagy szakértőként hallgatnak meg, nem lehet jogi képviselő a NAV-nál alkalmazásban álló személy, nem lehet az (1) bekezdésben említett egyéb képviselő a fegyelmi eljárás alá vont felettese.

A vizsgálat, a pót eljárás, a tárgyalás nélkül alkalmazható fegyelmi büntetés

33/T. § (1) A vizsgálat a fegyelmi eljárás első szakasza, amelynek lefolytatására a fegyelmi jogkör gyakorlója az eljárás megindításától számított 3 munkanapon belül írásban

vizsgálóbiztost jelöl ki. A vizsgálóbiztos személye a fegyelmi eljárás alá vont személynek a fegyelmi eljárás megindításának időpontjában betöltött munkaköréhez (vezetői munkakör, illetve nem vezetői munkakör) és besorolásához, nem vezetői munkakört betöltő pénzügyőr esetében emellett – ha a vizsgálóbiztos pénzügyőr – a fegyelmi eljárás megindításának időpontja szerinti rendfokozatához igazodik.

(2) Vizsgálóbiztosként

a) a fegyelmi eljárás alá vont nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselővel legalább azonos besorolású kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve

b) a fegyelmi eljárás alá vont nem vezetői munkakört betöltő pénzügyőrrel legalább azonos besorolású kormánytisztviselő, illetve legalább azonos besorolású és rendfokozatú pénzügyőr, vagy

c) vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr

jelölhető ki.

(3) Az (1)–(2) bekezdés munkakörre, besorolásra és rendfokozatra vonatkozó rendelkezése nem vonatkozik azokra a – vizsgálóbiztosnak kijelölt – személyekre, akiknek munkakörükből eredő feladatuk a fegyelmi ügyekben eljárni.

(4) Nem vezetői munkakört betöltő ügykezelő esetében kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr jelölhető ki vizsgálóbiztosként.

(5) Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő esetén a NAV adott szervének a fegyelmi eljárás alá vont személlyel legalább azonos vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselői, pénzügyőrei közül kell kijelölni a vizsgálóbiztost. Ilyen személy hiányában a felettes szerv vezetője a fegyelmi eljárás elrendelésétől számított 6 munkanapon belül a felettes szerv állományába tartozó kormánytisztviselők, pénzügyőrök közül legalább főosztályvezető-helyettesi munkakört betöltő vezetőt jelöl ki a vizsgálóbiztosi feladatok ellátására, függetlenül az eljárás alá vont vezető vezetői munkakörének szintjétől.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően főigazgató esetében a főigazgató a Főigazgatóság legalább főosztályvezető-helyettesi munkakört betöltő kormánytisztviselőjét, pénzügyőreit jelöli ki vizsgálóbiztosnak. Ugyanígy jár el a főigazgató, ha a Főigazgatóság felügyelete, irányítása alatt álló alsóbb fokú szerv vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselője, pénzügyőre, ügykezelője tekintetében a 33/L. § (1) bekezdés alapján magához vonja a fegyelmi jogkört, függetlenül az eljárás alá vont vezető vezetői munkakörének szintjétől; nem vezetői munkakört betöltő fegyelmi eljárás alá vont személynél pedig a (2)–(4) bekezdést kell megfelelően alkalmazni.

(7) Az (5) bekezdéstől eltérően főigazgató esetében a NAV elnöke a Központi Hivatal legalább főosztályvezető-helyettesi munkakört betöltő kormánytisztviselőjét, pénzügyőreit jelöli ki vizsgálóbiztosnak. Ugyanígy jár el a NAV elnöke, ha – a Központi Hivatalon kívül – a NAV központi, középfokú, illetve alsó fokú szervének vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselője, pénzügyőre, ügykezelője tekintetében a 33/L. § (2) bekezdés alapján magához vonja a fegyelmi jogkört, függetlenül az eljárás alá vont vezető vezetői munkakörének szintjétől; nem vezetői munkakört betöltő fegyelmi eljárás alá vont személynél pedig a (2)–(4) bekezdést kell megfelelően alkalmazni.

(8) Nem lehet vizsgálóbiztos az, akivel szemben a 33/Z. § (9) bekezdés b)–d) pontjában meghatározott összeférhetetlenségi ok áll fenn.

(9) A vizsgálóbiztosnak a vizsgálóbiztosi feladatai ellátásáért külön díjazás nem jár.

33/U. § (1) A fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás alá vont kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt

a) legfeljebb a fegyelmi határozat kihirdetéséig, illetve ha az eljárás alá vont és – ha a fegyelmi eljárás tárgyalási szakaszában képviselővel járt el – képviselője a tárgyaláson nem jelent meg, a fegyelmi határozat közléséig (16/G. §),

b) azokban az esetekben, amelyekben a törvény szerint nem a fegyelmi tanács hozza meg az érdemi döntést, legfeljebb a fegyelmi határozat közléséig

az állásából felfüggesztheti, ha jelenléte a tényállás tisztázását gátolná vagy a kötelezettségszegés súlya és jellege a munkahelytől való távoltartást indokolja. A hivatalvesztés, a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, a lefokozás fegyelmi büntetéssel – az erről szóló határozat végrehajtásáig – a felfüggesztés együtt jár; erről a fegyelmi határozatban rendelkezni kell.

(2) Haladéktalanul meg kell szüntetni a felfüggesztést, ha annak indoka már nem áll fenn.

(3) Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő tartósan nem tud munkavégzésre rendelkezésre állni, illetve munkavégzési kötelezettségét teljesíteni, az ok megszűnéséig nem lehet a kormánytisztviselőt, a pénzügyőrt, az ügykezelőt az állásából felfüggeszteni.

(4) A felfüggesztés idejére illetmény jár, ennek azonban 50%-át a felfüggesztés megszüntetéséig vissza kell tartani.

(5) A visszatartott összeget a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül ki kell fizetni, kivéve a hivatalvesztést, a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetését, a lefokozást kimondó határozat esetét. A visszatartott összeget a visszatartás időpontjától számított Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) szerinti kamatával növelten kell visszafizetni, ha az eljárást a 34/B. § (1) bekezdés b)–f) pontjában meghatározott okból szüntették meg.

(6) A teljes illetményt vissza kell tartani a hivatalvesztést, a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetését, a lefokozást kimondó fegyelmi határozat közlésétől kezdve, annak végrehajtásáig.

(7) Aki az állásából felfüggesztés hatálya alatt áll, a felfüggesztés napjától hatósági jogkörét, vezetői, szolgálati előjárói/felettesi jogait nem gyakorolhatja, szolgálati igazolványát, emellett a pénzügyőr a szolgálati jelvényét és fegyverét beszolgáltatni köteles, továbbá a munkavégzési helyére, szolgálatteljesítési helyére csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével léphet be.

33/V. § (1) A vizsgálóbiztos a kijelölésétől számított 15 napon belül köteles a vizsgálatot lefolytatni, a tényállást tisztázni.

(2) A tényállás tisztázása keretében be kell szerezni az ügy szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékokat. Az eljárás alá vont javára és terhére szóló körülményeket egyaránt fel kell deríteni.

(3) A vizsgálat során a vizsgálóbiztos köteles az eljárás alá vont személyt meghallgatni. Az eljárás alá vont a nyilatkozattételt megtagadhatja.

(4) A meghallgatás kezdetén nyilatkoznia kell az eljárás alá vont személynek, hogy a vizsgálóbiztos személyét elfogadja-e. Ha az eljárás alá vont a vizsgálóbiztos személyét nem fogadja el, kifogásait a fegyelmi jogkör gyakorlója – vagy akadályoztatása esetén a helyettesítésére feljogosított vezető – az arra vonatkozó indokok közlése mellett elutasítja, vagy új vizsgálóbiztost jelöl ki. A kifogást 3 munkanapon belül kell elbírálni.

(5) Ha a vizsgálóbiztos személyét az eljárás alá vont elfogadta (vagy a kifogása elutasításra került), a meghallgatás kezdetén az eljárás alá vont személyt ki kell oktatni a jogaira – beleértve a képviselő igénybevételére vonatkozó jogosultságot is, függetlenül a 33/W. § (1) bekezdés szerinti tájékoztatástól –, továbbá figyelmeztetni kell a hamis vád jogkövetkezményeire is. Amennyiben az eljárás alá vont személyt a vizsgálóbiztos több alkalommal is meghallgatja, elégséges az első meghallgatáskor a kioktatási kötelezettségnek eleget tenni.

(6) A vizsgálóbiztos a tényállás tisztázása céljából tanúkat hallgathat meg, iratokat egyéb bizonyítékot szerezhethet be, szakértőt vehet igénybe, szemlét tarthat, egyéb bizonyítást folytathat. Bizonyítékként felhasználható más hatósági, illetve bírósági eljárásban keletkezett irat vagy egyéb bizonyíték is.

(7) Ha a fegyelmi vétséget többen követték el, a vizsgálóbiztos – az egyes fegyelmi ügyekben tartott meghallgatásokat követően – a szembesítés érdekében közös meghallgatást is tarthat. Ha kettőnél több eljárás alá vont személyt kell szembesíteni, az az eljárás alá vont, akit még nem szembesítettek valamennyi eljárás alá vont személlyel, nem lehet jelen a más eljárás alá vont személyek szembesítésén.

33/W. § (1) A vizsgálóbiztos az eljárás alá vont személyt, a tanút, a szakértőt a meghallgatása idejéről értesíti. Az eljárás alá vont személyt az első meghallgatásáról szóló értesítésben tájékoztatni kell arról, hogy a fegyelmi eljárás során a 33/S. §-nak megfelelő képviselőt vehet igénybe.

(2) Ha a tanú, a (3) bekezdés szerinti személy, illetve a szakértő meghallgatásának időpontja nem azonos a vizsgálat alá vont meghallgatásának időpontjával, a vizsgálóbiztos az eljárás alá vont személyt azzal értesíti az eljárási cselekményről, hogy távolléte az eljárási cselekmény lefolytatását nem akadályozza. A vizsgálóbiztos ugyanígy jár el a szemle időpontjáról és helyéről való értesítés során is.

(3) A NAV állományába nem tartozó olyan személy, akitől a fegyelmi vétségre vonatkozó, bizonyítékként értékelhető információ várható, a meghallgatása végett – a fegyelmi jogkör gyakorlója által kiadott értesítés alapján – a hivatali helyiségbe való megjelenésre felkérhető, vagy az általa javasolt, előzetesen egyeztetett időpontban és helyen felkereshető. A NAV állományába nem tartozó személy nem köteles rendelkezésre állni és nyilatkozatot tenni. Ha azonban rendelkezésre áll és nyilatkozik, terheli az igazmondási kötelezettség és a hamis tanúzás jogkövetkezménye. Az ilyen személy meghallgatása esetén is megfelelően alkalmazni kell a (7)–(10) bekezdés és a 33/X. § (1) és (3) bekezdés rendelkezéseit.

(4) A vizsgálóbiztos az (1)–(3) bekezdés szerinti eljárási cselekményekről a képviselőt azzal értesíti, hogy távolléte az eljárási cselekmény lefolytatását nem akadályozza.

(5) Ha a körülmények indokolják, az eljárás alá vont személyt a meghallgatásáról – az első meghallgatása kivételével – a vizsgálóbiztos telefonon is értesítheti, azonban ha az eljárás alá vont nem jelenik meg, újabb meghallgatást kell kitűzni. Ha a körülmények indokolják, a NAV állományába tartozó tanú, továbbá a szakértő a meghallgatásáról, illetve a (2) bekezdés szerinti esetben az eljárás alá vont személy a tanú, illetve a szakértő meghallgatásáról, a szemle megtartásáról telefonon is értesíthető. A telefonon történt értesítésről minden esetben feljegyzést kell felvenni.

(6) A NAV állományába tartozó tanú köteles a meghallgatása végett megjelenni és tanúvallomást tenni. Megtagadhatja a tanúvallomást, ha az eljárás alá vont a hozzátartozója, vagy ha a vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná.

(7) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A NAV állományába tartozó tanú azonosítása során csak a nevét, a munkáltatója megnevezését, a munkakörét, a munkahelyi azonosító számát, továbbá pénzügyőr esetén a rendfokozatát kell rögzíteni. A NAV állományába nem tartozó személy esetében a természetes személyazonosító adatait és a lakcímét kell rögzíteni.

(8) A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az eljárás alá vont személlyel milyen viszonyban van, nem elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tényt a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.

(9) A fegyelmi eljárás során a tanú kérésére a tanú személyi adatait – az iratok között elkülönítve – zártan kell kezelni. E jogosultságára már a meghallgatására vonatkozó értesítésben tájékoztatni kell a tanút. A személyi adatok zárt kezelését a vizsgálóbiztos írásban rendeli el. A tanú személyi adatai zárt kezelésének elrendelésétől kezdve a fegyelmi eljárás alá vont és képviselője a tanú személyi adatait nem tartalmazó iratokba tekinthet be, illetve részükre csak a tanú személyi adatait nem tartalmazó másolat adható.

(10) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az eljárás alá vont és képviselője, továbbá az eljárás egyéb résztvevője, ha elrendelték a tanú személyi adatainak zárt kezelését.

33/X. § (1) Az eljárás alá vont, a tanú, a szakértő meghallgatásáról, továbbá a szemléről jegyzőkönyvet kell felvenni, valamint jegyzőkönyvet kell felvenni, ha az eljárás alá vont valamely eljárási cselekményen nem jelenik meg.

(2) A vizsgálat időtartama alatt a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás tárgyát képező eredeti kötelezettségszegés mellett – az eredeti kötelezettségszegéssel összefüggő – egyéb kötelezettségszegésre is kiterjesztheti a fegyelmi eljárást. A kötelezettségszegést írásban kell közölni az eljárás alá vont személlyel. Ebben az esetben az (1) és a (3)–(4) bekezdés, valamint a 33/V. § (2) bekezdés, a 33/V. § (3) és (6)–(7) bekezdés, a 33/W. § és a 33/Y. § (6) bekezdés megfelelően alkalmazandó.

(3) A vizsgálat során az eljárás alá vont személlyel közölni kell a kötelezettségszegés elkövetésével kapcsolatos megállapításokat és azok bizonyítékait. Módot kell részére adni, hogy védekezését előterjeszthesse, a megállapításokra és a bizonyítékokra, illetve az eljárással összefüggésben észrevételt tehessen, illetve bizonyítási indítvánnyal élhessen. Lehetővé kell tenni, hogy a fegyelmi eljárás során az eljárás alá vont és képviselője a fegyelmi ügy irataiba (beleértve a 33/V. § (7) bekezdés szerinti közös meghallgatás teljes jegyzőkönyvét is) betekinthessen, azokról másolatot kérhessen.

(4) Nem akadály a fegyelmi eljárás lefolytatásának, ha az eljárás alá vont – a szabályszerűen közölt értesítés ellenére – nem jelenik meg a (3) bekezdés, illetve a 33/V. § (3) és (6)–(7) bekezdés szerinti eljárási cselekményen.

33/Y. § (1) A vizsgálatot – a 33/O. § (3)–(4) bekezdésben foglalt eseteket kivéve – a vizsgálóbiztos kijelölésétől számított 60 napon belül be kell fejezni.

(2) A vizsgálóbiztos a vizsgálat befejezését követően jelentésben foglalja össze az ügy tényállását, a bizonyítékokat, a tett megállapításokat, illetve a levont következtetéseit, az eljárás alá vont és képviselője bizonyítási indítványával kapcsolatban tett intézkedéseit, illetve észrevételeivel kapcsolatos véleményét, továbbá az ügy lezárására vonatkozó javaslatát. A vizsgálóbiztos az ügy összes iratát és a jelentését a vizsgálat befejezésétől számított 8 napon belül köteles megküldeni fegyelmi jogkör gyakorlójának.

(3) Amennyiben az eljárás alá vont a kötelezettségszegést a vizsgálat során elismerte és lemondott a tárgyalásról, továbbá a tényállás megítélése egyszerű, a fegyelmi jogkör

gyakorlója a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított 8 napon belül meghozott határozattal, tárgyalás nélkül

a) a 33/G. § (3) bekezdés a)–h) pontjai, illetve a 33/G. § (4) bekezdés vagy a 33/G. § (5) bekezdés szerinti fegyelmi büntetést is kiszabhat, illetve

b) a fegyelmi vétség megállapítása mellett a fegyelmi büntetés kiszabását mellőzheti, ha a legenyhébb fegyelmi büntetés is indokolatlan.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazható, ha a 33/J. § (5) bekezdés, 33/J. § (6) bekezdés d) pontja, illetve a 33/K. §-a alapján az adott fegyelmi büntetést a fegyelmi jogkör gyakorlójának vezetésével eljáró fegyelmi tanács sem szabhatná ki. Ilyen esetben a fegyelmi tanács tagjait ki kell jelölni és a tárgyalásra vonatkozó szabályokat alkalmazni kell.

(5) Ha a tényállás nincs kellően felderítve, vagy a vizsgálat során olyan eljárási szabályszegés történt, amely az ügy érdemi elbírálását lényegesen befolyásolja, a fegyelmi jogkör gyakorlója a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított 8 napon belül póteljárást rendel el. A pót eljárás elrendeléséről az eljárás alá vont személyt és képviselőjét értesíteni kell. A pót eljárás elrendelésének nem akadály, ha a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi tanács tagjait már kijelölte. A vizsgálóbiztos által lefolytatandó pót eljárás tartama nem haladhatja meg a 10 napot. A vizsgálóbiztos a pót eljárás során a vizsgálatra vonatkozó szabályok szerint jár el és a pót eljárás befejezését követő 3 munkanapon belül a pót eljárás során keletkezett iratokat és a kiegészítő jelentését köteles megküldeni fegyelmi jogkör gyakorlójának. Az e bekezdés szerinti határidők nem hosszabbíthatók meg.

(6) A vizsgálat során még át nem adott iratokat, továbbá a (2) bekezdés szerinti vizsgálóbiztosi jelentést, illetve az (5) bekezdés szerinti kiegészítő jelentést a fegyelmi tárgyalásról szóló értesítéssel együtt közölni kell az eljárás alá vont személlyel és képviselőjével. Nem lehet közölni az eljárás alá vont személlyel és képviselőjével a vizsgálóbiztosi jelentésnek, illetve a kiegészítő jelentésnek az ügy lezárására vonatkozó vizsgálóbiztosi javaslatot tartalmazó részét.

A tárgyalás, az eljárás megszüntetése, a fegyelmi tanács hatáskörét meghaladó fegyelmi büntetés

33/Z. § (1) A tárgyalás a fegyelmi eljárás második szakasza, amely során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az ügy érdeméről háromtagú fegyelmi tanács határoz.

(2) A fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi jogkör gyakorlója.

(3) A fegyelmi tanács elnöke – a 33/Y. § (3) bekezdés szerinti esetet kivéve – a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított 3 munkanapon belül írásban kijelöli a tanács tagjait.

(4) A fegyelmi tanács tagjainak személye a fegyelmi eljárás alá vont személynek a fegyelmi eljárás megindításának időpontjában betöltött munkaköréhez (vezetői munkakör, illetve nem vezetői munkakör) és besorolásához, nem vezetői munkakört betöltő pénzügyőr esetében emellett – ha a fegyelmi tanács tagja pénzügyőr – a fegyelmi eljárás megindításának időpontja szerinti rendfokozatához igazodik.

(5) Nem vezetői munkakört betöltő eljárás alá vont esetén a fegyelmi tanács tagjainak kijelölése során a 33/T. § (2)–(4) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(6) Vezetői munkakört betöltő eljárás alá vont esetén a fegyelmi tanács tagjainak kijelölése során a 33/T. § (5) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(7) A (6) bekezdéstől eltérően igazgató esetében a főigazgató a Főigazgatóság legalább főosztályvezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőjét, pénzügyőrt jelöli ki a fegyelmi tanács tagjának. Legalább főosztályvezető-helyettesi munkakört betöltő kormánytisztviselőjét,

pénzügyőrét jelöli ki a fegyelmi tanács tagjának a főigazgató, ha a Főigazgatóság felügyelete, irányítása alatt álló alsóbb fokú szerv vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselője, pénzügyőre, ügykezelője tekintetében a 33/L. § (1) bekezdés alapján magához vonja a fegyelmi jogkört, függetlenül az eljárás alá vont vezető vezetői munkakörének szintjétől; nem vezetői munkakört betöltő fegyelmi eljárás alá vont személynél pedig a 33/T. § (2)–(4) bekezdést kell megfelelően alkalmazni.

(8) A (6) bekezdéstől eltérően főigazgató esetében a NAV elnöke a Központi Hivatal legalább főosztályvezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőjét, pénzügyőrét jelöli ki a fegyelmi tanács tagjaként. Legalább főosztályvezető-helyettesi munkakört betöltő kormánytisztviselőjét, pénzügyőrét jelöli ki a fegyelmi tanács tagjának a NAV elnöke, ha – a Központi Hivatalon kívül – a NAV központi, középfokú, illetve alsó fokú szervének vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselője, pénzügyőre, ügykezelője tekintetében a 33/L. § (2) bekezdés alapján magához vonja a fegyelmi jogkört, függetlenül az eljárás alá vont vezető vezetői munkakörének szintjétől; nem vezetői munkakört betöltő fegyelmi eljárás alá vont személynél pedig a 33/T. § (2)–(4) bekezdést kell megfelelően alkalmazni.

(9) A fegyelmi tanács eljárásában és döntéshozatalában elnökként, tagként, illetve jegyzőkönyvvezetőként összeférhetetlenség miatt nem vehet részt:

- a) az ügyben vizsgálatot folytatott vizsgálóbiztos, illetve annak hozzátartozója,
- b) az eljárás alá vont kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő hozzátartozója,
- c) akit a vizsgálat során, mint tanút vagy szakértőt meghallgattak, illetve meghallgatása szükséges, valamint
- d) akitől egyébként az ügy elfogulatlan elbírálása nem várható el.

(10) Ha a 33/J–33/L. § szerinti fegyelmi jogkör gyakorlójával szemben áll fenn a (9) bekezdés szerinti valamely összeférhetetlenségi ok, a fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi jogkör 33/M. § szerint kijelölt gyakorlója.”

23. § (1) A NAV tv. 34. §-át megelőző alcím és a 34–34/E. § helyébe, a következő alcímek és rendelkezések lépnek:

„34. § (1) A fegyelmi tanács a tanács kijelölésétől számított 10 napon belül tárgyalást tart. A tárgyalásról – beleértve a 34/A. § (1) bekezdés szerinti zárt ülést is – jegyzőkönyvet kell vezetni.

(2) A fegyelmi tanács tárgyalását úgy kell kitűzni, hogy arról az eljárás alá vont, illetve képviselője az értesítést és a 33/Y. § (6) bekezdés szerinti iratokat a tárgyalás előtt legalább 3 munkanappal korábban megkapja.

(3) A tárgyaláson a NAV-ot az ügy vizsgálóbiztosa képviseli. Az eljárás alá vont jogi képviselőt is igénybe vehet, illetve kérelmére a NAV-nál működő munkavállalói érdekképviseleti szerv, illetve az MKK, MRK képviselőjének a részvételét, illetve képviseleti jogának gyakorlását lehetővé kell tenni. A képviselő személyére vonatkozó korlátozás tekintetében a 33/S. § (3) bekezdést alkalmazni kell.

(4) Ha az eljárás alá vont vagy képviselője a tárgyaláson nem jelenik meg, tárgyalást tartani és az ügyet érdemben elbírálni csak akkor lehet, ha az eljárás alá vont személyt vagy képviselőjét szabályszerűen értesítették. Az eljárás akkor is lefolytatható, ha az eljárás alá vont vagy képviselője előzetesen bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni.

(5) A fegyelmi tanács a tényállás tisztázása céljából tanúkat hallgathat meg, iratokat szerezhet be, szakértőt vehet igénybe, szemlét tarthat, egyéb bizonyítást folytathat. Az eljárási cselekményekről készült iratokat az eljárás alá vont személlyel és képviselőjével közölni kell.

(6) Amennyiben az ügy a tárgyaláson nem volt tisztázható, újabb tárgyalást/tárgyalásokat kell tartani.

34/A. § A fegyelmi tanács – kivéve, ha a fegyelmi eljárás felfüggesztésre került – az első tárgyalástól számított legkésőbb 30 napon belül, zárt ülésen, szótöbbséggel határoz. Nem hoz érdemi döntést a fegyelmi tanács a zárt ülésén a 34/C. § (1) bekezdés szerinti esetben.

(2) A fegyelmi büntetést különösen a fegyelmi vétség tárgyi súlyának, a fegyelemre gyakorolt hatásának, az elkövető vétkességének, a személyi körülményeinek, valamint a munkájában a fegyelmi vétség elkövetése előtt tanúsított magatartásának mérlegelésével kell kiszabni.

(3) A 33/G. § (4) bekezdés, illetve a 33/G. § (5) bekezdés kivételével ugyanazon fegyelmi vétségért több fegyelmi büntetés nem szabható ki, illetve ha több fegyelemi vétséget egy eljárásban bírálnak el, csak egy fegyelmi büntetés szabható ki.

(4) A fegyelmi vétséget megállapító határozatot kell hozni, de nem kell a határozatban fegyelmi büntetést kiszabni, ha a körülményekre tekintettel a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabása is indokolatlan.

(5) A fegyelmi tanács a döntését a tárgyaláson az eljárás alá vont, illetve képviselője előtt – rövid indokolással – kihirdeti. A fegyelmi tanács a kihirdetést követő 8 napon belül a döntést megindokolt határozatba foglalja. A határozatot és a tárgyalási jegyzőkönyvet – kivéve a zárt ülésen elhangzottakról szóló részt –, az eljárás alá vont személlyel és képviselőjével közölni kell. Ha az eljárás alá vont képviselőt vett igénybe a fegyelmi eljárás tárgyalási szakaszában, a határozat bíróság előtti megtámadásának határidejét a határozatnak a képviselővel való közlés időpontjától kell számítani.

34/B. § (1) Meg kell szüntetni a fegyelmi eljárást, ha

a) annak tartama alatt az eljárás alá vont kormányzati szolgálati jogviszonya, hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnt;

b) a fegyelmi eljárás megindítására – figyelemmel a 33/P. § (3)–(4) bekezdésben foglaltakra – a 33/P. § (1)–(2) bekezdésben meghatározott határidő után került sor;

c) a cselekmény nem fegyelmi vétség;

d) az eljárás alá vont a terhére rótt fegyelmi vétséget nem követte el, vagy annak elkövetése nem bizonyítható;

e) a fegyelmi vétséget nem az eljárás alá vont követte el;

f) a cselekményt fegyelmi eljárásban már elbírálták;

g) a 33/H. § szerinti felelősségre vonást kizáró ok áll fenn.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a teljes fegyelmi eljárás során a fegyelmi jogkör gyakorlója, az (1) bekezdés b)–g) pont szerinti esetekben a fegyelmi tanács eljárást megszüntető határozatot hoz.

34/C. § (1) Ha a fegyelmi tanács zárt ülésen szótöbbséggel olyan fegyelmi büntetést tart indokoltnak, melynek kiszabására a törvény szerint nem jogosult, érdemi döntés helyett a hatáskörét meghaladó fegyelmi büntetésre vonatkozó, a 34/A. § (2)–(3) bekezdés figyelembevételével kialakított javaslat előterjesztéséről dönt.

(2) A fegyelmi tanács a tárgyaláson az eljárás alá vont személyt, illetve képviselőjét – rövid indoklással – arról tájékoztatja, hogy mivel a hatáskörét meghaladó fegyelmi büntetést tart indokoltnak, ezért az ügy iratait döntéshozatalra a (3) bekezdés szerinti, hatáskörrel rendelkező vezetőnek (illetve a kijelölt miniszternek) küldi meg.

(3) A fegyelmi tanács a javaslatát 8 napon belül – indokolással ellátva – írásba foglalja, és a fegyelmi eljárás során addig keletkezett iratokkal együtt megküldi a 33/J. § (5) bekezdés, vagy a 33/J. § (6) bekezdés *d)* pont, vagy a 33/K. § (5) bekezdés szerinti vezetőnek. A 33/K. § (2) bekezdés szerinti esetben a fegyelmi tanács javaslatát a NAV elnöke küldi meg a kijelölt miniszternek. A fegyelmi tanács a javaslatot és a tárgyalási jegyzőkönyvet – kivéve a jegyzőkönyvnek a zárt ülésen elhangzottokról szóló részét és a javaslatnak a fegyelmi büntetésre vonatkozó indítványát –, az eljárás alá vont személlyel és képviselőjével is közli. Amennyiben az eljárás alá vont és a képviselője a tárgyaláson nem volt jelen, a fegyelmi tanács az iratok megküldése mellett a (2) bekezdés szerinti tájékoztatást is megadja.

(4) A hatáskörrel rendelkező vezető a 33/J. § (5) bekezdésnek, illetve a 33/J. § (6) bekezdés *d)* pontnak, a 33/K. § (5) bekezdésnek megfelelően, a kijelölt miniszter a 33/K. § (3)–(4) bekezdésnek megfelelően jár el.

(5) A kijelölt miniszter által hozott 33/K. § (4) bekezdés szerinti érdemi döntést a NAV elnöke, a jelen § (4) bekezdése szerinti egyéb esetben az érdemi döntést meghozó vezető kézbesíti az eljárás alá vont és a képviselője részére. A kézbesítés joghatályára a 34/A. § (5) bekezdés az irányadó. Az érdemi döntést tájékoztatásul meg kell küldeni az ügyben eljáró fegyelmi tanács vezetőjének is.

(6) Ha a kijelölt miniszter a 33/K. § (4) bekezdésnek megfelelően, illetve a NAV elnöke a 33/K. § (5) bekezdésének megfelelően az ügyet az eljárás folytatására visszaküldi a fegyelmi tanácsnak, a fegyelmi tanács 15 napon belül újabb tárgyalást tart, és a 34/A–34/B. § megfelelő alkalmazásával érdemi döntést hoz az ügyben, de a törvény szerint a hatáskörét meghaladó fegyelmi büntetést ez esetben sem szabhat ki.

A fegyelmi büntetés végrehajtása

34/D. § (1) A fegyelmi határozat jogerős, ha

a) azt keresettel nem támadták meg, a kereset előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követő napon,

b) a keresetet visszavonták, a visszavonás napjával, vagy ha a per szünetelés folytán szűnt meg, a per megszűnésének napjával,

c) a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül jogerősen elutasította, vagy a pert jogerősen megszüntette, vagy jogerős ítéletet hozott, a bíróság határozatának a jogerőre emelkedése napjával.

A jogerős határozatot – a (2)–(5) bekezdés szerinti eltérésekkel – a jogerőre emelkedésről való, NAV általi tudomásszerzést követő 15 napon belül végre kell hajtani.

(2) A fegyelmi határozat a jogerőre emelkedéséig – a (4)–(5) bekezdés kivételével – nem végrehajtható. Ha azonban a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a határozat jogerőre emelkedése előtt a kormányzati szolgálati jogviszonyát, hivatásos szolgálati jogviszonyát megszünteti, a határozat azonnal végrehajthatóvá válik.

(3) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony a 33/G. § (3) bekezdés *b)–h)* pontjában, illetve 33/G. § (4) vagy (5) bekezdésben meghatározott jogerősen kiszabott fegyelmi büntetés végrehajtása előtt vagy annak végrehajtása közben megszűnik, a büntetést vagy annak hátralévő időtartamát államigazgatási szervnél, illetve fegyveres szervnél kell végrehajtani, feltéve, hogy a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a büntetés végrehajthatóságától számított 3 éven belül ismételten kormányzati szolgálati jogviszonyt, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyt létesít.

(4) A hivatalvesztés, a hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, illetve a lefokozás fegyelmi büntetést a fegyelmi határozatnak az eljárás alá vont személlyel, illetve ha

képviselővel járt el, a képviselővel való szabályszerű közlést követő 15 napon belül végre kell hajtani.

(5) A 33/N. § (3) bekezdés szerinti megtérítési kötelezettség, illetve a 33/U. § (5) bekezdés szerinti, a visszatartott összeg kifizetésére vonatkozó kötelezettség szempontjából a fegyelmi határozatot az eljárás alá vont személlyel, illetve ha képviselővel járt el, a képviselővel való szabályszerű közlés napjával kell jogerősnek tekinteni.

Eljárás a kormányzati szolgálati jogviszonnyal, hivatásos szolgálati jogviszonnyal össze nem függő bűncselekmény esetén

34/E. § (1) Amennyiben a kormánytisztviselővel, a pénzügyőrrel, az ügykezelővel szemben a kormányzati szolgálati jogviszonyból, hivatásos szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségeivel össze nem függő bűncselekmény miatt büntetőeljárás indul, a munkáltatói jogkör gyakorlója – fegyelmi eljárás megindítása nélkül – az érintettet az állásából az eljárás befejezéséig felfüggesztheti. A munkáltatói jogkör gyakorlója a felfüggesztésről határozatban rendelkezik. Az érintett a határozat felülvizsgálata iránt közvetlenül bírósághoz fordulhat.

(2) A felfüggesztés idejére illetmény jár, ennek azonban 50%-át a felfüggesztés megszűntetéséig vissza kell tartani. A visszatartott illetményt a visszatartás időpontjától számított, a Ptk. szerinti kamatával növelten utólag ki kell fizetni, ha a büntetőeljárás jogerősen felmentéssel, illetve a büntetőeljárás bármely szakaszában megszűntetéssel zárul. A kifizetést a jogerős felmentést, illetve az büntetőeljárás jogerős megszűntetését tartalmazó irat NAV általi tudomásszerzését követő 15 napon belül kell teljesíteni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztésnek akkor van helye, ha az a bűncselekmény, amely miatt az érintett ellen a büntetőeljárás indult, a NAV tekintélyét, működésébe vetett közbizalmat súlyosan veszélyezteti, vagy a büntetőeljárás miatt az érintettnek a munkahelytől való távoltartása indokolt.

(4) Amennyiben az érintett a bűncselekmény elkövetését a büntetőeljárás során beismerte vagy tetten érték, és megfelelő bizonyítékok állnak rendelkezésre, a kormánytisztviselő, az ügykezelő Kttv. 64. § (1) bekezdés szerinti méltatlanná válását, a pénzügyőr Hszt. 56. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti hivatásos szolgálatra alkalmatlanná válását a büntetőeljárás jogerős befejezése előtt is meg lehet állapítani.”

(2) A NAV tv. a következő alcímekkel és 34/F–34/Y. §-sal egészül ki:

„Kártérítési felelősség

A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő és a munkavállaló kártérítési felelőssége

34/F. § (1) Ha a foglalkoztatott nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a kormányzati szolgálati jogviszonyából, a hivatásos szolgálati jogviszonyából, illetve a munkaviszonyából eredő kötelezettség megszegésével okozott kárért kártérítési felelősséggel tartozik.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kár bekövetkeztét és mértékét, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

(3) A kártérítés mértéke – a (4)–(6) bekezdés kivételével – nem haladhatja meg a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő egyhavi illetményét, illetve a munkavállaló egyhavi távolléti díjának összegét, vagy a tartósan külföldön foglalkoztatott kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő egyhavi ellátmányát.

(4) A károkozó kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő háromhavi illetménye (ellátmánya) erejéig felel, ha

a) a NAV gazdálkodására, az anyagi-technikai eszközök kezelésére vonatkozó szabályok súlyos megsértésével,

b) az ellenőrzési kötelezettsége elmulasztásával vagy hiányos teljesítésével,

c) hatósági jogkörben eljárva a jogszabályok megsértésével

okozta a kárt, vagy

d) a kár olyan – jogszabályba ütköző – utasítás, parancs, teljesítéséből keletkezett, amelynek következményeire az utasított előzőleg a figyelmet felhívta.

(5) A károkozó munkavállaló a (4) bekezdés a)–b) pont szerinti esetben háromhavi távolléti díjának (ellátmányának) összege erejéig felel.

(6) Szándékos károkozás esetén a károkozó a teljes kárt köteles megtéríteni.

(7) Nem kell megtéríteni azt a kárt, amelynek bekövetkezése a károkozás idején a károkozó által nem volt előre látható, vagy amelyet a munkáltató vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkáltató kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

(8) A munkáltató vétkes magatartásának kell különösen tekinteni, ha a kár olyan jogszabálysértő utasítás, parancs, rendelkezés kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő általi teljesítéséből keletkezett, amelynek következményeire az utasított az utasítást, parancsot, rendelkezést adó figyelmét – a Kttv. 78. § (4) bekezdésében, illetve a Hszt. 69. § (2) bekezdésében meghatározott módon – előzőleg felhívta. Ilyen esetben a bekövetkező kárért az utasítást, parancsot, rendelkezést kiadó felel.

(9) A munkáltató vétkes magatartásának kell különösen tekinteni, ha a kár munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütköző utasítás munkavállaló általi teljesítéséből keletkezett.

34/G. § (1) A foglalkoztatott vétkességére tekintet nélkül a teljes kárt köteles megtéríteni a visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett olyan dolgokban bekövetkezett hiány esetén, amelyeket állandóan őrizetben tart, kizárólagosan használ vagy kezel, illetve a bekövetkezett kár mértékéig felel az ilyen dolgok megrongálódása folytán keletkezett kárért.

(2) A foglalkoztatottat az (1) bekezdés szerinti teljes anyagi felelősség csak akkor terheli, ha a dolgot jegyzék vagy elismervény alapján aláírásával igazoltan vette át. A dolog több személy részére megőrzés céljából történő átadásánál a jegyzéket vagy elismervényt valamennyi átvevőnek alá kell írnia. Ilyenkor az érintett meghatalmazhatja az átvevőt, hogy a dolgot helyette és nevében átvegye.

(3) A pénztárost, a pénzkezelőt vagy értékkezelőt a (2) bekezdés szerinti jegyzék vagy elismervény nélkül is terheli a felelősség az általa kezelt pénz, értékpapír és egyéb értéktárgy tekintetében.

(4) Mentesül a foglalkoztatott a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a hiányt elháríthatatlan külső ok idézte elő, vagy a munkáltató a biztonságos őrzés feltételeit nem biztosította.

(5) Ha a megőrzésre átadott dologban megrongálódása folytán keletkezett kár, a foglalkoztatott mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

(6) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott feltételek meglétét, a kár (hiány) bekövetkeztét és mértékét a munkáltatónak kell bizonyítania.

34/H. § (1) Leltárhiány a raktárkezelésre szabályszerűen átadott és átvett vagyontárgyban (tárgyi eszköz és készlet, a továbbiakban: raktári leltárkészlet) ismeretlen okból keletkezett, a természetes mennyiségi csökkenéssel és a kezeléssel járó veszteség mértékét meghaladó hiány. A raktári leltárkészletek azon körét, amelyek után természetes mennyiségi csökkenés,

kezeléssel járó veszteség nem számolható el, valamint a csökkenés és a veszteség alsó és felső határát a NAV elnöke határozza meg. Egy leltári időszakra a természetes mennyiségi csökkenés, illetve a kezeléssel járó veszteség változó mértékben is megállapítható.

(2) Az a kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő, akinek a munkaköri leírásában rögzített munkaköri feladatai közé tartozik a részére szabályszerűen átadott és átvett raktári leltárkészlet raktárkezelése, illetve az a munkavállaló, aki a munkáltatóval kötött leltárfelelősségi megállapodás alapján köteles a részére szabályszerűen átadott és átvett raktári leltárkészlet raktárkezelésére, a keletkezett leltárhiányért vétkességére való tekintet nélkül felel.

(3) A leltárhiány miatt való felelősséget csak abban az esetben lehet érvényesíteni, ha

a) a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő munkaköri leírása tartalmazza a leltárhiányért való felelősség megnevezését és mértékét;

b) a munkavállaló esetében a leltáridőszakra vonatkozó leltárfelelősségi megállapodást kötöttek a felek;

c) a raktári leltárkészlet szabályszerű átadása és átvétele megtörtént;

d) a leltárhiányt a NAV által meghatározott leltározási rend szerint lebonyolított, a teljes leltári készletet érintő leltárfelvétel során állapítják meg.

(4) A leltárhiányért a (2) bekezdés szerinti okiratok alapján felelős személy/ek, valamint a raktári leltárkészletet kezelő más személy/ek a leltárhiányért illetményük arányában felelnek.

(5) Ha a leltárhiányért a (2) bekezdés szerinti okirat alapján felelős személy olyan munkakörben, illetve olyan munkahelyen dolgozik, ahol az átvett raktári leltárkészletet állandóan egyedül kezeli, a leltárhiány teljes összegéért felel.

(6) Leltározásnál az érintett személy, illetve akadályoztatása esetén képviselője jelenlétének a lehetőségét biztosítani kell. Ha az érintett a képviselőtől nem gondoskodik, akkor a munkáltatói jogkör gyakorlója e feladat ellátására szakmailag alkalmas, pártatlan képviselőt köteles kijelölni.

(7) Az érintett, illetve akadályoztatása esetén képviselője a leltárfelvétel során, illetve a leltárfelvétel után a leltározással kapcsolatban észrevételt tehet.

34/I. § (1) Ha a kárt többen együttesen okozták, úgy azt vétkességük arányában, ha ez nem állapítható meg, közrehatásuk arányában viselik. A kárt a foglalkoztatottak egyenlő arányban viselik, ha a vétkesség vagy a közrehatás arányát nem lehet megállapítani.

(2) A megőrzésre átadott dolgokban bekövetkezett hiány esetén – ide nem értve a 34/H. § szerinti leltárhiányt – a foglalkoztatottak illetményük arányában felelnek.

(3) Amennyiben a kárt többen szándékosan okozták, egyetemleges kötelezésnek van helye.

34/J. § (1) A kárért felelős a munkáltató vagyoni és nem vagyoni kárát köteles megtéríteni. Kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a munkáltató vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a munkáltatót ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

(2) A kárt pénzben kell megtéríteni, kivéve, ha a körülmények a kár természetben való megtérítését indokolják.

(3) A vagyoni kár összegének meghatározásánál:

a) a megrongált dolog kijavítására fordított kiadást – ideértve az üzemviteli költséget is – és a kijavítás ellenére még fennmaradó esetleges értékcsökkenés mértékét;

b) ha a dolog megsemmisült vagy használhatatlanná vált, illetve, ha nincs meg, a károkozás időpontjában érvényes fogyasztói árat kell – az avulásra is tekintettel – figyelembe venni.

34/K. § (1) A kártérítési jogkör gyakorlója – a 34/V. § (1) bekezdés kivételével – a munkáltatói jogkör gyakorlója.

(2) A kártérítési felelősség megállapítására a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) az eljárás megindítására az elévülésre vonatkozó rendelkezések (16/K. §) az irányadók,

b) nem alkalmazhatók a fegyelmi jogkör gyakorlójának személyére vonatkozó rendelkezések (33/J–33/L. §), ide nem értve az összeférhetetlensége esetére vonatkozó rendelkezéseket (33/M. §),

c) ha a kár összegének megállapítására

ca) szakértő igénybevételével kerül sor, illetve

cb) ha a 34/J. § (3) bekezdés a) pontja alapján kerül sor

és a szakértő eljárásának vagy a megrongált dolog kijavításának az időtartama a vizsgálóbiztos (meghosszabbított) vizsgálati határidejét meghaladja, a vizsgálóbiztosnak a vizsgálatot a kár összegének megállapítását követő 8 napon belül kell befejeznie;

d) nem alkalmazhatók a fegyelmi eljárásnak az egyszerűsített eljárásra, a fegyelmi tanácsra és a tárgyalás tartására, a póteljárásra vonatkozó rendelkezései.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított 30 napon belül határozattal érdemben dönt a kártérítési ügyben, vagy – ha a feltételei fennállnak – a kártérítési eljárást megszüntető határozatot hoz.

(4) Ha a munkáltatói jogkör gyakorlója a tényállás további tisztázását tartja indokoltnak, úgy kártérítési póteljárást rendel el, amiről a vizsgálóbiztost és a károkozót értesíti. A vizsgálóbiztos a kártérítési póteljárás során a vizsgálatra vonatkozó szabályok szerint jár el, és az annak befejezését követő 3 munkanapon belül a kártérítési póteljárás során keletkezett iratokat és a kiegészítő jelentését köteles megküldeni a munkáltatói jogkör gyakorlójának és a károkozónak. Kártérítési póteljárás esetén a határozat meghozatalára nyitva álló határidő 30 nappal meghosszabbodik.

(5) A leltárhiányért fennálló felelősség megállapítására a (2) bekezdésben foglaltak azzal az eltéréssel irányadók, hogy a felelősséget a leltárfelvétel befejezését követő 60 napon belül el kell bírálni. Büntetőeljárás esetén e határidő a nyomozóhatóság, illetve a bíróság jogerős határozatáról való, NAV általi tudomásszerzést követő nappal kezdődik. A határidő eltelte után a leltárhiányért a 34/H. § (2) bekezdés szerinti okirat alapján felelőst kártérítésre nem lehet kötelezni.

(6) A (2)–(5) bekezdéstől eltérően, ha a foglalkoztatott kormányzati jogviszonya, hivatásos jogviszonya, munkaviszonya megszűnik vagy megszüntetésre kerül, a munkáltató a kártérítési felelősség megállapítása érdekében közvetlenül bírósághoz fordulhat. A leltárhiányért fennálló felelősség megállapítása érdekében ilyenkor az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül lehet bírósághoz fordulni.

(7) A (2)–(4) bekezdéstől eltérően, ha a tényállás megítélése egyszerű, és a kár összege ismert, a munkáltatói jogkör gyakorlója, vagy az általa felhatalmazott vezető értesíti a kártérítési eljárás megindításáról a károkozót. Ilyen esetben az értesítésben – az adott károkozás meghatározása és a kártérítés összegének közlése mellett – a károkozót fizetésre kell felszólítani. Amennyiben a károkozó az értesítés közlésétől (16/G. §) számított 8

munkanapon belül a kártérítési felelősségét, annak mértékét és a kártérítés összegét írásban elismeri, az ügyben nem kell vizsgálóbiztost kijelölni és nem kell határozatot hozni, továbbá ilyen esetben – amennyiben a (10) bekezdés szerinti tájékoztatás szabályszerűen megtörtént – a kártérítési ügy bírósági felülvizsgálata kizárt.

(8) Ha a (7) bekezdés szerinti esetben a károkozó az értesítésben meghatározott határidőig nem teljesít, a károkozó (7) bekezdés szerinti nyilatkozata egyúttal a 28/D. § (2) bekezdés szerinti, illetve az Mt. 161. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hozzájárulásnak minősül, és a munkáltató az értesítésben megjelölt határidőtől számított, a Ptk. szerinti kamattal növelt követelését – a 28/D. § (2) bekezdésben, illetve az Mt. 161. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott módon – a károkozó illetményéből, munkabéréből levonhatja. Amennyiben a károkozó kormányzati szolgálati jogviszonya, hivatásos szolgálati jogviszonya, munkaviszonya a követelés teljes megtérítése előtt megszűnik vagy megszüntetésre kerül, a munkáltató a (7) bekezdés szerinti fizetési felszólítás és a károkozó (7) bekezdés szerinti nyilatkozata alapján bírósági végrehajtást kezdeményezhet.

(9) Ha a károkozó a (7) bekezdés szerinti értesítésre nem nyilatkozik, vagy a kártérítési felelősségét, annak mértékét illetve a kártérítés összegét az írásbeli nyilatkozatában nem ismeri el, a kártérítési eljárást – az annak megindulásáról szóló újabb értesítés nélkül – az általános szabályok szerint kell lefolytatni.

(10) A (7) bekezdés szerinti értesítésben a károkozót a (7)–(9) bekezdésben foglaltakról tájékoztatni kell.

(11) A károkozó a (7) bekezdés szerinti esetben is kérheti a munkáltatói jogkör gyakorlójától, illetve a 34/M. § szerinti esetben a NAV elnökétől a 34/L. § szerinti méltányosság gyakorlását, fizetési könnyítés engedélyezését. Ilyen esetben a kérelem elbírálására a 34/L. § (5)–(7) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(12) Nem alkalmazható a (7)–(11) bekezdés, ha a kárt többben együttesen okozták, vagy ha a kártérítési felelősség leltárhány alapján áll fenn.

34/L. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a kártérítést megállapító határozatban kérelemre a foglalkoztatottat rendkívüli méltánylást érdemlő körülmények alapján a kártérítés alól részben vagy egészben mentesítheti (méltányosság). Ennek során különösen a károkozó cselekménnyel összefüggő feladatvégrehajtás sürgősségét, valamint egyéb sajátos körülményeit, a kérelmező jövedelmi, vagyoni helyzetét, valamint egyéb körülményeit, a jogsértés súlyát, a károkozás mértékét, a kártérítés teljesítésének következményeit értékeli.

(2) Méltánylást érdemlő személyi körülményekre tekintettel a munkáltatói jogkör gyakorlója a kártérítést megállapító határozatban kérelemre a kártérítés levonását elhalaszthatja, illetve részletfizetést engedélyezhet (fizetési könnyítés).

(3) Az (1)–(2) bekezdés szerinti kérelem előterjesztésének lehetőségére a vizsgálóbiztos a vizsgálat során köteles felhívni a foglalkoztatott figyelmét.

(4) Az (1)–(2) bekezdés szerinti kérelem tárgyában hozott döntés ellen az érintett közvetlenül bírósághoz fordulhat; a döntés bírósági felülvizsgálatát a kártérítési felelősségét megállapító határozat elleni keresetében kérheti.

(5) Az érintett a körülményeiben bekövetkezett lényeges változásra tekintettel – a kártérítés összegének megfizetéséig – utólag is előterjesztheti az (1)–(2) bekezdés szerinti kérelmet. A kérelem tárgyában a munkáltatói jogkör gyakorlója 15 napon belül önálló határozattal dönt, kivéve, ha a foglalkoztatott a kártérítést megállapító határozat bírósági felülvizsgálatát kérte, és a bíróság az ügyben még nem hozott jogerős döntést. Ilyen esetben a kérelmet a jogerős bírósági döntésnek a munkáltatói jogkör gyakorlójához történt kézbesítéstől számított 15 napon belül kell elbírálni.

(6) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelem elbírálásához a tényállás kiegészítése szükséges, az elbírálásra rendelkezésre álló határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható. A kérelem előterjesztésétől a döntés közléséig a kérelmező fizetési kötelezettsége, illetve a munkáltató 28/D. § szerinti illetményből való levonási joga szünetel.

(7) A foglalkoztatott az (5) bekezdés szerinti kérelem tárgyában hozott döntés felülvizsgálata iránt közvetlenül bírósághoz fordulhat.

34/M. § A foglalkoztatott kártérítési felelősségének megállapítására, illetve – a 34/L. §-tól eltérően – a kártérítés alóli mentesítésre, továbbá fizetési könnyítés engedélyezésére egymillió forintot meghaladó kár esetén a NAV elnöke jogosult. Egyebekben a 34/L. § rendelkezései az irányadók.

A munkáltató kártérítési felelőssége

34/N. § (1) A munkáltató a foglalkoztatottnak a kormányzati szolgálati jogviszonyával, hivatásos szolgálati jogviszonyával, munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért vétkességére tekintet nélkül, teljes mértékében felel.

(2) Mentesül a munkáltató a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy

a) a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa, vagy

b) a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.

(3) Ha a foglalkoztatott a tevékenységét rendeltetésszerűen a munkavégzési helyén, illetve a szolgálatteljesítési helyén kívül is ellátja, az e körben történt károsodásának okát ellenőrzési körön belül esőnek kell tekinteni.

(4) Nem kell megtéríteni

a) azt a kárt, amellyel kapcsolatban a munkáltató bizonyítja, hogy bekövetkezése a károkozás idején nem volt előre látható,

b) a kárnak azt a részét, amelyet a károsult vétkes magatartása idézett elő, vagy amely abból származott, hogy a károsult a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

(5) A foglalkoztatottnak kell bizonyítania, hogy a károkozás a kormányzati szolgálati jogviszonyával, hivatásos szolgálati jogviszonyával, munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be.

(6) A kár megtérítésére a 34/J. § (1)–(2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

(7) Kormánytisztviselő, ügykezelő kirendelése, kormányzati érdekből történő kirendelése vagy határozott idejű áthelyezése esetén a munkáltatók felelőssége egyetemleges.

34/O. § (1) A munkáltatót a 34/N. § szerint terheli a felelősség a foglalkoztatott munkahelyre bevitt tárgyaiban, dolgaiban bekövetkezett károkért.

(2) A munkáltató előírhatja a munkahelyre bevitt dolgok megőrzőben való elhelyezését vagy a bevétel bejelentését. A munkába járáshoz vagy a munkavégzéshez nem szükséges dolgok csak a munkáltató engedélyével vihetők be. E szabályok megsértése esetén a munkáltató a bekövetkezett kárért csak szándékos károkozása esetén felel.

34/P. § (1) Kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony, munkaviszony körében az elmaradt jövedelem megállapításánál az elmaradt illetményt, munkabért, valamint azon rendszeres juttatások pénzbeli értékét kell figyelembe venni, amelyekre a károsult a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony,

munkaviszony alapján az illetményén, munkabérén felül jogosult, feltéve, ha azokat a károkozás bekövetkezését megelőzően rendszeresen igénybe vette.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszonyon, hivatásos szolgálati jogviszonyon, munkaviszonyon kívül elmaradt jövedelemként a sérelem folytán elmaradt egyéb rendszeres, jogszerűen megszerzett jövedelmet kell megtéríteni.

(3) Meg kell téríteni a dologi kárt, továbbá azt a kárt is, amelyet a foglalkoztatott a sérelemből eredő jelentős fogyatékosága ellenére, rendkívüli munkateljesítménnyel hárít el, valamint a foglalkoztatott nem vagyoni kárát, továbbá a sérelemmel, illetve ennek elhárításával összefüggésben felmerült indokolt költségeit.

(4) Nem kell megtéríteni azon juttatások értékét, amelyek rendeltetésük szerint csak munkavégzés esetén járnak, továbbá a költségterítés címén kapott összeget.

(5) A természetbeni juttatások értékét, valamint a dologi kár összegét a kártérítés megállapításakor érvényes fogyasztói ár alapján kell meghatározni.

(6) A dologi kár összegét az avulás figyelembevételével kell kiszámítani. Ha a dologban okozott kár az érték csökkenése nélkül kijavítható, kárként a javítási költséget kell figyelembe venni.

(7) A munkáltató köteles megtéríteni a foglalkoztatott hozzátartozójának a károkozással összefüggésben felmerült kárát is.

(8) Amennyiben a foglalkoztatott meghal, az eltartott hozzátartozó a (7) bekezdésben foglaltakon túlmenően olyan összegű tartást pótló kártérítést is igényelhet, amely szükségletének – a tényleges vagy az elvárhatóan elérhető illetményét, munkabérét, jövedelmét is figyelembe véve – a sérelem előtti színvonalon való kielégítését biztosítja.

34/Q. § A kártérítés összegének kiszámításánál le kell vonni

a) az elmaradt illetményre eső mindazon járulékot, amely a társadalombiztosítási szabályok szerint – mint jövedelmet pótló kártérítés (keresetpótló járadék) – nem képez járulékalapot,

b) a társadalombiztosítás által nyújtott ellátást;

c) amit a foglalkoztatott megkeresett vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna;

d) amihez a foglalkoztatott (hozzátartozója) a megrongálódott dolog hasznosításával hozzájutott;

e) amihez a jogosult a károkozás folytán megtakarított kiadások eredményeként jutott hozzá.

34/R. § (1) Kártérítésként járadékot is meg lehet állapítani. Rendszerint járadékot kell megállapítani akkor, ha a kártérítés a károsult vagy vele szemben tartásra jogosult hozzátartozója tartását vagy tartásának kiegészítését hivatott szolgálni.

(2) Amennyiben a kár vagy egy részének mértéke pontosan nem számítható ki, a munkáltató olyan összegű általános kártérítés megfizetésére köteles, amely a károsult teljes anyagi kárpótlására alkalmas. Általános kártérítés járadékként is megállapítható.

34/S. § (1) Amennyiben a kártérítés megállapítása után a körülményekben lényeges változás következik be, a megállapított kártérítés módosítását kérheti a károsult, a munkáltató, vagy felelősségbiztosítás alapján nyújtott kártérítés esetén a biztosító.

(2) A kártérítés módosításának alapjául szolgáló illetményváltozás – az f) pont esetében munkabérváltozás – mértékének meghatározásánál figyelembe kell venni

a) az illetmény-összetevők mértékét befolyásoló jogszabályváltozás nyomán a munkáltatónál a károsulttal azonos besorolású (valamint pénzügyőr tekintetében azonos rendfokozatú) kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt megillető illetmény-változás mértékét,

b) a rendszeres illetménypótlékra való jogosultságot érintő jogszabályváltozás, illetve NAV szabályzat változása nyomán a munkáltatónál a károsulttal azonos munkakört betöltő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt megillető illetménypótlék változás mértékét,

c) a károsulttal azonos besorolású (valamint pénzügyőr tekintetében azonos rendfokozatú) kormánytisztviselőt, pénzügyőrt a törvény szerinti előmenetel alapján megillető illetményváltozás mértékét,

d) a munkáltatónál az ügykezelők tekintetében ténylegesen megvalósult átlagos éves illetményváltozás mértékét, amennyiben a károsult a sérelem bekövetkezésekor ügykezelő besorolású volt,

e) a munkáltatónál személyi illetményben részesülők tekintetében ténylegesen megvalósult átlagos éves illetményváltozás mértékét, amennyiben a károsult a sérelem bekövetkezésekor személyi illetményben részesült,

f) a munkáltatónál a munkavállalók tekintetében ténylegesen megvalósult átlagos éves munkabérváltozás mértékét, amennyiben a károsult a sérelem bekövetkezésekor munkaviszonyban állt.

(3) A munkáltató és a biztosító a szükséghez képest a foglalkoztatottól, illetve közeli hozzátartozójától, hozzátartozójától a munkavégzésből származó jövedelméről, jövedelmi viszonyairól évente igazolást kérhet.

(4) A (2) bekezdés szerinti változásokról a munkáltató a károsultat 15 napon belül értesíti.

34/T. § (1) A munkáltató – kormánytisztviselő, ügykezelő kirendelése, kormányzati érdekből történő kirendelése, határozott idejű áthelyezése az a munkáltató, akinél a kár bekövetkezett – a károkozásról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül köteles a károsultat felhívni kárigénye előterjesztésére. A munkáltató a kárigény bejelentésére 15 napon belül – indokai közlése mellett – írásban nyilatkozik. Munkáltatók egyetemleges felelőssége esetén, ha a károsult a kárigényét nem ahhoz a munkáltatóhoz terjeszti elő, akinél a kár bekövetkezett, a kárigényre 30 napon belül kell nyilatkozni.

(2) Pénzügyőr vezénylése esetén a vezénylés időtartama alatt bekövetkezett kár esetében az (1) bekezdés szerinti felhívást és nyilatkozatot az a szerv teszi meg, illetve a kárigényt ahhoz a szervhez kell benyújtani, amelynél a kár keletkezett.

(3) Munkáltatók egyetemleges felelőssége esetén a munkáltatók haladéktalanul tájékoztatják egymást a károkozásról, annak mértékéről, körülményeiről és a kártérítési igényrel kapcsolatos álláspontjukról.

34/U. § (1) Az elévülés (16/K. §) szempontjából önállónak kell tekinteni

a) az illetmény és a táppénz,

b) az illetmény, illetve a betegség idejére járó távolléti díj és a sérelem folytán csökkent kereset, valamint

c) az illetmény, illetve a betegség idejére járó távolléti díj és a rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rokkantsági ellátás vagy rehabilitációs ellátás

különbözetének megtérítése iránti igényt. E bekezdés alkalmazásában az illetmény alatt a munkavállalók tekintetében az elmaradt jövedelmet kell érteni.

(2) Ha a sérelemmel összefüggésben több és egymástól eltérő időpontban esedékes újabb elkülönülő kárigény származik, ezek elévülési idejét egymástól függetlenül, az egyes igények esedékessé válásától kezdődően, külön-külön kell számítani.

(3) Az elévülési idő az (1) bekezdésben foglalt megkülönböztetéssel

a) a táppénz, illetve a betegség idejére járó távolléti díj első fizetésének napjától,

b) attól az időponttól, amikor a sérelem folytán bekövetkezett munkaképesség-csökkenés, egészségkárosodás első ízben vezetett jövedelemkiesésben megmutatkozó károsodásra,

c) a rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rokkantsági ellátás vagy rehabilitációs ellátás folyósításának időpontjától kezdődik.

(4) Járadéki igény hat hónapnál régebbi időre visszamenőleg csak akkor érvényesíthető, ha a jogosultat a követelés érvényesítésében mulasztás nem terheli, illetve a munkáltató a 34/T. §-ban meghatározott kötelezettségét elmulasztotta. Három évnél régebbi időre visszamenőleg járadéki igény nem érvényesíthető.

A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő és a munkavállaló kártérítési felelősségének, illetve a munkáltató kártérítési felelősségének közös szabályai

34/V. § (1) A NAV elnöke bármely foglalkoztatott kártérítési felelősségét érintő ügyében, illetve bármely munkáltatói kártérítési felelősség tárgyát érintő ügyben magához vonhatja a kártérítési jogkör gyakorlását.

(2) A munkavállalóra az Mt.-nek a munkáltató kártérítési felelősségére vonatkozó XIII. fejezetét és a munkavállaló kártérítési felelősségére vonatkozó XIV. fejezetét – a (3) bekezdés kivételével – nem kell alkalmazni.

(3) A munkavállalóval kötött leltárfelelősségi megállapodásra az Mt. 184. §-át – a csoportos leltárfelelősségi megállapodásra vonatkozó rendelkezések kivételével – alkalmazni kell.

(4) A foglalkoztatottak kártérítési felelősségével, illetve a munkáltató kártérítési felelősségével kapcsolatos eljárások, az ahhoz kapcsolódó méltányossági és fizetési könnyítési eljárások részletes szabályait a NAV elnöke állapítja meg.

A bírósági eljárás

34/W. § (1) A kormánytisztviselő, az ügykezelő a kormányzati szolgálati jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében, ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a (4) bekezdés a)–i) pontjaiban és (6) bekezdésben meghatározott esetek kivételével az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül – közvetlenül bírósághoz fordulhat.

(2) A pénzügyőr a hivatásos szolgálati jogviszonyából származó igényének érvényesítése érdekében a (4) bekezdés a)–i) pontjaiban, az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott esetekben közvetlenül, a (4) bekezdés j)–k) pontjaiban meghatározott esetekben az ott meghatározott döntést követően bírósághoz fordulhat.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozó döntése ellen a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő bírósághoz akkor fordulhat, ha e törvény, vagy a Kttv., illetve a Hszt. megengedi.

(4) A keresetet a sérelmezett munkáltatói intézkedésről szóló irat közlésétől számított 30 napon belül lehet a bírósághoz benyújtani

a) a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetésével;

b) a kinevezés, a hivatásos szolgálati jogviszony egyoldalú módosításával;

- c) az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítással;
- d) a minősítés és a teljesítményértékelés megállapításaival;
- e) a fizetési felszólítással kapcsolatos ügyben, kivéve, ha azt e törvény kizárja;
- f) a fegyelmi felelősséget megállapító határozattal;
- g) a kártérítési felelősséget megállapító határozattal;
- h) a kártérítési felelősséget megállapító határozattal vagy önálló határozattal elbírált méltányossági, illetve fizetési könnyítési kérelem tárgyában hozott döntéssel;
- i) a 34/E. §-on alapuló állásból való felfüggesztéssel

kapcsolatos ügyekben, továbbá

j) ha a pénzügyőr szolgálati panaszát, illetve az elsőfokú határozat elleni fellebbezését elutasították;

k) ha a pénzügyőr ügyében a sérelmezett döntést a kijelölt miniszter hozta. A kijelölt miniszter fegyelmi ügyben hozott határozata az f) pont alapján támadható meg a bíróságnál.

(5) A munkáltatói kártérítési felelősség tárgyában a pénzügyőr kártérítési igényére adott munkáltatói nyilatkozat és az azon alapuló intézkedés ellen, illetve a nyilatkozat elmulasztása esetén a kártérítési igény érvényesítése érdekében a pénzügyőr az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül közvetlenül a bírósághoz fordulhat.

(6) Megállapodás megtámadása esetén a keresetlevelet a megtámadás eredménytelenségének megállapításától (16/I. § (6) bekezdés) számított 30 napon belül lehet előterjeszteni.

(7) A munkavállaló a határozat közlésétől számított 30 napon belül fordulhat keresettel a bírósághoz

a) a kártérítési felelősséget megállapító határozattal, illetve

b) a kártérítési felelősséget megállapító határozattal vagy önálló határozattal elbírált méltányossági, illetve fizetési könnyítési kérelem tárgyában hozott döntéssel

szemben.

(8) A kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek, az ügykezelőnek, a munkavállalónak a pert akkor is a munkáltató ellen kell megindítania, ha a keresettel megtámadott döntést nem a munkáltatói jogkör gyakorlója hozta.

(9) A keresetlevél beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a bírósághoz intézett keresetlevelet legkésőbb a határidő utolsó napján postára adták. Ha a fél a keresetlevél beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet.

(10) A (4) bekezdés b)–k) pontjaiban foglalt esetekben a sérelmezett intézkedés a bíróság jogerős döntéséig nem hajtható végre, ide nem értve a 34/D. § (2) bekezdés utolsó mondatát, és a (4)–(5) bekezdése szerinti esetet, továbbá ide nem értve a (4) bekezdés d) pontja szerinti esetben a megtámadott teljesítményértékelésen alapuló, 25. § szerinti eltérítést. Ha a teljesítményértékelés megállapításainak felülvizsgálata iránti perben hozott jogerős ítélet alapján az állapítható meg, hogy az eltérítésre nem kerülhetett volna sor, a különbözetet az eltérítés időpontjától számítva a Ptk. szerinti kamattal növelt összegben 15 napon belül ki kell fizetni.

(11) A (7) bekezdés a) pontjában foglalt esetben a sérelmezett határozat a bíróság jogerős döntéséig nem hajtható végre.

(12) Az érdekképviselői szerv, valamint a munkáltató az e törvényből, vagy a Kttv.-ből, illetve a Hszt.-ből származó igényét – a munkáltató esetében kivéve, ha e törvény, vagy a Kttv. illetve a Hszt. eltérően rendelkezik – bíróság előtt érvényesítheti.

34/X. § (1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő kormányzati szolgálati jogviszonyát, hivatásos szolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő abban az esetben kérheti az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását, ha

a) a megszüntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe [Kttv. 10. § (1) bekezdés, Hszt. 5. §], illetve felmentési védelembe (Kttv. 70–71. §, Hszt. 58. § és 58/A. §) ütközik, vagy a munkáltató megszegi a felmentési korlátozásokra vonatkozó egyéb rendelkezéseket [Kttv. 57. § (4) bekezdés és 63. § (4) bekezdés, illetve e törvény 17/C. § (1) bekezdés], vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő kormányzati szolgálati jogviszonyát, hivatásos szolgálati jogviszonyát a Kttv. 201. § (1) bekezdésébe, illetve a Hszt. 34/B. § (1) bekezdésébe ütköző módon szüntette meg, vagy

c) a fegyelmi felelősség nem áll fenn, vagy annak megállapítása esetén a hivatalvesztés, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, lefokozás fegyelmi büntetés nem áll arányban az elkövetett fegyelmi vétség súlyával, vagy

d) a jogviszony megszüntetése az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött, vagy

e) a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését vagy erre irányuló saját jognyilatkozatát sikerrel támadta meg.

(2) A munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, ha az érintett továbbfoglalkoztatása a munkáltatótól nem várható el. Ilyennek minősül különösen, ha

a) a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő munkaköre megszűnt,

b) a munkakörét betöltötték,

c) a munkáltatónál létszámcsökkentés van folyamatban az ítélet jogerőssé válásakor,

d) a munkáltatónál nincs üres álláshely.

(3) Ha a felmentés azért jogellenes, mert e törvényben, vagy a Kttv.-ben, illetve a Hszt.-ben előírtnál rövidebb felmentési időt állapítottak meg, ez a felmentést nem teszi érvénytelenné, de ilyen esetben a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony a szabályos felmentés utolsó napjáig tart.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt esetben meg kell téríteni a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő elmaradt illetményét (egyéb járandóságait), továbbá a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát is. Nem kell megtéríteni az illetménynek (egyéb járandóságnak), illetve a kárnak azt a részét, amely máshonnan megtérült vagy kellő gondosság mellett megtérülhetett volna. A kellő gondosság elmulasztásának különösen azt kell tekinteni, ha az érintett az állami foglalkoztatási szervvel nem működik együtt a munkavégzésre irányuló jogviszony létesítése érdekében, nem köt álláskeresői megállapodást, illetve az e szerv által felajánlott – a foglalkoztatás elősegítéséről szóló jogszabályban foglalt feltételekre tekintettel – megfelelő munkahelyet elutasítja, továbbá maga nem keres aktívan munkahelyet. A bíróság a kellő gondosság elmulasztásának az elmaradt illetmény, egyéb járandóságok, illetve az érintett felmerült kárának a megtérítésével kapcsolatos következményét az eset összes körülményének mérlegelése alapján állapítja meg.

(5) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony az (1) bekezdésben foglalt módon történő jogellenes megszüntetése esetén a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő az eredeti munkakörébe való visszahelyezést nem kéri vagy a bíróság mellőzi az érintett eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Ekkor – a (4) bekezdésben foglaltakon felül – a bíróság a munkáltatót az eset összes körülményének, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével, a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő legalább két-, legfeljebb tizenkét havi illetményének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(6) Ha a kormányzati szolgálati jogviszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt nem az (1) bekezdésben foglalt módon szüntették meg jogellenesen, a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony – a (3) bekezdés kivételével – a megszüntetésről szóló jognyilatkozat szerinti időpontban megszűnik, de az érintett részére – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelése alapján – legalább két, legfeljebb huszonnégy havi illetményének megfelelő átalánykártérítést kell fizetni.

(7) A bíróság a kártérítés mértékének megítélésakor figyelembe veszi, hogy a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő mennyiben tett eleget a (4) bekezdésben foglalt kötelezettségének (kárenyhítés).

(8) E § rendelkezéseit a munkavállalóra is megfelelően alkalmazni kell.

Értelmező rendelkezések

34/Y. § (1) E fejezet, valamint a NAV személyi állományának jogviszonyát szabályozó más jogszabályok alkalmazásában:

a) állományilletékes parancsnok: az elnök, az informatikai feladatokat ellátó intézet, a humánerőforrás-fejlesztési feladatokat ellátó intézet, a bűnügyi főigazgatóság, a közép fokú vámszervek főigazgatója, és a regionális bűnügyi igazgatóság, valamint az alsó fokú vámszervek igazgatója;

b) áthelyezés: a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti külső áthelyezés;

c) munkáltatói jogkört gyakorló elöljáró: a munkáltatói jogkört gyakorló vezető;

d) pályakezdő: az a kormánytisztviselő, pénzügyőr, aki a besorolása alapjául szolgáló iskolai végzettségének megszerzését követően egy éven belül első foglalkoztatási jogviszonyként kormányzati szolgálati jogviszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt létesít;

e) pénzügyi nyomozó:

ea) az a pénzügyőr, aki a NAV bűnmegelőzési, bűnüldözési, bünfelderítési és nyomozati feladatait látja el,

eb) a NAV állományában lévő azon személy, aki az *ea)* pont szerinti feladatokat kormánytisztviselőként látja el;

f) munkavégzési hely/szolgálatteljesítési hely: a munkáltató székhelye, illetve azon telephelye (kihelyezett szervezeti egység, ügyfélkapcsolati hely/ügyfélszolgálat, kirendeltség), ahol az érintett munkáját szokásosan végzi, ha pedig a munkáját szokásosan a munkáltató székhelyén, telephelyén kívül végzi, ahol közvetlen vezetője felé beszámolási kötelezettségét teljesíti;

g) a munkáltató szervezetszerű működési területe: az a földrajzilag körülhatárolt területrés, ahol az adott NAV szerv a hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabály alapján a

hatáskörébe utalt feladatokat jogosult, illetve köteles ellátni, és ahol a szerv állományába tartozó kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő a munkaköri kötelezettségét köteles ellátni;

h) munkáltató: a NAV-nak az a központi, középfokú, illetve alsófokú szerve, amelynek állományába a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő, munkavállaló tartozik;

i) szervezeti egység: a szerv azon szervezeti eleme, amelyet osztályvezető (ideértve az osztályt vezető főosztályvezető-helyettest is), illetve főosztályvezető vezet, valamint a kirendeltség.

(2) E törvény alkalmazásában:

a) belső áthelyezés: a NAV szervei közötti áthelyezés; a belső áthelyezés nem eredményezi a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony megszűnését;

b) külső áthelyezés: a kormánytisztviselők, ügykezelők tekintetében a közigazgatási szervek közötti áthelyezés, a hivatásos állományúak tekintetében a NAV elnöke és az érintett miniszter megállapodása alapján a NAV és más fegyveres szerv között történő áthelyezés, továbbá kormányzati szolgálati jogviszonyba, közszolgálati jogviszonyba, közalkalmazotti jogviszonyba, illetve azokból hivatásos szolgálati jogviszonyba helyezés.

(3) A belső áthelyezés esetén követendő eljárás rendjét a foglalkoztatási szabályzat állapítja meg.

(4) Az országos parancsnok részére biztosított jogköröket a NAV tekintetében a NAV elnöke gyakorolja.

(5) Ahol a Hszt.

a) országos parancsnokságot említ, azon a NAV tekintetében a NAV Központi Hivatalát;

b) szervezeti egységet említ, azon a NAV tekintetében a központi szerveket, a középfokú szerveket és az alsó fokú szerveket;

c) beosztási illetményt említ, azon a NAV tekintetében az e törvény szerinti alapilletményt;

d) alapilletményt említ, azon a NAV tekintetében az e törvény szerinti alapilletmény és rendfokozati illetmény együttes összegét

kell érteni.

(6) A 31. § (2)–(3) bekezdés alkalmazásában kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő alatt a Kttv. 150. § (3) bekezdése alapján, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött idő alatt a Hszt. szolgálati idő számítására vonatkozó rendelkezései alapján megállapított jubileumi jutalomra jogosító jogviszonyban töltött időt kell érteni.

(7) E törvény alkalmazásában közeli hozzátartozó alatt a Ptk. szerinti közeli hozzátartozót, hozzátartozó alatt a Ptk. szerinti közeli hozzátartozót és hozzátartozót kell érteni.

(8) Illetmény alatt az alapilletmény, az illetménykiegészítés, a pótlékok tekintetében a rendszeres pótlékok, valamint – pénzügyőr esetén – a rendfokozati illetmény együttes összegét kell érteni

a) az érvénytelenség jogkövetkezményeire,

b) a kinevezés és a hivatásos szolgálati jogviszony módosítására,

c) az átirányításra,

d) a jubileumi jutalom mértékére,

e) a túlmunkára,

f) a tanulmányi célú mentesítésre,

g) a fegyelmi és a kártérítési felelősségre,

h) a kormányzati szolgálati jogviszonnyal, hivatásos szolgálati jogviszonnyal össze nem függő bűncselekménnyel kapcsolatos eljárás keretében való állásból való felfüggesztésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában.”

24. § A NAV tv. 36. § (1) bekezdés e)–g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyőr a 35. §-ban meghatározott feladatának teljesítése során jogosult:)

„e) a vám- és jövedéki jogszabályok és a NAV vámszerveinek feladatát meghatározó egyéb jogszabályok megsértésének észlelése, gyanúja esetén elrendelni az ellenőrzés tárgyát képező áru hivatalos helyre történő azonnali beszállítását, amennyiben az ellenőrzés biztonságos és eredményes lefolytatásához az ellenőrzés helyszínén a feltételek nem adóttak, illetve az ellenőrzés végrehajtása mások személyi és/vagy vagyonbiztonságát veszélyezteti. Az áru birtokosa köteles az elrendelésnek eleget tenni, és amennyiben vele szemben az eljárás során jogsértés elkövetésének gyanúja nem merül fel, kérheti igazolt költségeinek megtérítését,

f) bűncselekmény gyanúja esetén halaszthatatlan nyomozási cselekményként lefoglalás fogantatosítására és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóság felé a szükséges intézkedések megtételére; amennyiben az intézkedő pénzügyőr pénzügyi nyomozó, a rá vonatkozó szabályok szerint jár el. A NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény gyanúja esetén ez a jogosultság és kötelezettség a szolgálaton kívül levő pénzügyőrré is vonatkozik akkor, ha az esetről szolgálatban levő pénzügyőr nincs jelen, vagy ha a szolgálatban levő pénzügyőrt az intézkedésben segíteni kell, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában a szolgálaton kívül levő pénzügyőr intézkedésre alkalmas állapotban van,

g) bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésén tetten ért, illetve annak elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt, valamint azt a személyt, akinek őrizetbe vételét rendelték el, további intézkedés megtétele, illetve eljárási cselekmény fogantatosítása céljából elfogni és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz előállítani. Az előállítás csak a céljának eléréséhez szükséges ideig tarthat, de a nyolc órát nem haladhatja meg. Ezt az időtartamot a NAV előállítást fogantatosító vámszervének, illetve nyomozó szervének vezetője, illetve az előállítást fogantatosító kirendeltség operatív vezetését ellátó vezető egy alkalommal, négy órával meghosszabbíthatja. Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani,”

25. § (1) A NAV tv. 72. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A NAV nyomozó hatósága a jogszabályban meghatározott bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében kezelheti, illetve az e törvényben meghatározott, adatkezelésre feljogosított szervek nyilvántartásából átveheti:)

„b) a bűncselekmény helyszínén rögzített nyomokat, anyagmaradványokat, eszközöket, szagmintákat a c) pontban meghatározott ideig,”

(2) A NAV tv. 72. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A NAV nyomozó hatósága a jogszabályban meghatározott bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében kezelheti, illetve az e törvényben meghatározott, adatkezelésre feljogosított szervek nyilvántartásából átveheti:)

„e) a szervezett bűnözésre utaló cselekményekben érintett, illetve a bűnözői csoportban résztvevő vagy azzal együttműködő személyek, valamint kapcsolataik adatait és

kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit az érintett személyre vonatkozóan keletkezett utolsó adatot követő húsz évig.”

(3) A NAV tv. 72. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A NAV adott nyomozóhatósági eljárást lefolytató szervének (bűnügyi főigazgatóság, bűnügyi főigazgatóság középfokú szerve) vezetője az (1) bekezdés b)–h) pontjaiban meghatározott adatok tekintetében – ha bűnüldözési célból elengedhetetlen, továbbá ha az érintett vagy mások jogainak védelme érdekében szükséges – az érintett tájékoztatáshoz, helyesbítéshez, törléshez és zároláshoz való jogának gyakorlását – írásban, a bírósági jogorvoslat, továbbá a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz fordulás lehetőségére vonatkozó tájékoztatást is tartalmazó indokolással ellátva – megtagadhatja vagy korlátozhatja. Az indokolás mellőzhető, ha az a NAV bűnüldözési feladatának ellátását akadályozza, vagy mások jogainak sérelmével jár. Az indokolás mellőzése esetén a megtagadás okaként az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 19. §-ában foglalt rendelkezés mellett e §-ra kell hivatkozni. Az adat-hozzáférési, helyesbítési és törlési jog korlátozása nem érinti a büntetőeljárásban résztvevőknek a büntetőeljárásról szóló törvényben biztosított jogai gyakorlását.”

26. § A NAV tv. 77. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„**77. §** (1) A NAV nyomozó hatósága az Európai Unió tagállamai, valamint az Európai Unió jogi aktusával létrehozott nemzetközi szervezetek és adatkezelési rendszerek részére bűnüldözési célból személyes és bűnüldözési adatokat továbbíthat vagy vehet át az Európai Unió jogi aktusa, illetve két- vagy többoldalú nemzetközi szerződés alapján az ott meghatározott adatkörben és időtartamban.

(2) A NAV nyomozó hatósága által kezelt személyes és bűnüldözési adat harmadik ország, valamint az (1) bekezdésben nem említett nemzetközi szervezet részére bűnüldözési célból nemzetközi szerződés alapján az ott meghatározott adatkörben és időtartamban az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén is csak akkor továbbítható, ha a harmadik ország átvető hatósága vagy az átvető nemzetközi szerv feladata bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, büntetőeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása.

(3) Amennyiben utólag megállapításra kerül, hogy hibás adatokat továbbítottak vagy adatokat jogellenesen továbbítottak, erről a címzettet haladéktalanul értesíteni kell.

(4) A nemzetközi bűnügyi együttműködés keretében végzett adatátadásokról az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben meghatározottak szerint adattovábbítási nyilvántartást kell vezetni.”

27. § A NAV tv. 81. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg]

„c) a NAV állományába tartozó kormánytisztviselők, pénzügyőrök tekintetében a képesítésre vonatkozó részletes szabályokat.”

28. § A NAV tv. 82/A. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a kijelölt miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:]

„h) azokat a képzettségeket, végzettségeket, amelyeket az alap- és középfokú szaktanfolyami végzettséggel egyenértékűnek kell tekinteni.”

29. § A NAV tv. a következő 98/H– 98/K. §-sal egészül ki:

„**98/H. §** A 2012. december 31-én a NAV állományába tartozó, hivatásos munkakört betöltő, tisztí vagy főtisztí állománycsoportba tartozó pénzügyőr a középfokú

szaktanfolyamot 2015. december 31-éig köteles elvégezni. A nem hivatásos munkakört betöltő, tiszti vagy főtiszti állománycsoportba tartozó pénzügyőrnek a középfokú szaktanfolyamot hivatásos munkakörbe helyezésétől számított 3 éven belül kell elvégeznie. Amennyiben a pénzügyőr a középfokú szaktanfolyamot a munkáltató kötelezése ellenére önhibájából a meghatározott idő alatt nem kezdte meg, vagy önhibájából nem fejezte be, illetve a vizsgát nem tette le, a hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnik.”

98/I. § Annak a kormánytisztviselőnek, akinek az illetményét a 23. § (3) bekezdésének, illetve a 24. § (7) bekezdésének a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2012. évi törvény (a továbbiakban: NAV Mód. III. tv.). 13. §–14. § §-ával történő módosítása érinti, illetménye – a 25. § alapján végrehajtott illetményeltérítés kivételével – a 23. § (3) bekezdésben, illetve a 24. § (7) bekezdésben meghatározott alsó fokú adóztatási szerv állományában nem lehet kevesebb, mint a 2012. december 31-én hatályos illetménye.

98/J. § (1) Ha a 2012. december 31-én a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományában álló kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő a NAV Mód. III. tv. 22. §-ával módosított összeférhetetlenségi szabályok alapján 2013. január 1-jével összeférhetetlen helyzetbe kerül vagy engedélykérelem terheli, az összeférhetetlenségi okot köteles 2013. január 31-ig a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban bejelenteni, illetve az engedély iránti kérelmet előterjeszteni. Egyebekben – a (2) bekezdésre is figyelemmel – a 33/F. § (1)–(2) bekezdését kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az ott meghatározott határidő helyett az összeférhetetlenséget 90 napon belül kell megszüntetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedélykérelem elutasítása esetén az elutasításról szóló írásbeli döntés egyúttal tartalmazza az összeférhetetlenség megszüntetésére vonatkozó felszólítást is.

98/K. § (1) A NAV Mód. III. tv. hatálybalépésekor folyamatban lévő fegyelmi eljárásra a 2012. december 31-én alkalmazandó rendelkezések az irányadók.

(2) A NAV Mód. III. tv. hatálybalépését megelőzően elkövetett fegyelmi vétség miatt a NAV Mód. III. tv. hatálybalépését követően megindult fegyelmi eljárás során – a fegyelmi büntetések, fenyítések kivételével – a NAV törvénynek a NAV Mód. III. tv. – 22. §–23. §-ával megállapított, a fegyelmi felelősségre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. A fegyelmi büntetések, fenyítések tekintetében a fegyelmi vétség elkövetésekor alkalmazandó rendelkezések az irányadók, ideértve a fegyelmi büntetés, fenyítés hatályára vonatkozó rendelkezéseket is.

(3) A NAV Mód. III. tv. hatálybalépését megelőzően kiszabott fegyelmi büntetés, fenyítés hatálya a fegyelmi büntetés, fenyítés kiszabásakor irányadó rendelkezés szerinti időtartamig tart.

(4) A NAV Mód. III. tv. hatálybalépése előtt bekövetkezett károsodás esetén a kártérítési felelősségre a kár bekövetkezésének időpontjában alkalmazandó rendelkezések az irányadók.”

30. § A NAV tv. a következő alcímmel és 98/L. §-sal egészül ki:

„Az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményének való megfelelés

98/L. § E törvény IV. fejezete az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.”

31. § A NAV tv. 7. számú melléklete helyébe e törvény 1. melléklete lép.

32. § (1) A NAV tv. 4. § (1) bekezdésében a „valamint a közép- és alsó fokú adóztatási szervek” szövegrész helyébe az „a közép- és alsó fokú adóztatási szervek, valamint a (2a) bekezdés szerinti szerv” szöveg, a (2) bekezdésében a „valamint a közép- és alsó fokú

vámszervek” szövegrész helyébe az „a közép- és alsó fokú vámszervek, valamint a (2a) bekezdés szerinti szerv” szöveg lép.

(2) A NAV tv. 12. § (2) bekezdésében a „felettes szerve az elnök” szövegrész helyébe a „felettes szerve – a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel – az elnök” szöveg lép.

(3) NAV tv. 13. § (4) bekezdés i) pontjában a „végelszámolásban” szövegrész helyébe a „végelszámolásban, a kényszertörlési eljárásban”, az (5) bekezdés d) pontjában a „vámokmányok” szövegrész helyébe a „vámokmányok, illetve a vám eljárások” szöveg lép.

(4) A NAV tv. 15. § (1) bekezdés b) pontjában a „szolgálati viszonyban” szövegrész helyébe a „hivatásos szolgálati jogviszonyban” szöveg, a 17/B. §-ában a „szolgálati viszonyát” szövegrész helyébe a „hivatásos szolgálati jogviszonyát” szöveg lép.

(5) A NAV tv. 17. § (1) bekezdésében az „A NAV hivatásos állományú tagjaira a Hszt. 2. § a)–b), e)–f), h), m), és s) pontja,” szövegrész helyébe az „E törvény alkalmazása során a Hszt. 2. § a)–b), e)–f), h), j), m) s) és v) pontja,” szöveg, a „4. § (4)–(5) bekezdése,” szövegrész helyébe a „4. § (4)–(5) bekezdése, 7–13. §-a,” szöveg, a „40. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés első mondata, 45. §-a, 46. § (2) bekezdés a)–b) pontja, 47. §-a,” szövegrész helyébe a „40. §-a, 44. § (1) bekezdés i) pontja, 45–47/A. §-a,” szöveg, a „49. § (2)–(3) bekezdése,” szövegrész helyébe a „49. § (1)–(3) bekezdése, 50. §-a, 56. § (5) bekezdése, 62. §-a,” szöveg, a „73. §-a,” szövegrész helyébe a „73. §-a, 74. §-a,” szöveg, a „90. §-a, 99–103. §-a,” szövegrész helyébe a „87–92. §-a, 95–103. §-a,” szöveg, a „110. §-a, 111. § (3) bekezdése, 116/A. §-a, 118. § (2)–(3) bekezdése, 123. § (1) bekezdés g) pontja, 125. § (3) bekezdése, 126. § (4) bekezdése, 129. § (1) bekezdése,” szövegrész helyébe az „a 107. §-a a beosztásból való felfüggesztés tekintetében, illetve a 107. § (1) bekezdés utolsó mondata, 110–111. §-a, 113–115/A. §-a, 116/A–116/C. §-a, 118. § (1)–(3) bekezdése, (5) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése, 119–178. §-a,” szöveg, a „210/A. §-a,” szövegrész helyébe a „196–197. §-a, 210–210/A. §-a,” szöveg, az „az 1., 2., 6., 6/A., 6/B. számú mellékletei” szövegrész helyébe a „az 1., 2., 4., 6., 6/A., 6/B. számú mellékletei” szöveg lép.

(6) A NAV tv. 17. § (2) bekezdésében a „kizárólag pénzügyőr tölthet be” szövegrész helyébe a „kizárólag pénzügyőr tölthet be (hivatásos munkakör)” szöveg, a „pénzügyőr nem foglalkoztatható” szövegrész helyébe a „pénzügyőr kizárólag egyedi elnöki engedély alapján, kivételesen indokolt esetben foglalkoztatható” szöveg, a „szolgálati viszonyát és előmenetelét” szövegrész helyébe a „hivatásos szolgálati jogviszonyát és előmenetelét” szöveg lép.

(7) A NAV tv. 17/A. § (2) bekezdésében a „kiváló eredménnyel” szövegrész helyébe a „kitűnő minősítésű diplomával” szöveg lép.

(8) A NAV tv. 18. §-ában az „A NAV kormánytisztviselői és ügykezelői tekintetében a Kttv. 45. § (1) bekezdése,” szövegrész helyébe az „E törvény alkalmazása során a Kttv. 14–25. §-a, 45. § (1) bekezdése, 48. §-a, 52. §-a, 54. §-a,” szöveg, a „84–87. §-a, 101. § (1)–(5) bekezdése, 116–117. §-a,” szövegrész helyébe a „80–82. §-a, 84–87. §-a, 96–98. §-a, 100–108. §-a, 110–117. §-a,” szöveg, a „190. §-a,” szövegrész helyébe a „152. § (1)–(2) bekezdése, 153. §-a, 154. § (1) bekezdése, 155–175. §-a, 190. §-a, 192–194. §-a,” szöveg, az „5. pontja, 6. pont b) és d) alpontja, 7. pontja,” szövegrész helyébe a „4. és 5. pontja, 6. pont a)–b) és d) alpontja, 7. pontja, 10. pont c) alpontja, 11. pontja,” szöveg lép.

(9) A NAV tv. 18/A. § (2) bekezdésében, a 31. § (3) bekezdés nyitó szövegrészében, a (3a) bekezdésében a „kormánytisztviselői jogviszony” szövegrész helyébe a „kormányzati szolgálati jogviszony” szöveg, a 20. § (5) és (7) bekezdésében, a 31. § (2) bekezdés a)–d) pontjában, a (3) bekezdés b)–d) pontjában a „kormánytisztviselői jogviszonyban” szövegrész helyébe a „kormányzati szolgálati jogviszonyban” szöveg, a 82. § f) pontjában az „a

kormánytisztviselői jogviszony” szövegrész helyébe a „kormánytisztviselőként kormányzati szolgálati jogviszony” szöveg lép.

(10) A NAV tv. 18/A. § (4) bekezdésében a „pszichológus kezelheti” szövegrész helyébe a „pszichológus, valamint a vizsgálat lefolytatásában résztvevő asszisztens kezelheti” szöveg lép.

(11) A NAV tv. 20. § (5) bekezdésében az „oklevelet szerzett” szövegrész helyébe az „oklevelet szerzett, valamint azt aki egyébként jeles minősítésű oklevéllel rendelkezik” szöveg lép.

(12) A NAV tv. 20/D. § (3) bekezdésében az „és az illetménykiegészítés” szövegrész helyébe a „, az illetménykiegészítés és a pénzügyőrök esetén a rendfokozati illetmény” szöveg lép.

(13) A NAV tv. 25. § (1) bekezdésében a „teljesítményértékelése alapján” szövegrész helyébe a „teljesítményértékelése, illetve az ügykezelő szakmai munkájának értékelése alapján” szöveg, a (2) bekezdésében az „átsorolására kerül sor” szövegrész helyébe az „átsorolására, illetve belső áthelyezésére kerül sor” szöveg lép.

(14) A NAV tv. 26/B. § (2) bekezdés első mondatában az „illetménypótlékra” szövegrész helyébe az „egészségügyi pótlékra” szöveg lép.

(15) A NAV tv. 31/B. § (3) bekezdésében a „a címzetes főmunkatársi címmel a főmunkatárs besorolási fokozat 14-es fizetési fokozatába kerül” szövegrész helyébe a „a címzetes főmunkatársi címmel a főmunkatárs besorolási fokozat 14-es fizetési fokozatába, a pénzügyi nyomozó II. munkakört betöltő a főmunkatárs besorolási fokozat 15-ös fizetési fokozatába kerül” szöveg lép.

(16) A NAV tv. 53. § (2) bekezdésében a „kormánytisztviselői jogviszony, illetve munkajogviszony” szövegrész helyébe a „kormányzati szolgálati jogviszony, közszolgálati jogviszony, illetve munkaviszony” szöveg, a 60. § (3) bekezdésében a „szolgálati jogviszonya” szövegrész helyébe a „hivatásos szolgálati jogviszonya” szöveg, a „kormánytisztviselői jogviszonya” szövegrész helyébe a „kormányzati szolgálati jogviszonya” szöveg lép.

(17) A NAV tv. 6. számú mellékletében foglalt táblázat A oszlop 8. sorában az „Igazgatóhelyettes” szövegrész helyébe az „Igazgatóhelyettes” szöveg lép.

33. § Ez a törvény 2013. január 1-jén lép hatályba.

34. § A 32. § (16) bekezdése az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

35. § Hatályát veszti a NAV tv.

1. 13. § (4) bekezdés f) pontja,

2. 13. § (4) bekezdés h) pontjából a „az államháztartásról szóló törvény végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározottak szerint ellátja a befolyt illetékbevételeknek a központi költségvetést, illetve a fővárosi, megyei, megyei jogú városi önkormányzatokat megillető hányadának megállapításával kapcsolatos feladatokat, továbbá a” szövegrész,

3. 17/E. §-a,

4. 17/F. §-a,

5. 17/H. § (2) és (4) bekezdése,
6. 18. § utolsó mondata,
7. 23. § (2) bekezdésében a „vonatkozó” szövegrész,
8. 26/B. § (2) bekezdés harmadik mondata,
9. 31. § (2) bekezdés záró szövegrészában az „(alapilletménynek, illetménykiegészítésnek és rendszeres pótlék/oknak)” szövegrész,
10. 71. § (4) bekezdés második mondata,
11. 81. § (2) bekezdés f) pontja,
12. 82. § f) pontjában a „, beosztásokat” szövegrész,
13. 82/A. § (1) bekezdés a) pontjában a „, valamint a munkakör betöltéséhez szükséges képzettségi (végzettségi) feltételeket” szövegrész,
14. 82/A. § (1) bekezdés b) pontja,
15. 6/A. számú melléklete.

36. § Hatályát veszti a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 28. § (1) bekezdésében az „és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal” szövegrész.

1. melléklet a 2012. évi törvényhez

„7. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

Kiemelt munkáltatói jogkörök gyakorlása

	A	B	C	D	E
1	Sorszám	A hatáskör területe	Munkáltatói jogkör megnevezése	A jogkör gyakorlója	
2				a kijelölt miniszter	NAV elnöke
3	1.	Hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos intézkedések	Hivatásos állományba vétel		
4			tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a Köztársasági Elnökhöz	X	
5			főtiszt, tiszt esetében		X
6			Hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése		
7			tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a Köztársasági Elnökhöz	X	
8			főtiszt, tiszt esetében		X
9			Hivatásos szolgálati jogviszony szüneteltetése		
10			tábornok esetében	X	X
11			főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes esetében		X
12			Hivatásos állományba visszavétel		
13			tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a köztársasági elnökhöz	X	
14			főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes esetében		X
15	2.	Rendfokozatot érintő döntések	Első tiszti kinevezés		X
16			Magasabb rendfokozatba történő kinevezés, előléptetés		
17			tábornoki kinevezés előterjesztése a köztársasági elnökhöz	X	
18			ezredesi előléptetés		X
19			főtiszt, tiszt soron kívüli előléptetése	X	X
20	3.	Hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos egyéb döntések	Tábornok más fegyveres szervhez történő áthelyezése	X	
22			Főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes más fegyveres szervhez történő áthelyezése		X
22	4.	Fegyelmi hatáskörök	Rendfokozatban visszavétel, hivatásos szolgálati jogviszony megszüntetése, illetve lefokozás fegyelmi büntetés kiszabása, arra vonatkozó javaslat előterjesztése		
23			tábornokra vonatkozó javaslat előterjesztése a köztársasági elnökhöz	X	

24			<i>főtiszt, tiszt esetében kiszabása</i>		X
25			Fegyelmi eljárás lefolytatása, egyéb fegyelmi büntetések kiszabása		
26			<i>tábornok esetében</i>		A NAV elnöke, illetve az általa vezetett fegyelmi tanács
27	5.	Vezényléssel kapcsolatos intézkedések	Külszolgálatra történő vezénylés		
28			<i>tábornok esetében</i>	X	
29			<i>főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes esetében</i>		X
30			Külföldi tanintézetbe tanfolyamra történő vezénylés		
31			<i>tábornok esetében</i>	X	
32			<i>főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes esetében</i>		X
33			Vezénylés más szervhez	X	X
34			Hazai tanintézet alaptagozatára, tanfolyamaira történő vezénylés		
35			<i>tábornok esetében</i>	X	
36			<i>főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes esetében</i>		X
37	6.	Egyéb döntések	Tábornok egyenruha-viselési jogának megvonása	X	
38			Tábornok illetmény nélküli szabadságának engedélyezése	X	X
39			Elhunytak minősítése		
40			<i>hősi halottá, szolgálat halottjává nyilvánítás</i>	X	
41			<i>fegyveres szerv halottjává nyilvánítás</i>		X
42			Ágazati, Tárcaközi Érdekegyeztető Fórummal történő egyeztetés	X"	

INDOKOLÁS

Általános indokolás

A Javaslat célja az integrációs folyamat következő lépéséhez szükséges szabályozás kialakítása. Ennek érdekében új típusú szervként nevesíti a Javaslat a NAV közép fokú adó- és vámszervét, amely olyan főigazgatóság kormányrendeletben történő létrehozásának lehetőségét biztosítja, amely egyaránt ellát állami adóhatósági és vámhatósági feladatokat, tehát amely egyszerre adóztatási szerv és vámszerv. A közép fokú adó- és vámszerv irányítása alatt elkülönült alsó fokú adóztatási szerv(ek) és vámszerv(ek) működnek, de egységes irányítás mellett. Ez a szervezeti megoldás hatékony, összehangolt működést tesz lehetővé, ugyanakkor olyan területre koncentrál, ahol – a teljes régiós integrációhoz képest – az integráció folyamatának továbbvitele nem jár jelentős kockázattal. Ez utóbbi tényezőt ugyanis az integrációs folyamat alakítása során nem lehet figyelmen kívül hagyni, a költségvetési bevételek biztosításának zavartalansága elsődleges szempont.

A Javaslat célja továbbá a mindennapi munka során – legyen az akár a NAV alaptevékenysége, akár a NAV belső, főként személyügyi feladatainak ellátása – felmerült azon kérdések rendezése, amelyek a NAV tv. módosítását igénylik, mint például a Brevetési Főigazgatóság által foganatosított lefoglalás elleni jogorvoslati kérelmek kezelése.

A Javaslat nagyobb részét teszik ki azok a rendelkezések, amelyeknek célja, hogy újabb, az egyes jogállási törvényekben – a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.), valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) – szabályozott jogintézményeket újraszabályozzon a NAV tv. keretei között, egységesítve a két jogállási törvény rendelkezéseit, azokat ugyanakkor a NAV szervezeti és személyi állományából fakadó különbségeihez igazítva. Így újraszabályozásra kerülnek a kormányzati szolgálati jogviszonnyal, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jognyilatkozatra, közlésre, határidőkre, elévülésre vonatkozó szabályok, a kinevezés, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony módosításának szabályai, a kirendelésre, az átirányításra, a költségtérítésre és egyéb juttatásokra, a túlmunkára és a készenlétre, a szabadságra, a továbbképzésre, tanulmányi szerződésre vonatkozó rendelkezések, valamint a fegyelmi és a kártérítési felelősség, valamint a bírói út kérdésköre. Az újraszabályozás indoka többek között az, hogy a Kttv. hatálybalépésével már olyan mértékűek a kormánytisztviselőkre és a pénzügyőrökre vonatkozó szabályok közötti különbségek, amelyek már-már sértik az egy szervezeten belüli egyenlő elbánás elvét. Példaként említhető, hogy gondatlan károkozás esetén jelenleg a kormánytisztviselő, az ügykezelő négy havi illetményével felel, addig a pénzügyőr – bizonyos kivételektől eltekintve – csak fél havi illetményével. Ugyancsak szükséges volt egyes – hasonló tartalommal bíró, de eltérő elnevezéssel szabályozott – jogintézmények egységesítése. Itt említhető a Kttv. szerinti átirányítás, amely a Hszt.-ben megbízás néven került szabályozásra. Ehhez kapcsolódóan a helyettesítési díj mértéke a Kttv.-ben a helyettesítő illetményének 25-50%-áig terjedhet, míg ugyanez a Hszt.-ben az illetményalap 25-100%-áig (vagyis jelenleg maximum 38650 Ft). A fegyelmi felelősség pedig alapelveiben is eltérően szabályozott a két jogállási törvényben, eltérő jogszabályi szinteken eltérő részletezettségű szabályokat találhatunk, amely a NAV-on belüli egységes eljárás kialakításának akadálya.

Nem kétséges tehát, hogy a NAV napi belső működési folyamatainak egyszerűsítése, az egységes szabályozás kialakítása, az integrációs folyamat továbbvitele, valamint az egységes HR rendszer kialakítása szükségessé teszi a Javaslat szerinti szabályozást.

A Javaslat tartalmaz továbbá fogalmi pontosításokat, amelyek többek között a Kttv. hatálybalépése nyomán váltak szükségessé.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A rendelkezés célja, hogy biztosítsa az integrációs folyamat következő lépésének alapjait azzal, hogy megteremti annak a lehetőségét, hogy olyan közép fokú szervet hozzon létre a Kormány, amely egyaránt ellát állami adóhatósági és vámhatósági feladatokat, tehát amely egyben adóztatási szerv és vámszerv is. Az adó- és vámszerv felügyelete alatt elkülönülő alsó fokú adóztatási szerv(ek) és vámszerv(ek) állnak majd, ugyanakkor egységes főigazgatósági felügyelet alatt.

A 2. §-hoz

A rendelkezés célja, hogy azokban a kivételes esetekben, amikor közép fokú szerv hoz – első fokú eljárásban – első fokú döntést, a másodfokú határozat ne kerüljön elnöki hatáskörbe, megőrizve ezzel a szervezeten belüli háromfokú eljárás lehetőségét. Példaként említhető itt a Bevetési Főigazgatóság, amely ugyan csak az ellenőrzés lefolytatására rendelkezik hatáskörrel, az azt követő hatósági eljárást már egy alsó fokú vámszerv folytatja le, a Bevetési Főigazgatóság a saját eljárásában jogosult lefoglalást foganatosítani, amellyel szemben önálló jogorvoslatnak van helye. Ennek elbírálása jelenleg viszont a NAV Elnökének hatáskörébe tartozik. A cél, hogy ilyen és hasonló esetekben annak az alsó fokú szervnek a felettes szerve legyen jogosult a másodfokú döntés meghozatalára, amely alsó fokú szerv az ellenőrzést követő hatósági eljárást lefolytatja. Ezzel egyrészt az ügy mint egész kezelhető, másrészt a harmadfokú eljárás a NAV szervezetén belül tartható.

A 3. §-hoz

A rendelkezés alapján rögzítésre kerül, hogy a NAV a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény által hatáskörébe utalt feladatokat nem nyomozóhatósági jogkörében eljárva látja el, tehát a pénzügyi információk egységként működő hatóság (FIU) nyomozó hatósági jogkört nem gyakorol.

A 4. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy a Javaslatnál több olyan rendelkezés kerül beépítésre a NAV tv.-be, amely a NAV teljes személyi állományára – így a munkavállalókra is – vonatkozik, szükségessé vált egy összefoglaló fogalom (foglalkoztatott) beiktatása.

Az 5. §-hoz

A Javaslat – hasonlóan az új Mt.-hez, illetve a Kttv.-hez – a jognyilatkozat, illetve a megállapodás tekintetében meghatároz egyes alapvető rendelkezéseket, amelyeknek egyrészt a hivatásos szolgálati jogviszony tekintetében hézagpótló szerepük van, másrészt a Javaslat által újrászabályozott egyes jogintézményekhez alapvető rendelkezéseként kapcsolódnak. A 16/B–16/C. §-ok így meghatározzák az egyoldalú jognyilatkozatra, nyilatkozatra, megállapodásra, feltételre vonatkozó alapvető, a kormányzati szolgálati jogviszony és a hivatásos szolgálati jogviszony tekintetében releváns szabályokat.

A 16/D. § meghatározza, hogy milyen módon kell eleget tenni a tájékoztatási kötelezettségnek, attól függően, hogy a tájékoztatás címzettje meghatározott személy vagy a személyi állomány egésze vagy egy része.

A Javaslat a 16/E. §-ban szabályozza a kormánytisztviselői jogviszony és a hivatásos szolgálati jogviszony vonatkozásában a képviselőre vonatkozó rendelkezéseket mind a munkáltató, mind pedig a kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő tekintetében. Meghatározza így a rendelkezés azokat a jognyilatkozatokat, amelyek csak személyesen tehetők meg, illetve a képviselőre jogosultak körét, e körben az érintett közeli

hozzátartozójának vagy élettársának képviseleti jogkörét, valamint az érintett és a képviselő jognyilatkozatainak ellentmondása esetén irányadó szabályokat.

A 16/F. § meghatározza a jognyilatkozatok alakiságára vonatkozó szabályokat. Főszabályként érvényesül, hogy a jognyilatkozatokat alaki kötöttség nélkül meg lehet tenni, ugyanakkor előírja a rendelkezés, hogy a kormányzati szolgálati jogviszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt érintő minden lényeges, valamint a NAV tv. vagy a Kttv., illetve a Hszt. szerint írásbeliséghez kötött jognyilatkozatot és megállapodást írásba kell foglalni. Akkor is írásba kell foglalni a jognyilatkozatot, ha azt ugyan törvény nem írja elő, de az érintett azt kéri. A rendelkezés meghatározza az írásba foglalással, illetve a munkáltatói egyoldalú jognyilatkozattal kapcsolatos alapvető követelményeket, valamint az alaki kötöttségre vonatkozó rendelkezések megsértésének következményeit.

A Javaslat a 16/G. §-ban részletesen szabályozza az írásba foglalt jognyilatkozatok közlésének a szabályait. A közlésnek kétféle módjáról rendelkezik a Javaslat, a személyes átadásról, illetve a postai küldeményként történő kézbesítésről, valamint ez utóbbihoz kapcsolódóan a kézbesítési vélelemről, illetve ennek megdöntéséről

A Javaslat lehetővé teszi, hogy azon – szervezetirányítási jogkörben kiadott – munkáltatói jognyilatkozatokat, amelyek a személyi állomány egészét vagy egy részét érintik, a helyben szokásos és a személyi állomány által ismert módon történő közzététellel közöltnak minősüljön. Ennek indoka, hogy a NAV egyes szervei több száz, akár több mint ezer fős személyi állománnyal rendelkeznek, ahol a munkáltató szervezetirányítási jogkörében kiadott jognyilatkozatai közlésének rugalmas, a mindennapi élet gyakorlatához igazodó közlési módot lehetővé kell tenni.

A 16/H. § alapján a Javaslat – az általános jogelvekből kiindulva – semmisnek tekinti azt a megállapodást, amely jogszabályba vagy jó erkölcsbe ütközik, illetve amely jogszabály megkerülésével jött létre. A rendelkezés a színlelt megállapodásokra is tartalmaz semmisségi okot.

A rendelkezés a semmisség jogkövetkezményét az érvénytelenségben jelöli meg, kivéve, ha ahhoz a rendelkezést megállapító jogszabály más jogkövetkezményt fűz. A semmisségre az érdekelt határidő nélkül hivatkozhat, illetve azt a bíróság hivatalból észleli.

A semmisség mellett az érvénytelenség másik esete a megtámadhatóság, amelyet a 16/I. § szabályoz. A megtámadás alapjául szolgáló okokat a Javaslat taxatívén állapítja meg. Így megtámadási okként szabályozza a Javaslat a tévedést (feltéve, hogy a tévedését a másik fél okozta vagy azt felismerhette, illetve, ha mindkét fél ugyanabban a téves feltevésben volt), valamint azt az esetet, amikor a megállapodás megtételére a felet jogellenes fenyegetéssel vagy kényszerítéssel vették rá. A jogi kérdésben való tévedésre alapított megtámadási jogot – hasonlóan az új Mt.-hez és a Kttv.-hez – a Javaslat meghatározott feltételhez köti.

A rendelkezés szabályozza a megtámadás határidejét, módját, valamint következményét.

A 16/J. § az érvénytelenség jogkövetkezményeit határozza meg. A szabályozás védi a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat és kötelezettségeket, e tekintetben kimondja a Javaslat, hogy az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyból származó, jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat és kötelezettségeket úgy kell tekinteni, mintha azok érvényes megállapodás alapján állnának fenn.

Ugyanakkor kimondja a tervezett szabályozás, hogy az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyt a munkáltató köteles haladéktalanul, azonnali hatállyal megszüntetni. Kivétel ez alól a jogkövetkezmény alól, ha az érvénytelenség okát a felek a közérdek sérelme nélkül rövid időn belül elhárítják, illetve a NAV tv, vagy a Kttv., illetve a Hszt. is adhat eltérő szabályozást az érvénytelenség jogkövetkezménye tekintetében.

A rendelkezés meghatározza az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszony megszüntetése esetén a kormánytisztviselőt, pénzügyőrt, ügykezelőt megillető juttatásokat.

A Javaslat kitér a részleges érvénytelenség következményeire is.

A 16/K. § szabályozza a kormányzati szolgálati jogviszonyból, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyból származó igények elévülésére vonatkozó rendelkezéseket a jogviszonytörvényekkel összhangban. A kérdéskör NAV tv-ben történő újraszabályozásának indoka az elévülés kérdéskörének a Javaslat által a NAV tv-ben szabályozott egyes jogintézményekkel való szoros összefüggése.

A rendelkezés meghatározza az általános elévülési határidőt, amely 3 év, valamint kivételtként a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésére irányuló igény elévülési idejét.

Ugyancsak szabályozza a rendelkezés az elévülési idő meghosszabbodásának és megszakadásának szabályait.

A Javaslat a 16/L. §-ban szabályozza a kormányzati szolgálati jogviszonnyal és a hivatásos szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos határidő és időtartam számításának szabályait, igazodva a Kttv. szabályozásához. E kérdéskörnek a NAV tv-ben való szabályozásának indoka a Javaslat által a NAV tv-ben szabályozott egyes jogintézményekkel való szoros összefüggése.

Kiemelendő, hogy határidő és a határidőnek nem minősülő időtartam – pl. a próbaidő – számítására vonatkozó eltérő szabály indoka, hogy az időtartam számításánál – a kialakult bírói gyakorlat szerint – a naptár az irányadó. Ez azt jelenti, hogy egy meghatározott év január hó 1. napjával kezdődő és egy éves határozott időre szóló jogviszony nem a határidő számítására vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően a következő év januárjának első munkanapján, hanem az adott év december 31. napján szűnik meg a kikötött idő lejártának jogcímén. Ugyanígy pl. január 10-én kezdődő egyéves időtartam január 9-én, egy február 5-én kezdődő pl. 3 hónapos időtartam május 4-én végződik. A határidő és az időtartam közötti kétféle számítási módot az indokolja, hogy a határidő mindig a határidő megkezdésére okot adó intézkedést (eseményt) követő napon kezdődik, míg az időtartam nem, hiszen pl. a próbaidő első napján már dolgozik az érintett.

A 6. §-hoz

A rendelkezés a személyi részt érintő módosításokkal kapcsolatban meghatározza a Hszt. egyes rendelkezései kapcsán, hogy azokat milyen eltéréssel kell a NAV-nál alkalmazni.

A 7. §-hoz

A rendelkezés pontosító jellegű, amely egyértelművé teszi, hogy a középfokú szaktanfolyam azok számára is kötelező, akik a tiszti, illetve főtiszti rendfokozatot a NAV állományában szerezték meg. Kiegészül továbbá a rendelkezés az alap- és szaktanfolyam elvégzésének határidejével, amely – figyelemmel a tanfolyam el nem végzésének szigorú következményeire – garanciális és hézagpótló jellegű szabály.

A Javaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy a miniszter egyes szakképzettségeket, végzettségeket az alap- és középfokú szaktanfolyami végzettséggel egyenértékűnek minősítsen, mentesítve ezzel az ilyen képzettséggel, végzettséggel rendelkező pénzügyőröket az alap- és középfokú szaktanfolyam elvégzésének kötelezettsége alól. A Nemzeti Közszerződési Egyetem Rendészettudományi Karának vám- és jövedéki szakirányán végzetek például rendelkeznek mindazon ismerettel, amelyet az alacsony fokú szaktanfolyamon el lehet sajátítani, így indokolatlan ezen pénzügyőröknek a munkából való kivonása a képzés idejére.

A 8. §-hoz

A Javaslat teljeskörűen rendezi – a Hszt.-ből átvéve, ugyanakkor a NAV szervezeti és szabályozási sajátosságaihoz igazítottan – az azon pénzügyőrökre irányadó szabályokat, akik egészségi, pszichikai vagy fizikai állapotuk alapján munkakörük ellátására alkalmatlanná váltak. A rendelkezés célja, hogy a lehető legszélesebb lehetőségét teremtsen meg a pénzügyőr munkaereje megtartásának.

A 9. §-hoz

A rugalmas szolgálat-szervezés és a pénzügyőrök méltányolható érdekeinek védelme, valamint a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében a vezénylésre vonatkozó alapszabályozás a NAV tv-ben került újraszabályozásra. A Hszt. főszabályához igazodóan beleegyezése nélkül a pénzügyőr 3 évenként összesen 6 hónapra vezényelhető, az ezt meghaladó időtartamú vezényléshez tehát a beleegyezése szükséges. Ezzel a szabályozással oly módon teremti meg a lehetőséget a jogszabály az erőforrások optimális felhasználásának, hogy egyúttal a pénzügyőrök érdekeit messzemenőig képes figyelembe venni, építve ugyanakkor arra, hogy a hivatásos szolgálat többletterhekkel és -kötelezettségekkel jár együtt, hiszen ezen többletterhek és többletkötelezettségek ellentételezése a rendfokozati illetmény, ami a kormánytisztviselők illetményéhez képest többletjövédelmet jelent.

A 10. §-hoz

A Javaslat tovább bővíti azt a kört, amelyben a pénzügyőr – hasonlóan a kormánytisztviselőhöz – a munkáltatói intézkedéssel szemben közvetlenül bírósághoz fordulhat, ezért e körben ki kell zárni a Hszt. szerinti szolgálati panasz, illetve panasz előterjesztetőségét. Ezek ugyanis olyan munkáltatói intézkedések, amelyeket a munkáltatói jogkör gyakorlója minden esetben a legjobb tudása szerinti döntéssel kell, hogy meghozzon, így a szervezeten belüli korrekció minimális. Így a Hszt. szerinti szolgálati panasz, panasz jogintézménye csak a jogvita – és így a jogbizonytalanság – elhúzódásához vezet, amely többletterhet mind a munkáltató, mind pedig a pénzügyőr oldalán. A módosítással a Javaslat tovább közelíti a pénzügyőrök tekintetében irányadó jogorvoslati rendszert a NAV kormánytisztviselői tekintetében irányadó szabályozáshoz.

A 11. §-hoz

A módosítás technikai jellegű, egyértelművé teszi, hogy csak a miniszteri rendeletben meghatározott munkakörök tekintetében kell a pszichikai alkalmassági követelményekre figyelemmel lenni.

A 12. §-hoz

A Javaslat újraszabályozza a kinevezés módosítására és a hivatásos szolgálati jogviszony módosítására vonatkozó rendelkezéseket, amelyek egy része jelenleg a NAV tv-ben, nagyobb részt a jogállási törvényekben szabályozott. A szabályozás célja, hogy egységes elvek mentén határozza meg a kinevezés és a hivatásos szolgálati jogviszony módosításának szabályait, figyelemmel egyrészt arra, hogy a NAV-nak – szervezeti sajátosságai alapján – az átlagosnál több lehetősége van a munkaerő megtartására a megfelelően rugalmas szabályozás, és természetesen a szükséges garanciális rendelkezések beiktatása mellett. E körben ki kell emelni, hogy átszervezés és létszámleépítés esetén, illetve amennyiben az érintett munkavégzése az adott munkakörben nem kielégítő, nem egyetlen megoldási lehetőség a jogviszony megszüntetése, hiszen a NAV 80 szerve közül valamelyik alkalmat kínálhat a továbbfoglalkoztatásra. Végző soron természetesen az új munkakörülmények véglegesítése mintegy az érintett beleegyezéséhez kötött, hiszen lehetősége van annak el nem fogadására, amelynek eljárási szabályait szintén tartalmazza a Javaslat.

Ugyanakkor arra is figyelemmel van természetesen a szabályozás, hogy a hivatásos szolgálat többletterhekkkel és kötelezettségekkel jár együtt, ami szabályozási különbségekhez kell, hogy vezessen.

A kiküldetésre vonatkozó rendelkezések újrashabályozását az annak alapjául szolgáló fogalmak nem egységes értelmezése és alkalmazása tette szükségessé. A munkavégzési és a szolgálatteljesítési hely, illetve a szervezetszerű működési terület definiálásával megteremti a Javaslat a kiküldetés alapjait, amelynek lényege, hogy alapvetően a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a munkáltatójának szervezetszerű működési területén köteles munkaköréből fakadó feladatait ellátni, ugyanakkor számol azon szerveknél dolgozók méltányolható érdekeivel is, amelyek működési területe az ország egész területére kiterjed, illetve amelyek a NAV egésze tekintetében fejtik ki tevékenységüket.

A Javaslat olyan szabályozási koncepciót tartalmaz, amely figyelembe veszi egyrészt a NAV alaptevékenységének ellátásából fakadó sajátosságokat, így többek között azt, hogy az ellenőrök, a végrehajtók, a járőrök tevékenységéhez alapvetően hozzátartozik a működési területen belüli, ugyanakkor a munkavégzési hely/szolgálatteljesítési hely szerinti településen kívüli feladatellátás, amely nem igényel külön munkáltatói intézkedést. A Javaslat a kiküldetés fogalmát hozzáigazítja a NAV szervezeti sajátosságaihoz, vagyis ahhoz, hogy az egyes szerveknek nagyon eltérő a működési területe. Így például a fővárosi igazgatóságok működési területe csak egyes fővárosi kerületekre terjed ki, ugyanakkor a jellemző adózói kapcsolatok okán a közép-magyarországi régió egyben kezelése szükséges a költséghatékony feladatellátáshoz. A kiküldetés esetén ugyanis nem csak a napidíjjal mint ténylegesen jelentkező költséggel kell számolni, ez ugyanis a legkisebb tétel, sokkal jelentősebbek a jogintézményhez kapcsolódó adminisztratív terhek, amelyeket ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni a szabályozás alakítása során.

Az átirányítás – avagy a Hszt. fogalomrendszerében a megbízás – lényege, hogy az érintett a munkáltató utasítása, illetve parancsa alapján eredeti munkaköre helyett, vagy eredeti munkaköre mellett más munkakörbe tartozó feladatokat lát el. Egyértelművé teszi a szabályozás azt is, hogy a klasszikus helyettesítés is az átirányítás fogalmi körébe tartozik. Az átirányítás esetén járó helyettesítési díj mértékének meghatározása során figyelemmel van a Javaslat a Kttv. szabályaira, ugyanakkor a Hszt. szerinti mérték szükség szerinti megtartását is lehetővé teszi az alsó határ 10%-ra történő csökkentésével.

A 13. §-14. §-hoz

A rendelkezés a Javaslat által létrehozott új típusú szerv, a közép fokú adó- és vámszerv, valamint a felügyelete alatt álló alsó fokú adóztatási szerv és vámszerv tekintetében az illetménykiegészítésre és a vezetői pótlékra irányadó szabályokat állapítja meg. A magasabb illetménykiegészítés és vezetői pótlék indoka a közép fokú adó- és vámszerv feladatainak újszerűsége és specialitása, valamint az általa és a felügyelete alatt álló szervek által ellátott feladatok jelentősége.

A 15. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy a személyi illetmény egy összegben kerül megállapításra, arra nincs kihatással sem az érintett, személyi illetményben részesülő törvény szerinti előmenetele, sem az illetményelemek törvényi változása, így előfordulhat, hogy az évek során – különösen az illetményalap emelése folytán – a személyi bér már nem kellőképpen tükrözi az érintett munkavégzésének, illetve szervezetben betöltött szerepének kimagasló voltát. Ennek elkerülése érdekében a Javaslat előírja a személyi illetmény éves felülvizsgálatának kötelezettségét.

A 16. §-hoz

Az egyes illetménypótlékokra vonatkozó rendelkezések jelenleg több jogszabályban, illetve a NAV tv-en belül is több helyen szerepelnek. Így a NAV tv. 26/B. §-ában és a 6/A. számú mellékletében, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendeletben, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos munkakörei és egyes illetmény-pótlékok megállapításáról, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állománya egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasságának vizsgálatáról szóló 27/2011. (VII. 26.) NGM rendelet módosításáról szóló 53/2011. (XII. 29.) NGM rendeletben. A Javaslat célja ezen rendelkezések egy helyen történő egységes szabályozása.

A 17. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy a NAV önálló fejezetet képez, és a fejezetet irányító szerv jogköreit a NAV elnöke gyakorolja, valamint arra, hogy a NAV egyes szervei önálló költségvetéssel rendelkeznek, míg más szervek csak elemi költségvetéssel, számos olyan belső rendelkezés szükséges, amely – figyelemmel a fejezeti gazdálkodás kereteire – a törvény alapján a munkáltató jogkörébe tartozó kérdés eldöntését költségvetési korlátok közé szorítja. Ennek lehetőségét teremti meg a rendelkezés.

A 18. §-hoz

Technikai jellegű pontosítás.

A 19. §-hoz

Technikai jellegű pontosítás.

A 20. §-hoz

A Javaslat – a Hszt. mintájára – szabályozza a költségtérítésre, vagyis a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony teljesítésével összefüggésben felmerült költségek megtérésére vonatkozó rendelkezéseket. A kapcsolódó részletszabályokat, a költségtérítéssel kapcsolatos szervezeten belüli eljárás rendjét a foglalkoztatási szabályzat állapítja majd meg.

Az egyéb juttatásokként a NAV – a mindenkor teljesítőképességéhez, a szervezeti adottságokhoz és a sajátos személyi állományhoz igazodóan – szociális jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokat biztosít. Ezen juttatások mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait – figyelemmel a NAV fejezeti önállóságára – a NAV elnöke állapítja meg.

A Javaslat – a különböző jogállási törvényekhez (Bszi., Üszt., Hszt.) hasonlóan – szabályozza az állam készfizető kezességére irányadó szabályokat, amelyeket a hatályos Kttv. csak részben tartalmaz, mivel a részletszabályokat kormányrendeleti szintre utalta a közszolgálat tekintetében. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a pénzügyőrök tekintetében a kérdés törvényi szinten rendezett, az egységes szabályozás érdekében a kérdéskör a NAV tv. keretein belül került újraszabályozásra, kiküszöbölve ezzel az adók módjára behajtandó köztartozás kezelésével, illetve az ilyen tartozásként történő minősítésével kapcsolatos kérdéskört.

A Javaslat a NAV tv. keretein belül kívánja szabályozni – a kormánytisztviselők, ügykezelők és a pénzügyőrök tekintetében egységesen – az elhunyt kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő temetési költségeihez történő hozzájárulás alapvető rendelkezéseit. Jelenleg ugyanis jelentős mértékben eltérnek a Hszt. és a Kttv. felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet rendelkezései. A Javaslatnak megfelelően, hivatalból csak a NAV saját halottjává, illetve a közszolgálat halottjává nyilvánított kormánytisztviselő, ügykezelő, hősi halottá, illetve a szolgálat halottjává nyilvánított pénzügyőr temetési költségeihez járul hozzá

a NAV részben vagy egészben, figyelemmel természetesen a felmerült költségek nagyságrendjére és összetevőre. Egyéb esetben csak a hozzátartozó kérelmére, méltányossági alapon vállal részt a NAV a temetési költségekből.

A rendkívüli munkaidőre, illetve a túlmunkára vonatkozó rendelkezések NAV tv. keretein belüli újraszabályozásának indoka egyrészt a Hszt. túlszolgálatra és a Kttv. rendkívüli munkaidőre vonatkozó rendelkezései közötti – a jogviszony jellegéhez csak kisebb részt igazodó – különbségek kiküszöbölésének, valamint a NAV szervezeti sajátosságaihoz és az ellátott alapfeladatok jellemzőihez igazodó szabályozás kialakításának a szükségessége. A Javaslat a rendkívüli munkaidőn túl meghatározza azt is, hogy ezen időszakban végzett munka mikor minősül túlmunkának, vagyis mikor kell azt a munkáltatónak ellentételeznie. Erre akkor kerül sor, ha munkáltató elrendeli, hogy az érintett a munkaidő-beosztáson felüli, vagy munkaidő-kereten felüli munkaidőben munkát végezzen. A túlmunka elrendelésére minden esetben írásban, rendkívüli esetben, illetve a pénzügyőr tekintetében ezen felül a szolgálat érdekében kerülhet sor.

Az elrendelhető túlmunka maximális mértékének meghatározása során a Javaslat a Hszt.-hez igazodik, figyelemmel arra, hogy a NAV tekintetében a kormánytisztviselők viszonylatában is szükség lehet a Kttv. által megállapított maximális mérték túllépésére. Erre főként az informatikai szakterületen kerülhet sor, ahol például az év közbeni és az év végi jogszabály-módosítások szükségessé tehetik olyan mértékű informatikai fejlesztés határidőre történő megvalósítását, amelyet a NAV saját állományával csak jelentős mértékű túlmunka révén tud elvégezni. Ezek olyan rendkívüli körülmények, amelyek az NAV alapfeladatainak ellátását veszélyeztetik. Szükséges tehát a NAV tekintetében lehetővé tenni a közszolgálatban érvényesülő maximális túlmunka mértékének megemelését.

A túlmunka ellentételezése is a Hszt.-ben foglalt megoldáshoz igazodik, figyelemmel arra, hogy a 150 órát meghaladó túlmunka esetén – és néha azon belül is – a szabadidőben történő megváltás a NAV alapfeladatainak ellátását veszélyeztetné. A heti pihenőnapon, illetve a munkaszüneti napon teljesített túlmunka ellentételezése sem a Kttv.-hez, hanem a Hszt.-hez igazodik, amely megegyezik az új Mt. szabályozásával is a mértéket illetően.

A Javaslat tartalmazza a készenlétre vonatkozó rendelkezéseket, az ügyeletre vonatkozó szabályokat ugyanakkor nem, figyelemmel arra, hogy a Kttv., illetve az Mt. szerinti – általános értelemben vett – ügyelet elrendelésére a NAV-nál nem kerül sor. Ez ugyanakkor nem érinti az ún. ügyeleti szolgálatot, amely rendes munkaidőben végzett munkának minősül, a pénzügyőrök az ügyeleti szolgálatot váltószolgálatban látják el.

A Javaslat felsorolja, hogy a NAV kormánytisztviselői, pénzügyőrei és ügykezelői különböző jogcímenek milyen szabadság típusokat vehetnek igénybe.

A Javaslat egyrészt rögzíti, hogy főszabályként az alap és pótszabadság megállapításának az alapja a munkában töltött idő, másrészt részletesen meghatározza, hogy ezen túl melyek azok az időintervallumok, amelyek alatt munkavégzésre ugyan ténylegesen nem kerül sor, de a szabadság megállapítása szempontjából munkában töltött időnek, vagyis szabadságra jogosító időnek kell azt tekinteni. A jogállási törvények közül a Hszt.-ből ez a szabályozás teljes egészében hiányzik, így a rendelkezés részben hiányt pótol, részben pedig egységes értelmezést ad – a munkavállalókon kívül – a NAV személyi állományára vonatkozóan.

A 32/K. § az alap- és a pótszabadság mértékét állapítja meg a teljes NAV személyi állományának vonatkozásában. A korábbi hasonló tartalmú rendelkezés részben kiterjesztésre került a munkavállalókra, másrészt pontosító rendelkezés beépítésére került sor annak érdekében, hogy egyértelművé váljon, hogy az egyes kategória váltások esetében a magasabb szabadság mely időponttól illeti meg a személyi állomány érintett tagját. A vezetői

szabadságok tekintetében pedig a vezetői hierarchiához igazodva egy további kategóriát iktat be a Javaslat.

A 32/L. § a gyermekek után járó pótszabadság mértékét egységesen határozza meg a kormánytisztviselők, a pénzügyőrök és az ügykezelők vonatkozásában.

A 32/M. § egységesíti, és meghatározza a NAV-nál különböző egészségre ártalmas vagy különös biológiai veszélynek kitett körülmények között dolgozó kormánytisztviselők, pénzügyőrök és ügykezelők részére az ezen körülményekre tekintettel megállapítható pótszabadság mértékét.

A 32/N. § a szabadság engedélyezésére vonatkozó szabályokat rögzíti a NAV speciális feladatellátását is figyelembe véve, ugyanakkor megfelelő garanciális szabályokat biztosítva a három állománycsoportba tartozók számára a szükséges rekreációra. A szervezeti egységek nagyfokú leterheltségére, és a három állománycsoportba tartozók egyéni körülményire is tekintettel a szabadságok ütemezése rendkívüli odafigyelést és rugalmasságot igényel mindkét fél tekintetében, ezért a hosszú hónapokra történő tervezés kivitelezhetetlen és fölösleges adminisztrációt igényel.

A 32/O. §-ban a Javaslat a szabadság kiadására, elévülésére vonatkozó részletes és egységes szabályokat határozza meg. Tekintettel arra, hogy a NAV feladatrendszeréből adódóan a szolgálati érdek kiemelt jelentőséggel bír, az esedékesség évében ki nem adott szabadságok kiadására egységesen a következő év március 31-ig kíván lehetőséget teremteni a Javaslat.

A 32/P. § és 32/Q. §-ok a szabadság kiadásának a munkaidő beosztás szempontjából figyelembe veendő részleteit, valamint az év közben történő jogviszony létesítés illetve megszűnés esetén követendő szabályokat rögzíti egységesen.

A 32/R. § a szabadság megváltás, illetve a jogviszony megszűnése esetén a szabadsággal történő elszámolás szabályait rögzíti egységesen a kormánytisztviselők, a pénzügyőrök és az ügykezelők vonatkozásában.

Rögzíteni kellett továbbá, hogy a NAV szervek közötti belső áthelyezés esetében sincs helye a szabadság megváltásának, annak ellenére, hogy a NAV szervezeti felépítéséből adódóan a munkáltató személye megváltozik. A szabály mind a NAV, mind az érintett számára kedvező, hiszen egyik oldalról nem jár felesleges kiadással, a másik oldalról viszont az érintett nem veszíti el a rekreációjához szükséges szabadidőt.

A rendelkezés ezen túl meghatározza a pénzügyőrök vezénylése idején a szabadság kiadására vonatkozó külön szabályt, amely biztosítja, hogy ha a pénzügyőr a vezénylés időtartama alatt szabadságra megy, azt a vezénylés helyén vegye igénybe.

A 32/S. § a szülési szabadságra vonatkozó szabályokat határozza meg a Hszt. és a Kttv. vonatkozó szabályainak ötvözésével a három állománycsoport tekintetében egységesen.

A 32/T. § a gyermek születése esetén az apát megillető munkaidő kedvezmény szabályait egységesíti a Kttv. szerinti pótszabadság, illetve a Hszt. szerinti munkaidő kedvezmény alapjainak figyelembe vételével.

A 32/U. § 32/V. § és a 32/W. § a kormánytisztviselő, a pénzügyőr és az ügykezelő illetmény nélküli szabadságának egységes szabályozását teremti meg. A gyermek gondozása céljából igénybe vehető illetmény nélküli szabadságon túl a javaslat részletesen taglalja azokat az eseteket, amikor az érintett kérelmére a munkáltató köteles illetmény nélküli szabadságot biztosítani, és külön megjeleníti azokat az eseteket, amikor a munkáltató döntésétől, mérlegelésétől függ az illetmény nélküli szabadság engedélyezése. A javaslat kitér továbbá az illetmény nélküli szabadság igénybevételének bejelentésével és megszűnésével kapcsolatos szabályokra is.

A 32/X. § a munka- és pihenőidő nyilvántartására vonatkozó egységes szabályozást jeleníti meg a Kttv. vonatkozó rendelkezéseinek pénzügyőrökre történő kiterjesztésével, mivel a Hszt. erre vonatkozóan külön szabályozást nem tartalmaz, ugyanakkor a NAV szintjén elvárható, hogy egységesen történjen a nyilvántartás.

A teljesítményértékelésre és minősítésre vonatkozó 32/Y. § tartalmilag megegyezik a hatályos szabályozással, jogtechnikai okok miatt került sor kizárólag az újraszabályozásra.

A 32/Z. §-ban a képzésre, továbbképzésre vonatkozó rendelkezések a kormánytisztviselőkre, pénzügyőrökre, ügykezelőkre egységes elvek mentén kerültek szabályozásra, figyelemmel arra, hogy a NAV elkülönült intézettel rendelkezik az oktatási, képzési feladatok ellátására, valamint arra, hogy humánerő-fejlesztési feladatokat ellátó intézet olyan képzési struktúrát kínál, amely igazodik a munkaköri sajátosságokhoz, a szakterületi specialitásokhoz, szem előtt tartva a NAV alapfeladatainak elsődlegességét, és ezen kereteken belül biztosítva a magas színvonalú munkavégzéshez szükséges ismeretek átadását. A NAV belső szabályrendszere szigorú követelményeket támaszt a speciális szaktudás biztosítása érdekében, a munkáltatói jogkör gyakorlójának felelősségévé téve a szükséges beiskolázások elvégzését.

A megtérítési kötelezettség tekintetében a Javaslat sajátos szabályozási koncepciót tartalmaz, amelynek az alapja az az igény, hogy amennyiben a NAV jelentős költségeket fordít a kormánytisztviselők, pénzügyőrök, ügykezelők legkülönbözőbb képzéseire, úgy elvárható, hogy az érintett ezzel arányos időt a NAV – és ezáltal a köz – szolgálatába álljon. Figyelemmel kell itt lenni arra is, hogy a NAV számos olyan képzést szervez, amelyekkel megszerezhető szaktudás nem csak a NAV keretein belül hasznosítható, ilyen például a nyelvi képzés és a különböző informatikai tárgyú képzések.

A 21. §-hoz

A tanulmányi célú mentesítés tekintetében – vagyis amikor az érintett saját elhatározása alapján kíván olyan képzésben részt venni, amely a munkaidejét érinti – szintén sajátos szabályozást tartalmaz a Javaslat, ötvözve a Kttv. és a Hszt. vonatkozó rendelkezéseit. Főszabály szerint a tanulmányok folytatásához szükséges időre történő mentesítés illetmény nélküli távollétnek minősül, mivel ezen időnek a ledolgozása sok munkakör tekintetében nem kivitelezhető, különösen a folyamatos szolgálat tekintetében. A Javaslat nem kívánja ugyanakkor elzárni ettől a lehetőségtől a feleket, amennyiben ez megfelel mind a munkáltató, mind pedig az érintett érdekeinek.

A 22. §-hoz

A 33/A. §-ban a tanulmányi szerződésre vonatkozó rendelkezések alapvetően követik a jogállási törvények előírásait a NAV sajátosságaira szabva azokat.

Az összeférhetlenségre vonatkozó 33/B-33/F. §-ok tartalmilag megegyeznek a hatályos szabályozással, kisebb pontosítások kerültek átvezetésre. Jogtechnikai okok miatt került sor a teljes újraszabályozásra.

Fegyelmi felelősség: A fegyelmi vétség megállapítása a kormányzati szolgálati jogviszonyából, hivatásos szolgálati jogviszonyából eredő kötelezettség vétkes megszegésén alapul.

A 33/G. § a fegyelmi büntetések rendszerében sajátos szabályozási koncepciót követ. A módosítás megteremti a lehetőséget egyes büntetések egyúttalkalmazásának, annak érdekében, hogy tovább árnyalja a büntetések rendszerét, hogy minden fegyelmi vétségre az azzal arányos büntetés legyen kiszabható. A címtől való megfosztás ugyanis önmagában egyrészt erkölcsi jelegű büntetés, másrészt anyagi hátrányt is jelenthet, viszont ez utóbbi nem minden esetben ugyanolyan arányú, az függ az érintett besorolás szerinti fizetési fokozatától.

Ennek megfelelően indokolt lehet a címtől való megfosztás mellett – az anyagi jellegű büntetés érdekében – egy fizetési fokozattal való visszavetés alkalmazása. Ugyanez az indoka a vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe helyezés büntetés mellett a címtől való megfosztás alkalmazásának is.

Emellett az egy fizetési fokozattal való visszavetés fegyelmi büntetést és annak hatályát indokolt konkrét időkorláthoz, nem pedig ahhoz kötni, míg az érintett a visszavetés időpontja szerinti fokozatot ismételten el nem éri, mert adott esetben ez túlzottan hosszú idő, akár 4 év is lehet. A Javaslat meghatározza azt is, hogy a (3) bekezdés *d)–e)* pontja szerinti fegyelmi büntetés esetében az érintett illetményét hogyan kell meghatározni.

A 33/H. § meghatározza azokat az esetköröket, amikor fegyelmi büntetés nem szabható ki. Ennek egyrészt indoka lehet – meghatározott kivétellel –, ha a fegyelmi vétséget az érintett a felettese, szolgálati előjárója utasítására, parancsára követte el. Szabályozza továbbá a rendelkezés a vétkesség megállapítását kizáró körülményeket, mint például a kóros elmeállapot, tévedés.

A 33/I. § meghatározza, hogy a fegyelmi vétséget elkövető mely időpontig áll a fegyelmi büntetés hatálya alatt, ez az alkalmazott fegyelmi büntetéstől függően változó.

A hivatalvesztés, illetve a szolgálati viszony megszüntetése, lefokozás fegyelmi büntetés hatálya azért tér el egymástól, mert míg a Kttv. 155. § (5) bekezdés szerint hivatalvesztés esetén a volt kormánytisztviselő államigazgatási szervnél 3 évig nem alkalmazható, addig a Hszt. 37/A. § (1) bekezdés *g)* pontja alapján 5 évig nem létesíthető hivatásos szolgálati jogviszony azzal, akinek a szolgálati viszonya a szolgálati viszony megszüntetése, illetve lefokozás büntetés alapján szűnt meg. A Javaslat ettől nyilvánvalóan nem térhet el, mivel a Hszt. rendelkezése alapján más fegyveres szervnél az érintettel semmiképp sem lenne szolgálati viszony létesíthető.

A fegyelmi jogkör gyakorlója főszabály szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója. A 33/J. §-ban foglalt rendelkezés szabályozza ugyanakkor azokat a speciális eseteket, amelyekben valamely sajátos helyzethez igazodva a főszabály nem érvényesül. Így a fegyelmi eljárás alatti belső áthelyezés, a vezénylés, a rendelkezési állomány, valamint az eredményezhet speciális szabályozást, ha a fegyelmi vétséget többen együttesen valósították meg.

A 33/K. § a kiemelt munkáltatói jogkörhöz kapcsolódóan, így tehát tábornok tekintetében, valamint általánosságban a főtiszték, tisztek esetén a fegyelmi jogkör gyakorlásának speciális szabályait tartalmazza.

A 33/L. § megteremti annak a lehetőségét – a Hszt. mintájára –, hogy a főigazgató az irányítása, felügyelete alá tartozó igazgatóságok állományába tartozók tekintetében, a NAV elnöke pedig a NAV teljes személyi állománya tekintetében magához vonhassa a fegyelmi jogkör gyakorlását.

A 33/M. § meghatározza, hogy ki jelöli ki a fegyelmi jogkör gyakorlóját abban az esetben, ha a fő szabály szerinti fegyelemi jogkör gyakorlójával szemben összeférhetetlenségi ok áll fenn.

A 33/N. § részletesen szabályozza az eljárás során felmerülő költségek viselésének rendjét. A költségeket minden érintett maga előlegezi, a költségviselés pedig attól függ, hogy megállapításra kerül-e a fegyelmi vétség megvalósítása.

A fegyelmi eljárás egyszerűsítése érdekében a Javaslat azt a szabályozási elvet követi, hogy kizárólag az ügyet lezáró érdemi döntést, megszüntető határozatot (fegyelmi határozatot) kell alakszerű határozatba foglalni, és hogy az egyéb döntésekkel szemben külön jogorvoslatnak nincs helye.

A 33/O. § részletesen szabályozza a fegyelmi eljárás egyes szakaszaihoz kapcsolódó határidők meghosszabbítására vonatkozó rendelkezéseket, amelyek – garanciális jelleggel – biztosítékot jelentenek a fegyelmi eljárás indokolatlan elhúzódásával szemben, ugyanakkor biztosítja a megalapozott döntéshez szükséges eljárási cselekményekre a szükséges és elégséges időt.

Ugyancsak meghatározásra kerülnek azok az esetkörök, amelyek az eljárás felfüggesztésére okot adnak, adhatnak.

A fegyelmi eljárás megindításának szabályait tartalmazza a 33/P. §, meghatározva az eljárás megindítására nyitva álló szubjektív határidőt (3 hónap) és objektív határidőt, amely főszabály szerint a fegyelmi vétség elkövetésétől számított 3 év. Meghatározza továbbá a rendelkezés a 3 éves határidő kezdő napját is, továbbá speciális rendelkezést tartalmaz a külföldön elkövetett kötelezettségszegés esetére, mivel a fegyelmi felelősség ilyen esetben nyilvánvalóan csak a belföldre történő visszaérkezés után érvényesíthető. E vonatkozásban a határidők számítását a visszaérkezésről való tudomásszerzéshez köti a rendelkezés (munkáltatónál történő jelentkezés, ennek elmulasztása esetén a mulasztása megállapításának időpontja), mivel a belföldre történő visszaérkezés időpontja – különösen ha az közösségi viszonylatban történik – nem állapítható meg minden esetben egyértelműen.

A 33/Q. § lehetőséget teremt – szintén a Hszt. mintájára – az egyszerűsített eljárás lefolytatására. Erre abban az esetben kerülhet sor, ha a tényállás megítélése egyszerű és a kötelezettségszegést az érintet a meghallgatásakor elismeri. Ebben az esetben vizsgálóbiztos nem kerül kijelölésre, és vagy – fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül – megrovás kerül kiszabásra, illetve – ugyancsak fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül – a fegyelmi vétség megállapítása mellett dönthet úgy a fegyelmi jogkör gyakorlója, hogy a fegyelmi büntetést mellőzi. Ez az eljárás szintén a fegyelmi eljárások meggyorsítására, egyszerűsítésére ad lehetőséget az érintett jogainak védelme mellett.

A 33/R. § rögzíti, hogy fegyelmi eljárás megindításáról az érintettet írásban értesíteni kell, amely értesítés tartalmazza, hogy az érintettet milyen kötelezettségszegéssel gyanúsítják. Az fegyelmi eljárás megindítása, illetve az értesítés kiadása egy aktus, mivel önmagában a fegyelmi eljárás megindításáról nem készül külön dokumentum.

Az értesítés jelentősége többek között abban áll, hogy ennek kiadmányozása napját követő naptól indul a fegyelmi eljárás. Ennek indoka az, hogy a fegyelmi vétség felfedésétől számított 3 hónapon túl már nincs helye a fegyelmi eljárás megindításának, így nyilvánvaló, hogy ha a fegyelmi eljárás megindulását nem az értesítés kiadmányozásához kötné a Javaslat, hanem esetleg az értesítésnek az érintettel való közlésével kezdődne a fegyelmi eljárás, úgy az visszaélésekre adhatna lehetőséget.

A fegyelmi eljárás alá vont a fegyelmi eljárás során többféle képviselőt is igénybe vehet, így jogi képviselő mellett vagy helyett a Magyar Kormánytisztviselői Kar, illetve a Magyar Rendvédelmi Kar képviselőjének, vagy pedig – szintén a jogi képviselő mellett vagy helyett – a NAV-nál működő munkavállalói érdek-képviselői szerv közreműködését is kérheti. A 33/S. § meghatározza a képviselő tekintetében irányadó összeférhetlenségi okokat.

A fegyelmi eljárás első szakasza a vizsgálat, amelyet a fegyelmi jogkör gyakorlója által kijelölt vizsgáló folytat le. A 33/T. § meghatározza, hogy – a fegyelmi eljárás alá vont besorolásához, vezetői munkaköréhez, illetve pénzügyőr tekintetében emellett a rendfokozatához igazodva – ki lehet vizsgálóbiztos. Azok tekintetében ugyanakkor, akiknek munkaköri kötelezettsége a vizsgálóbiztosi feladatok ellátása, a korlátozások természetesen nem érvényesülnek.

A két állománycsoport további integrációját erősítve kimondja a javaslat, hogy kormánytisztviselő esetén pénzügyőr, illetve pénzügyőr esetén kormánytisztviselő is lehet vizsgálóbiztos.

Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő esetén, amennyiben az adott szervnél nincs a feltételeknek megfelelő személy, úgy a felettes szerv a saját állományába tartozó kormánytisztviselők, pénzügyőrök közül legalább főosztályvezető-helyettesi munkakört betöltő vezetőt jelöl ki a vizsgálóbiztosi feladatok ellátására, függetlenül az eljárás alá vont vezető vezetői munkakörének szintjétől.

A (6) bekezdés azonban speciális rendelkezést tartalmaz a fegyelmi eljárás alá vont igazgató esetére, és arra az esetre, ha a Főigazgatóság vezetője a Főigazgatóság felügyelete, irányítása alatt álló alsóbb fokú szerv valamely más vezetője ügyében vonja magához a fegyelmi jogkört. (Mivel – eltérően az adóztatási szervek és vámszervek hierarchiájától – a Bünyügyi Főigazgatóság felügyelete, irányítása alatt álló regionális bünyügyi igazgatóságok középfokú szervek, így itt a Javaslat a Főigazgatóság felügyelete, irányítása alatt álló „alsóbb” fokú szervekről szól.)

Hasonló rendelkezést tartalmaz a (7) bekezdés a fegyelmi eljárás alá vont főigazgató esetére, és arra az esetre, ha a NAV elnöke – a Központi Hivatalon kívül – a NAV központi, középfokú, illetve alsó fokú szervének valamely vezetője tekintetében magához vonja a fegyelmi jogkört.

A rendelkezés meghatározza a vizsgálóbiztossal szemben fennálló összeférhetetlenség eseteit is, továbbá kimondja, hogy a vizsgálóbiztosnak a vizsgálóbiztosi feladatai ellátásáért külön nem jár díjazás.

Amennyiben az eljárás alá vont jelenléte a tényállás tisztázását gátolná vagy a kötelezettségszegés súlya és jellege a munkahelytől való távoltartást indokolja, a fegyelmi jogkör gyakorlója az érintettet az állásából felfüggesztheti. A 33/U. § rendelkezés meghatározza a felfüggesztéssel kapcsolatos részletszabályokat.

A 33/V. §, 33/W. § 33/X. § a vizsgálati szakasz lefolytatásának részletszabályait határozza meg, elősegítve ezzel a fegyelmi eljárások egységes szabályok szerinti lefolytatásának feltételeit. Szabályozza a Javaslat az eljárás alá vont meghallgatását, a tanúmeghallgatásra, szembesítésre és az egyéb bizonyítékokra vonatkozó rendelkezéseket.

A 33/Y. § meghatározza a vizsgálat lefolytatásának véghatáridejét, főszabály szerint 60 napon belül be kell fejezni. A Javaslat meghatározza a vizsgáló jelentésének kötelező tartalmi elemeit, amelyek szükségesek a megalapozott döntés meghozatalához.

Amennyiben a megalapozott döntés meghozatalához szükséges információk nem állnak rendelkezésre, lehetőség van ún. póteljárás lefolytatására.

Amennyiben az eljárás alá vont a kötelezettségszegést a vizsgálat során elismerte, továbbá a tárgyalásról lemondott, és a tényállás megítélése egyszerű, a szabályozás az eljárásnak ezen a pontján is lehetőséget biztosít egyfajta egyszerűsítésre, így ebben az esetben a fegyelmi jogkör gyakorlója fegyelmi tárgyalás nélkül is jogosult meghatározott fegyelmi büntetések kiszabására.

A fegyelmi eljárás második szakasza a tárgyalás, amelynek során főszabály szerint megszületik az érdemi döntés. A fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi jogkör gyakorlója, másik két tagját a fegyelmi jogkör gyakorlója jelöli ki. A 33/Z. § meghatározza a fegyelmi tanács tagjaira vonatkozó előírásokat, ahol hasonló korlátok érvényesülnek, mint a vizsgálóbiztos tekintetében.

A 23. §-hoz

A 34. § szabályozza a tárgyalásra vonatkozó rendelkezéseket.

A 34/A. § meghatározza, hogy a fegyelmi büntetést milyen elvek szerint kell kiszabni, illetve lehetővé teszi, hogy ha a körülményekre tekintettel a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabása is indokolatlan, úgy a fegyelmi büntetés kiszabását mellőzni lehet, de ez esetben is – a fegyelmi vétséget megállapító, indoklással ellátott – határozatot kell hozni. Erre azért is szükség van, hogy a fegyelmi vétség elkövetője – legyen a vétség akármilyen enyhe – szabályellenes magatartása súlyát kellően érezze, másrészt nem utolsó sorban azért is kell határozatot hozni, hogy a érintett – a mégiscsak elmarasztaló – döntést bíróság előtt támadhassa.

A 34/B. § a fegyelmi eljárás megszüntetésének esetköreit határozza meg.

A 34/C. § – a pénzügyőrök sajátos helyzetére tekintettel – rendezi azt az esetet, amikor a fegyelmi tanács olyan fegyelmi büntetést tart indokoltnak, ami a hatáskörét meghaladja. Ilyenkor a fegyelmi tanács a döntésre vonatkozó javaslatát és az iratokat a hatáskörrel rendelkező vezetőnek, adott esetben a kijelölt miniszternek küldi meg, aki – újabb fegyelmi tanács felállítása nélkül – dönt az ügyben.

A 34/D. § a fegyelmi büntetés végrehajtásainak szabályait határozza meg. E körben kiemelendő, hogy ha a kormányzati szolgálati jogviszony, hivatásos szolgálati jogviszony a jogerősen kiszabott fegyelmi büntetés végrehajtása előtt vagy annak végrehajtása közben szűnik meg, úgy nem csak a 33/G. § (3) bekezdés *b)–f)* pontja szerinti fegyelmi büntetés, hanem a *g)–h)* pontok szerinti büntetés, azaz a címtől való megfosztás, illetve a vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe helyezés büntetést érvényesíteni kell az új munkáltatónál akkor, ha az érintett meghatározott idő alatt újabb kormányzati szolgálati jogviszonyt, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyt létesít. Ez tehát azt jelenti, hogy az érintett az új munkáltatónál sem kaphat a büntetésből hátralévő időtartam alatt vezetői megbízást, illetve címet. Ennek indoka, hogy ha a közszolgálat egyik szerve az adott cselekményért ilyen súlyos büntetést talált indokoltnak, az ne legyen annulálható azzal, hogy az érintett egy másik államigazgatási vagy fegyveres szerv szolgálatába lép.

Eljárás a kormányzati szolgálati jogviszonnyal, hivatásos szolgálati jogviszonnyal össze nem függő bűncselekmény esetén: A 34/E. § átveszi a Hszt.-ből azt a lehetőséget, hogy azt a munkatársat, akivel szemben a kormányzati szolgálati jogviszonyból, hivatásos szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségeivel össze nem függő bűncselekmény miatt büntetőeljárás indult, indokolt esetben – az állásból való felfüggesztés útján – távol lehessen tartani a munkahelyétől a büntetőeljárás befejezéséig. Hangsúlyozni kell, hogy ez az eljárás nem tartozik a fegyelmi eljárás keretei közé, a törvény ezt önálló eljárásként határozza meg.

Kártérítési felelősség: A 34/F. §-ban a Javaslat a kártérítési felelősség általános alakzataként a vétkességi felelősséget határozza meg. Ennek megfelelően a foglalkoztatott főszabály szerint az általa a kormányzati szolgálati jogviszonyából, hivatásos szolgálati jogviszonyából, illetve munkajogviszonyából eredő kötelezettségeinek megszegésével szándékos vagy gondatlan magatartással a munkáltatónak okozott kárt köteles megtéríteni. A munkáltatót terheli a bizonyítási kötelezettség a foglalkoztatott magatartásának (kötelelességszegésének) felróhatósága, a kár bekövetkezte és mértéke, valamint az okozati összefüggés tekintetében.

A kártérítés mértéke vonatkozásában differenciált szabályozást tartalmaz a Javaslat, fenntartja az ex lege korlátozott kártérítési felelősséget a gondatlansággal okozott károk körében (függetlenül a gondatlanság mértékétől, követve a Hszt. — és a közszolgálatban a Kttv. hatálybalépéséig érvényben lévő — szabályozását), ugyanakkor szándékos károkozás esetén a teljes kárt kell megtéríteni. Ennek megfelelően gondatlan károkozás esetén a károkozó egyhavi, meghatározott esetekben háromhavi illetménye (távolléti díja, ellátmánya) erejéig felel.

Az Új Mt.-hez igazodva, a kártérítés mértékének korlátozásához vezethet az ún. előreláthatósági szabály, amelynek alapján a foglalkoztatott azt a kárt köteles megtéríteni, amelynek bekövetkezésével a károkozás idején számolhatott, azaz a magatartásával igen távoli okozati összefüggésben bekövetkezett károkat azonban nem. E szemlélet mind a gondatlanul, mind a szándékosan okozott károk esetében érvényesül. Ugyancsak kármegosztásra vezet a munkáltató vétkes közrehatása, valamint a munkáltatói kárenyhítési kötelezettség teljesítésének felróható elmulasztása. A Javaslat — hasonlóan a jogviszonytörvények szabályozásához — nem értékeli a foglalkoztatott terhére, ha a kár olyan jogszabálysértő utasítás, parancs teljesítéséből keletkeztetett, amelyre az érintett az utasítást, parancsot adó figyelmét — a jogviszonytörvényekben meghatározottak szerint — előzőleg felhívta.

A 34/G. § a vétkességen alapuló felelősség alóli kivételként szabályozza az ún. megőrzési felelősséget, amely olyan dolgok tekintetében terheli a foglalkoztatottat, amelyeket visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel vett át, és amelyeket állandóan őrizetben tart, kizárólagosan használ vagy kezel. A foglalkoztatott felel e dolgokban bekövetkezett hiányból, illetve e dolgok megrongálódásából eredő kár esetén. Ennek feltétele – a pénztáros, a pénzkezelő és az értékkezelő kivételével –, hogy a dolgot jegyzék vagy elismervény alapján igazoltan átvette. Kimentési okként határozza meg a rendelkezés, ha a hiányt elháríthatatlan külső ok idézte elő, vagy a munkáltató a biztonságos őrzés feltételeit nem biztosította, illetve ha a károkozó bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

A 34/H. § – szintén a vétkességi felelősség alóli kivételként – meghatározza az ún. leltárhiányért fennálló felelősséget, amelynek feltétele, hogy az érintett munkaköri leírásában rögzítve legyen munkaköri feladatai között a részére szabályszerűen átadott és átvett raktári leltárkészlet raktárkezelése, a munkavállaló esetén pedig a leltárfelelősségi megállapodás megkötése. A leltárhiányért való felelősség csak meghatározott feltételek fennállása esetén érvényesíthető.

A 34/I. § meghatározza a többes károkozás esetén irányadó szabályokat. Főszabály szerint ebben az esetben a vétkesség arányában felelnek a károkozók, ha ez nem állapítható meg, közrehatásuk arányában, ha pedig a közrehatás aránya sem állapítható meg, úgy egyenlő arányban viselik a kárt. A megőrzési felelősség fennállása esetén a károkozók illetményük arányában felelnek. A leltárhiányért fennálló felelősség tekintetében érvényesülő speciális rendelkezés nem itt, hanem a leltárhiány szabályozásánál kapott helyet. Szándékos károkozás esetén egyetemleges kötelezésnek van helye.

A foglalkoztatottat terhelő kártérítési felelősség tekintetében a teljes kártérítés elve érvényesül, amelynek alapján meg kell téríteni a munkáltató vagyoni (a károkozó körülmény folytán a munkáltató vagyonában beállott értékcsökkenés és az elmaradt vagyoni előny, továbbá az a kárpótlás vagy költség, amely a munkáltatót ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges) és nem vagyoni kárát. A 34/J. § a kártérítés módja tekintetében főszabályként a pénzbeni kártérítést határozza meg. Figyelemmel arra, hogy a NAV-nak a foglalkoztatottai által okozott károk vonatkozásában a természetbeni kártérítés csak nagyon kivételes esetekben kivitelezhető, indokolt a pénzbeni kártérítés főszabályként történő meghatározása. A rendelkezés meghatározza, hogy a vagyoni kár összegének meghatározása során mit kell figyelembe venni.

A kártérítési felelősség megállapítására főszabály szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. A 34/K. § – meghatározott kivételektől eltekintve — a kártérítési eljárás lefolytatására a fegyelmi eljárás szabályait rendeli alkalmazni, elkerülve ezzel a felesleges párhuzamos szabályozást, figyelemmel a két eljárás hasonló vonásaira. Egyik legfontosabb kivételként kell megemlíteni, hogy kártérítési eljárás során nem kerül sor a fegyelmi eljárásnál ismert, ún. tárgyalásos, második szakasz lefolytatására. A Javaslat – a megalapozott

döntés meghozatalához szükséges információk teljes körű rendelkezésre állásának biztosítása érdekében – lehetőséget biztosít kártérítési póteljárás lefolytatására.

A Javaslat lehetőséget biztosít egyfajta egyszerűsített kártérítési eljárás lefolytatására, azokban az egyszerű megítélésű ügyekben, ahol a kár összege ismert (pl. szolgálati igazolvány elvesztése) és az érintett a kártérítési felelősségét és annak mértékét, valamint a kár összegét a munkáltató felhívására elismeri. Ezekben az esetekben a munkáltató — külön eljárás lefolytatása nélkül felhívja az érintettet a kár megfizetésére, amely alapján a kártérítési igény — az érintett elismerése esetén — érvényesíthető.

A 34/L. § és 34/M. § – a Hszt. hatályos rendelkezéseihez hasonlóan – a méltányossági jogkör gyakorlását szervezeten belül szabályozza. Ennek megfelelően méltányosság gyakorlására a NAV elnöke jogosult, ennek keretében kérelemre a kártérítés alól részben vagy egészben mentesítheti az érintettet, vagy részére fizetési könnyítést engedélyezhet. A NAV elnökének méltányossági jogkörében hozott ezen döntései tekintetében a Javaslat lehetőséget biztosít a bírói útra. Egymillió forint feletti kárösszeg esetén mind a kártérítési felelősség megállapítása, mind pedig a méltányossági jogkör gyakorlása a NAV elnökének jogkörébe utalja a Javaslat.

A törvény a munkáltatói kártérítési felelősség körében a jogviszonytörvényeknek megfelelően fenntartja az ún. objektív, vétkességtől független kárfelelősséget. A foglalkoztatottat terheli ugyanakkor a bizonyítás a tekintetben, hogy a károkozás a kormányzati szolgálati jogviszonyával, hivatásos szolgálati jogviszonyával, munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be. Az objektív felelősség alól a Javaslat két kimentési okot határoz meg, így mentesül a munkáltató, ha a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa, illetve ha a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta. A kármegosztás tekintetben — hasonlóan a foglalkoztatottat terhelő kártérítési felelősséghez — érvényesül az a szabály, miszerint nem kell megtéríteni azt a kárt, amelynek bekövetkezése nem volt előrelátható. Ugyancsak nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amelyet a károsult vétkes magatartása idézett elő, vagy amely abból származott, hogy a károsult a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Hasonlóan a Kttv.-hez a kirendelés, valamint a kormányzati érdekből történő kirendelés vagy határozott idejű áthelyezés esetére a munkáltatók egyetemleges felelősségét írja elő a 34/N. §.

A 34/O. § az általános munkáltatói kárfelelősségi szabályt rendeli alkalmazni a foglalkoztatott munkahelyre bevitt dolgaiban keletkezett károk megtérítésére, fenntartva — illetve a pénzügyőrök tekintetében bevezetve — azt a munkáltatói lehetőséget, hogy a foglalkoztatottat az általa a munkahelyre bevitt dolgok meghatározott helyen való elhelyezésére kötelezze, illetve bejelentési kötelezettséget írjon elő. A munkába járáshoz vagy a munkavégzéshez nem szükséges dolgok pedig csak a munkáltató engedélyével vihetők be a munkahelyre. A munkáltató által ezen rendelkezés alapján meghatározott szabályok megsértése esetén a munkáltató csak szándékos károkozás esetén felel.

A munkáltató kártérítési felelőssége esetén is a teljes kártérítés elve az irányadó, így meg kell téríteni a foglalkoztatott elmaradt jövedelmét, dologi kárát, azt a kárt is, amelyet a foglalkoztatott a sérelemből eredő jelentős fogyatékosága ellenére, rendkívüli munkateljesítménnyel hárít el, nem vagyoni kárát, továbbá a sérelemmel, illetve ennek elhárításával összefüggésben felmerült indokolt költségeit.

A rendelkezések meghatározzák, hogy a kártérítés összegének meghatározása során mit kell figyelembe venni elmaradt jövedelem megállapítása során, természetbeni juttatások értékének, illetve a dologi kár mértékének meghatározása során, illetve hogy kártérítés összegének kiszámítása során milyen levonásokat kell érvényesíteni.

A munkáltatónak nem csak a károsult foglalkoztatott, hanem hozzátartozójának a károkozással összefüggésben felmerült kárát is meg kell térítenie, illetve amennyiben a foglalkoztatott meghal, úgy ezen túlmenően tartást pótló kártérítést köteles a munkáltató a hozzátartozó részére megállapítani. (34/P. §, 34/Q. §)

Kártérítésként járadék is megállapítható, jellemzően abban az esetben, ha a kártérítés tartás vagy tartás kiegészítését szolgálja, illetve általános kártérítésként. Ez utóbbi megállapítására abban az esetben kerül sor, amennyiben a kár vagy egy része pontosan nem állapítható meg. (34/R. §)

A 34/S. § részletesen szabályozza azokat az esetköröket, amelyek a kártérítés utólagos módosítását teszik szükségessé. A Javaslat figyelembe veszi, hogy — eltérően a Mt. hatálya alá tartozó munkáltatóktól — a NAV tekintetében a „béremelés” nem munkáltatói döntés, hanem jellemzően törvénymódosítás, illetve a törvényen alapuló, a jogviszonyban eltöltött idő szerinti előmenetel következménye. A személyi bérben részesülők, az ügykezelők és a munkavállalók tekintetében érvényesülhet az új Mt.-hez hasonló szabályozás, mivel e körben alapvetően munkáltatói döntés eredménye a „béremelés”, természetesen a mindenkori költségvetés szabta keretek között.

A 34/T. § meghatározza a munkáltatót terhelő kártérítési felelősség érvényesítésének módját, vagyis hogy a munkáltató kötelessége, hogy felhívja a foglalkoztatottat kárigénye előterjesztésére. Speciális szabály érvényesül amennyiben a munkáltatók felelőssége egyetemleges, illetve a pénzügyőrök vezénylése esetén.

A 34/U. § a jogviszonytörvényekhez igazodva fenntartja az ún. szakaszos elévülés intézményét, amely a károkozáshoz kapcsolódó relatíve önálló igények elévülési idejének eltérő kezdő időpontját állapítja meg. A rendelkezés tartalmilag azonos a jogviszonytörvények hatályos szabályozásával.

A 34/V. §-ban foglalt rendelkezés lehetőséget biztosít arra, hogy a NAV elnöke bármely foglalkoztatott tekintetében magához vonja a kártérítési jogkör gyakorlását. Ennek indoka egyrészt, hogy a NAV speciális feladataiból adódóan lehetnek olyan káresemények, amelyek kivizsgálását a legfelsőbb szintre indokolt utalni, illetve a NAV szervek közötti szoros együttműködés, napi kapcsolat, a közös akciók során különböző NAV szervek állományába tartozó foglalkoztatottak közös károkozása esetén is biztosítani kell az egységes eljárás és elbírálás lehetőségét. A rendelkezés megállapítja a munkavállalók tekintetében alkalmazandó rendelkezések körét. A rendelkezés lehetőséget biztosít arra, hogy a kártérítési eljárás lefolytatásának eljárási rendjét a NAV elnöke határozza meg.

A 34/W. § összefoglalóan tartalmazza a kormánytisztviselői jogviszonyból és a hivatásos szolgálati jogviszonyból származó igények bíróság előtti érvényesítésére vonatkozó rendelkezéseket. Ennek indoka, hogy mind a NAV kormánytisztviselői és ügykezelői állománya tekintetében a Kttv.-hez képest, mind pedig a pénzügyőri állománya tekintetében a Hszt.-hez képest már jelenleg is speciális szabályozás irányadó a jogviszonyból származó igények érvényesítése tekintetében. Így szükségessé vált a hatályos szabályozás szerinti állapot NAV tv-ben történő újraszabályozása, egyrészt a jogalkalmazást megkönnyítendő, másrészt annak okán, hogy a Javaslat által a NAV tv-ben újraszabályozott egyes jogintézményeknek közvetlen és meghatározó kapcsolata van a bírói útra vonatkozó rendelkezésekkel, így ezek egy joganyagon belüli szabályozása indokolt.

A 34/X. § meghatározza a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének következményeit. Ennek keretében meghatározza, hogy mely esetekben kérheti az érintett az eredeti munkakörében való továbbfoglalkoztatását, illetve, hogy a jogviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel az érintettet milyen juttatások illetik meg, mintegy kártérítésként, attól függően, hogy megtörtént-e az eredeti

munkakörbe való visszahelyezés, illetve hogy milyen okból volt jogellenes a jogviszony megszüntetése. A Javaslát ezen rendelkezés alkalmazását a NAV munkavállalóira is kiterjeszti.

Az értelmező rendelkezéseket tartalmazó 34/Y. § tartalmilag nagyrészt megegyezik a hatályos szabályozással, pontosításokkal és az alábbi kiegészítésekkel.

Különösen a kiküldetés jogintézmények újraszabályozásához kapcsolódóan a Javaslát kiegészíti a NAV tv. értelmező rendelkezéseit, meghatározva a munkavégzési/szolgálatelljesítési hely, a munkáltató szervezetszerű működési területének fogalmát, valamint a személyi rész egyes rendelkezéseinek egyértelmű jelentéstartalma érdekében a munkáltató, a szervezeti egység, a közeli hozzátartozó, illetve a hozzátartozó fogalmát, valamint meghatározza, hogy a NAV egyes rendelkezései alkalmazásban illetmény alatt mely illetményelemeket kell érteni.

A belső áthelyezés fogalmához kapcsolódó javaslatok a jogintézmény gyakorlati alkalmazása során felmerült problémák, félreértelmezések megoldását célozzák, amelyek így nagyban csökkenthetik a szervezeten belüli adminisztrációt.

Kizárólag jogtechnikai okok miatt került sor a teljes újraszabályozásra.

A 24. §-hoz

Az intézkedéseket érintő módosítások célja, hogy a szolgálatteljesítés során tapasztalt visszaélésekkel szemben a pénzügyőrök megtehessék valamennyi szükséges intézkedést.

A módosítással lehetővé válik, hogy amennyiben a pénzügyőrök a szolgálatteljesítés során nem a NAV nyomozó hatósága hatáskörébe tartozó bűncselekmény gyanúját érzik, úgy halaszthatatlan nyomozási cselekményként lefoglalást foganatosítsanak, jelentősen egyszerűsítve a jelenlegi eljárást.

A pénzügyőrök számos esetben kerülnek szembe nem a NAV hatáskörébe tartozó bűncselekménnyel, szabálysértéssel, így – a költséghatékony eljárás szem előtt tartásával – a Javaslát lehetővé teszi, hogy ebben az esetben is jogosult legyen a bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésén tetten érni, illetve annak elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt, valamint azt a személyt, akinek őrizetbe vételét rendelték el, további intézkedés megtétele, illetve eljárási cselekmény foganatosítása céljából elfogni és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz előállítani.

A 25. §-hoz

A módosítási javaslat az adatkezelés időtartama tekintetében a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény rendelkezéseihez igazodik, mivel a NAV és a Rendőrség bűnüldözési feladatokhoz kapcsolódó adatkezelésének egységes szabályozása indokolt.

Az érintettnek az adatkezeléshez kapcsolódó jogosítványai tekintetében szükséges a rendelkezést az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény előírásaihoz igazítani.

A 26. §-hoz

A NAV tv. 77. §-ának tervezett módosítása megteremti a NAV nyomozó hatósága számára

a) az EU-val mint „szervezet”-tel, intézményeivel (ügynökségeivel), adatkezelő rendszereivel, valamint az EU tagállamaival, illetve a

b) 3. országokkal, továbbá a nemzetközi és a regionális bűnügyi szervezetekkel

való együttműködés törvényi hátterét.

A 77. § (2) bekezdésének rendelkezései a NAV nyomozó hatósága által kezelt személyes és bűnüldözési adat harmadik országnak, valamint a 77. § (1) bekezdésében említett nemzetközi szervezeteken kívüli nemzetközi szervezet részére történő továbbításának szabályait módosítja a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló 2008/977/IB kerethatározattal összhangban.

A 27. §-hoz

A felhatalmazó rendelkezés célja, hogy a NAV tekintetében egységes képesítési előírások valósulhassanak meg.

A 28. §-hoz

Az alap- és középfokú szaktanfolyam elvégzésére vonatkozó módosító rendelkezéshez kapcsolódóan tartalmazza a rendelkezés a szükséges felhatalmazó rendelkezést a kijelölt miniszter számára.

A 29. §-hoz

Átmeneti rendelkezés, amely meghatározza, hogy azon tiszti vagy főtishti állománycsoportba tartozó pénzügyőröknek, akik a 2012. december 31-én a NAV állományába tartoznak, milyen időpontig kell a középfokú szaktanfolyamot elvégezniük. A három éves időhatár kellő időt biztosít minden érintett számára az előírt kötelezettség teljesítésére.

Továbbá a rendelkezés a Javaslatnak a fegyelmi és a kártérítési eljárásra vonatkozó szabályaihoz kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket, illetve az összeférhetlenségi szabályokat módosító rendelkezésekhez kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket határozza meg.

A 30. §-hoz

Az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásának szabályait sarkalatos törvény határozza meg, ezért a NAV tv. szövegét szükséges kiegészíteni az ezt deklaráló záradékkal.

A 31. §-hoz

A Javaslat újraszabályozza a kiemelt munkáltatói jogkör gyakorlására vonatkozó mellékletet.

A 32. §-35. §-hoz

A rendelkezések tartalmazzák a szövegcsérés módosításokat, a törvény hatálybalépésére vonatkozó szabályokat, a titkos információgyűjtésre vonatkozó egyes rendelkezéseket módosító rendelkezést sarkalatosnak minősítő rendelkezést, valamint egyes jogszabályi helyek hatályon kívül helyezését.

A 36. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjai a Btk. tekintetében nem minősülnek katonának, így ezt a minősítést a szabálysértési törvényben sem indokolt fenntartani. A rendelkezés az ehhez szükséges módosítást végzi el. Ennek következtében a fegyelmi eljárás szabályai közül is elmaradt a Hszt. szerinti, fegyelmi eljárás keretében elbírálandó szabálysértés esetkörének a szabályozása, nagymértékben egyszerűsítve a szabályozást.